

Lietuvos PAJŪPIS 2023

ŽIEMA-PAVASARIS

NERINGA

*kviečia keliauti
pavasario
vingiais*

Švietimo startuolio

*įkūrėja **MONIKA***

KATKUTĖ-GELŽINĖ:

*„PALANGOJE AUGA
DAUG „NOBELIUKŲ“!*

Klaipėdietė

DIANA

BLAŽAITIENĖ:

*„Nuotaikos dieny
man nebūna!“*

GARGŽDIŠKĖ

VILIJA BUTKUVIENĖ:

*„Apie savo onkologinę
ligą kalbu ne
prikišamai“*

Palangiškė

GRAŽINA VAIŠIENĖ:

„Garbingą jubiliejų sutikau be jokių vaistų!“

VANAGUPĖS
PARKAS

Gyvenimas gamtos apsuptyje

Parduodami
2-3 kambarių butai

Paskutinis projekto
etapas

Įregistruotas 100%
baigtumas

Gyvenamoji paskirtis

Vos 500 m iki jūros

Pilna, kokybiška
bei stilinga apdaila

Funkcionalus
išplanavimas

A+ energinė klasė
A++ sandarumas

Erdvūs balkonai bei
terasos

Už Palangos merą

Šarūną **VAITKŪ**

ir jo komandą

**Planas Palangai
2023–2027 metams:
buvusios karinės bazės
sklype – pramogų
kompleksas**

Šiomet pakoreguotame miesto Bendrajame plane priešais oro uostą esančiame buvusios karinės bazės sklype numatyti įvairūs šios teritorijos naudojimo būdai, kurie leidžia čia investuoti į pramogų kompleksus. Todėl atsiranda galimybė ieškoti investuotojų į šios teritorijos plėtrą.

Tai tik vienas iš strateginių mūsų Plano Palangai 2023–2027 m. tikslų, kuriant naujas darbo vietas ir pritraukiant į visą mūsų kurortą dar didesnius turistų srautus.

**#ČiaGyventiGera
#PalangaKeičiasi**

Politinė reklama. Bus apmokėta iš TS-LKD kandidatų sąrašo Palangos miesto rinkimų apygardoje politinės kampanijos sąskaitos. Užs. nr. 01

Tikras socialdemokratas Egidijus Viskontas: „Tikrai turiu kitokią viziją Kretingai!“

Lukas Boltas

Neabejotinai Egidijus Viskontas, socialdemokratų kandidatas į merus Kretingos rajone, sietinas su pokyčiais – yra jaunas (Egidijui – tik 33-eri), o jam jau teko dirbti Kretingos rajono savivaldybės administracijos direktoriumi, dar anksčiau – „paragauti“ gyvenimo Amerikoje, patarinėti įvairiems Seimo nariams, dirbti Seimo frakcijų referentu, Seimo pirmininko pavaduotojo patarėju, o nuo 2020 metų trumpai – žemės ūkio viceministru. E. Viskontas atsakė į „Lietuvos pajūrio“ klausimus.

– Ar sugrįžęs į gimtąją Kretingą 2021 metais spėjote prisijaukinti rajoną ir jo žmones. O gal įgyta patirtis jau leidžia žvelgti į viską kitu, brandesniu, patirties žvilgsniu?

– Jei atvirai, nesutinku su tuo, kad reikėjo prisijaukinti rajoną ir jo žmones iš naujo. Gyvendamas Vilniuje tikrai nuolat sekiau visas rajono aktualijas, eidamas viceministro pareigas visada stengiausi padėti, o būdamas Vyriausiosios rinkimų komisijos nariu, kuravau mūsų rajone vykusius rinkimus. Stengiausi išlaikyti ryšį su gyventojais ir, manau, tą padaryti pasisekė, nes tik jų išreikšto palaikymo dėka ir kandidatuoju į rajono merus. Žinoma, užimamos pareigos rajone pakeitė mąstyseną, kasdieniai iššūkiai atseikėjo papildomos patirties ir, natūralu, kad tapau brandesniu politiku, gebančiu vienyti ir rasti kompromisus.

– Kaip vertinate savo profesinę patirtį ir kompetencijas – Seime, ministerijoje, Vyriausiojoje rinkimų komisijoje, Kretingos savivaldybės administracijos direktoriaus kėdėje? Kokias pamokas išmokote, dėl ko apgailestaujate?

– Būdamas tik 33 metų, jau esu sukaukęs nemenką politinę patirtį, dalyvaujant valstybės valdyme. Tiek Seimas, tiek ministerija, tiek Vyriausioji rinkimų komisija ir Kretingos savivaldybės administracija paliko ryškius pėdsakus mano politinės patirties bagažoje. Patirtys visur skirtingos, bet labai vertingos ir skatinančios judėti pirmyn. Tik dėl savo atkaklumo, nuoširdaus darbo ir pastangų pavyko dirbti sėkmingai ir sklandžiai. Galiu pasidžiaugti, kad Kretingos rajono politi-

niame gyvenime tokias patirtis esu įgijęs vienintelis. Žinoma, neskaitant pono A. Vinkaus, kuris taip pat kaip ir aš, per savo karjerą yra dirbęs tiek savivaldoje, tiek Seime, tiek vykdomojoje Lietuvos valdžioje. Apgailestauti dėl eitų pareigų nesu linkęs, gal tik Kretingos administracijos direktoriaus pareigose buvo daugiau iššūkių, kurių neturėjau anksčiau. Tai ir pandemijos suvaldymas, karo Ukrainoje laikotarpis, interpeliacijos ir nepagrįstas revanšo siekiančių oponentų puolimas.

– Jūsų gyvenime daug sėkmės ženklų, tačiau pastarieji metai, einant Kretingos rajono savivaldybės administracijos vadovo pareigas, nebuvo lengvi. Nepasijutote taip, lyg ateitis būtų juoda siena be durų išeiti? Ar visada matote ateities viziją?

– Puikiai suprantu, kad politika dažniausiai nėra „švarus žaidimas“. Ši kadencija Kretingoje buvo išskirtinė, nes valdžia keitėsi net keletą kartų, beveik kaip pajūrio krašto vėjai. Tai aiškiai rodo, kad nebuvo žmogaus, gebančio suvienyti skirtingų požiūrių žmones bendram darbui. Gaila buvo stebėti darbuotojus, kuriems viešų posėdžių metu moralizuodavo opozicijoje buvęs meras, labai nemaloniai stebino kuriama viešų patyčių kultūra, mobingo apraiškos, bandymai į gatvę išvaryti labiausiai socialiai pažeidžiamus asmenis. Natūralu, kad stojau ginti silpnesnės pusės, už ką taip pat sulaukiau kritikos strėlių iš opozicijos. Tačiau nė kiek nesigailiu, nes esu tikras socialdemokratas, kuris gina paprastą žmogų ir nebijo to pasakyti ir parodyti viešai. Tikrai turiu kitokią viziją ir požiūrį į rajono vystymą, turiu aiškius prioritetus ir konkrečių tikslų bei idėjų. O tai, žinoma, labai erzina politinius oponentus, kurie eilę metų būdami tarybos nariais pamatė, kad nenuveikė nie-

ko, kad mūsų Kretingos rajonas taptų Vakarų regiono lyderiu, nors tam turi visus reikalingus duomenis ir charakteristikas.

– Siekiate Kretingos rajono savivaldybės mero pareigų, kurios sudėtingos, reikalaujančios įvairių gebėjimų ir patirties. Šiais metais išrinktiems savivaldybių merams bus patikėta ir daug daugiau atsakomybės bei vykdomosios valdžios funkcijų. Kas paskatino siekti mero posto ir kokias savybes bei turimą patirtį pritaikytumėte mero pareigose?

– Pritariu, kad šios pareigos yra tikrai sudėtingos ir atsakingos, reikalaujančios daug laiko, teisinio išprusimo ir, žinoma, patirties vykdomojoje valdžioje. Pasikeitus įstatymams dabar merai bus vykdomosios valdžios atstovai, nebeliks galimybės tuščiai politikuoti ir baksnoti pirštu į kitus, ieškant kaltų. Tiesą pasakius, nėra lengva priimti tokių sprendimą, nes visi puikiai supranta konkurentų metodus, juodinimo taktikas ir numano purvo kibirų kiekius. Tačiau sprendimą priėmiau ramiai ir užtikrintai, nes žinau, kad pagalba žmogui man yra prioritetas. Kandidatuoti rinkimuose labiausiai pastūmėjo nuoširdus rajono gyventojų palaikymas, kuris giliai sujaudino. Žinau, kad turiu dėti visas pastangas ir tą palaikymą, kartu su komanda, realizuosime rinkimuose. Turiu realios patirties aukščiausiose Lietuvos politikos sluoksniuose, iš prigimties esu diplomatas. Esu dėkingas tėvams už įskiepytas vertybes bei teisingą auklėjimą, dėl ko esu tikras užsispyręs žemaitis. Turime suprasti, kad nauja kadencija bus ypatinga ir tuo, kad prasideda naujo Europos Sąjungos finansavimo laikotarpio finansinės injekcijos, o jas į rajoną pritraukti gali tik stiprios politinės partijos atstovai. Ši besibaigianti kadencija jau parodė, kad politinių komitetų atstovai nėra tie, kurie gali pritraukti investicijas bei surasti bendrą kalbą su aukščiausios valdžios institucijomis. Per ketverius metus buvau vienintelis, kuris važiavo į sostinę ne nusifotografuoti, bet realiai spręsti ūkinių problemų ir ieškoti papildomo finansavimo mūsų rajono infrastruktūrai.

– Savivaldybės vadovo pareigos įpareigoja spręsti problemas, prasidedančias gimstančiu kūdikiu ir besibaigiančias ties amžinybės slenkščiu, tenka ieškoti įvairių kompromisų. Kokios vertybės ir savybės turėtų būti svarbiausios einančiam mero pareigose?

– Vienareikšmiškai – diplomatija. Tikrai pasitaiko atvejų, kuomet nėra galimybių išspręsti problemų ir reikia pasakyti politikų labai nemėgiamą „ne“. Kaip tą padaryti tinkamai, padėti gali tik diplomatija ir gebėjimas išgirsti žmogų. Savivaldybės vadovas negali skirstyti žmonių į tinkamus ir ne, vadovo priedermė yra mokėti suprasti visus ir priimti teisingus sprendimus, atmetus emocijas. Mūsų rajone taip pat atėjo laikas stabilumui ir laikas rinktis ne skaldytoją, o žmogų, kuris vienija kartas ir geba kalbėtis su visais.

– Kaip vertinate dabartinės kadencijos Kretingos rajono savivaldybės darbą bei pasiektus rezultatus. Gal išvelgiate priežastis, kodėl kai kurių tikslų nepavyko įgyvendinti arba kodėl kai kurie ambicingi projektai lieka stalčiuose?

– Kaip ir minėjau, ši kadencija buvo tarsi nesusipratimas, kuomet skandalas keitė skandalą, o realūs ir reikalingi darbai buvo nustumti į paraštes. Vidury kadencijos čia buvau pakviestas tam, kad galėčiau užbaigti dar anos kadencijos pradėtus darbus, nes per pirmus dvejus šios kadencijos metus buvo pavykę viską tik išgriauti, o sukurti mero vadovaujama

komanda negebėjo. Tik įsiliejus į kolektyvą sutvarkėme Vilniaus g., Melioratorių g. žiedą, išjudinome Sporto ir rekreacijos centro užbaigimo darbus. Asmeniškai esu laimingas, kad per trumpą laiką pavyko pritraukti valstybės lėšų Senojo parko sutvarkymui, taip pat gavau finansavimą centrinio miesto stadiono takų atnaujinimui. Deja, politinės batalijos vėl net šį objektą nustumė į paraštes ir yra grėsmė, kad mano „pramuštas“ finansavimas bus nepanaudotas. Savo programoje akcentuojame centrinio miesto stadiono rekonstrukciją bei aplinkinių gatvių tvarkymą, ypatingą dėmesį skiriant daugiabučių renovacijos ir kiemų tvarkymui. Šie projektai reikalauja daug žinių ir gebėjimų pritraukti finansavimą iš sostinės.

– Vis pasigirsta diskusijų, kokių aspektu Kretinga turėtų vystytis – tapti turistiniu miestu ar kurti daugiau pramonės. Kaip manote, kokia turėtų būti Kretingos tapatybė? Su kuo turėtų būti asocijuojama Kretinga? Kuo turėtų išsiskirti?

– Kalbėdami apie plėtrą, negalime išskirti Kretingos miesto ir rajono. Socialdemokratams esant pozicijoje, anais metais padidinome seniūnijų finansavimą tam, kad ne tik miestas, bet ir rajonas galėtų kurti reikalingą infrastruktūrą. Manau, kad turime dalyje rajono siekti kurortinės vietovės statuso, kuris leis pritraukti papildomų verslų, tuo pačiu ir didins mūsų rajono biudžetą. Naujo verslo pritraukimas taip pat yra mūsų programos prioritetų sąrašė. Reikia suprasti, kad kuriamos darbo vietos, tvarkomos teritorijos bei įplaukos į mūsų biudžetą yra reikalingos kaip oras. Puikiausias to pavyzdys yra socialdemokratų valdoma Naujoji Akmenė, kuri pritraukusi papildomą verslą tiesiog suklestėjo. To siekiame ir mes. Esame auksiniame pajūrio trikampyje, tad turime tai išnaudoti, rasdami galimybę gauti kurortinės vietovės statusą ir pritraukdami privatų verslą. Tam tikslui ir inicijavau mūsų pramoninės Tiekėjų g. tvarkymą. Kalbant apie turizmą, turime sukurti daugiau traukos objektų, apie ką taip pat turėsime ką pasakyti vykstant rinkimų kampanijai.

– Kokius prioritetinius darbus išskirtumėte kaip būtiniausius, jei būtumėte išrinktas Kretingos rajono meru?

– Neabejotinai – daugiabučių kiemų tvarkymo programa. Žinome, kokie duobėti, kokie apleisti, kokie netinkami vaikams yra daugiabučių kiemai. Tiek būsimos socialdemokratų frakcijos, tiek mano, kaip mero, pirmas darbas naujose pareigose bus šių kiemų tvarkymas. Dabartinė sistema neatitinka nūdienos realijų, nėra išdirbta ir visiškai nėra orientuota į daugiabučio gyventojų poreikius. Privalėsime didinti savivaldybės prisidėjimą prie kiemų tvarkymo. Kartu su APVA, dar man būnant administracijos direktoriumi, jau esame aptarę, kokius žingsnius ir namų darbus turime padaryti. Rajono gyventojai turi turėti sutvarkytus kiemus, įrengtas vaikų žaidimo aikšteles ir pakankamai vietų pasistatyti automobiliams. Kodėl tai prioritetinis darbas? Atsakymas akivaizdus – įsivaizduokite save, gyvenantį daugiabučiame name, kuriame kyla gaisras, miršta artimas žmogus ar įvyksta dar kokia nelaimė, o gaisrinės ar greitosios pagalbos automobiliai neturi galimybės dėl užstatytų automobilių net privažiuoti prie jūsų būsto... Deja, bet šią dieną tai galima reali situacija, ką mes ir esame pasiryžę išspręsti.

Politinė reklama. Bus apmokėta iš Lietuvos Socialdemokratų partijos rinkimų į savivaldybių tarybas ir merus rinkimų sąskaitos.

Užs. nr. 02

VIEŠBUTIS VANAGUPĖ

KONFERENCIJU & SPA CENTRAS

★★★★★

*Nepakartojamo SPA
poilsio oazė Palangoje*

Vanagupės g. 31, Palanga | Tel. 8 460 41199 | reservation@vanagupe.lt | www.vanagupe.lt

DANGIRAS SAMALIUS

1

mano numeris sąraše

VAIDAS KUPRELIS

2

JUOZAS MAŽEIKA

3

ASTA MACHMAJEVA

4

ARŪNAS ABŽELTIS

5

RAIMUNDAS PUŠKORIOUS

6

GEDAS RIEPŠAS

7

9

TS-LKD sąrašo numeris

LAURA RUDIENĖ

8

SIGITA RIEPŠAITĖ

9

MINDAUGAS RAZMA

10

ROLANDAS ŽIUBRYŠ

11

SIGITA DIRMEITIENĖ

12

BRONIUS MILIUS

13

KRETINGOS RAJONO

KANDIDATAS Į MERUS

Kaip Jums patikusiems kandidatams suteikti pirmumo balsų:

9

TĖVYNĖS SAJUNGA - LIETUVOS KRIKŠČIONYS DEMOKRATAI

1. Danguiras Samalius

PIRMUMO BALSAI

1

Į langelius įrašykite kandidatų numerius, pavardžių rašyti nereikia!

Tai reitingavimo pavyzdys, jei pritariate sąrašo kandidatų eiliškumui. Vietoje šių numerių galite įrašyti Jums priltinesnių kandidatų numerius, kuriuos rasite mūsų sąrašė.

REMIGIJA ŽIUBRIENĖ

14

SKIRMANTAS MILIUS

15

KĘSTAS ANDRIUŠKEVIČIUS

16

DAIVA MALAKAUSKIENĖ

17

DONATAS LUBYS

18

VIOLETA RAZMIENĖ

19

REGINA GAGILIENĖ

20

Politinė reklama. Apmokėta / Bus apmokėta iš TS-LKD kandidatų sąrašo Kretingos rajono apygardos politinės kompanijos sąskaitos Nr. LT457189900009700629. Užs. nr. 03

PALANGOS UAB „VLASAVA“:

AUTOBUSŲ IR MIKROAUTOBUSŲ NUOMA KELIONĖMS PO LIETUVĄ IR UŽSIENĮ

- NUO 19 IKI 50 VIETŲ AUTOBUSAI;
- SUPLANUOSIME JŪSŲ KELIONĘ IR PATARSIME ĮVAIRIAIS KELIONĖS KLAUSIMAIS;
- SUTEIKSIME VISAS TRANSPORTO PASLAUGAS JŪSŲ ŠVENTEI, SPORTO RENGINIUI, MOKYKLOS IŠVYKAI, VESTUVĖMS IR KT.;
- JUS APTARNAUS KOMPETENTINGI IR PROFESIONALŪS VAIRUOTOJAI;
- GARANTUOJAME PUNKTUALŲ ATVYKIMĄ IR SAŽINGĄ DARBĄ;

+370 460 43141

www.vlasava.lt

nuoma@vlasava.lt

**PALANGOS
KREDITO UNIJA**

VARTOJIMO KREDITAI

Vartojimo kreditai iki 14.500 Eur.

Vartojimo kreditas iki 5 metų terminui

Vartojimo kreditus suteikiame asmenims dirbantiems pagal darbo sutartis, verslo liudijimus, individualios veiklos pažymą.

Pildykite paraišką:

 <https://palangosunija.lku.lt/>

ir mes pateiksime pasiūlymą, arba susisieksime:

 +370 6705 6699

 +370 664 17003

 palanga@lku.lt

Ganyklų g. 6, Palanga

 <https://palangosunija.lt/>

TURĖK SVAJONIŲ NAMUS JAU ŠIANDIENA!

Kreditai būstui:

Suteikiame kreditus gyvenamosios, poilsio, sodų paskirties turto įsigijimui, statyboms ar rekonstrukcijai, palankiomis sąlygomis.

Kreditus suteikiame asmenims dirbantiems pagal darbo sutartis, verslo liudijimus, individualios veiklos pažymą, bei gaunantiems pajamas užsienyje.

Būsto kreditas pirmajam būstui įsigyti su valstybės finansine paskata.

Pildykite paraišką:

<https://palangosunija.lku.lt/>

ir mes pateiksime pasiūlymą, arba susisieksime:

+370 604 43770

+370 664 17003

palanga@lku.lt

Ganyklų g. 6, Palanga

<https://palangosunija.lt/>

Jums – 80? Oi, tik nepradėkite kalbėti apie saulėlydį!

Jūsų rankose – dar vienas nemokamo žurnalo „Lietuvos pajūris“ numeris pajūriui ir ne tik.

Man smagu, kad jo išskirtinumas per visą žurnalo leidybą – rekordinis moterų herojų skaičius. Jos sugulė į žurnalą natūraliai – dėl savo įsimintinų asmenybių, veiklos.

Dar viena šio numerio ypatybė – rekordiškai aukštas jo pagrindinių herojų amžiaus vidurkis, o jį, be abejo, aukštytyn itin trūktelėjo šio numerio viršelio herojė, tik ką savo 80-metį atšventusi Gražina Vaišienė, aktyvi miesto visuomenininkė, kurorto senjorių elegancijos ir gracijos ikona.

Kol parengėme interviu su ponja Gražina maketa, pramyniau takelius pas ją. Išgėrėme ne vieną ir ne du kavos puodelius, bet dar daugiau jų ataušo nepaliesi – įsigilinę derinome bei aptarėme visus interviu niuansus.

Ačiū jums, Gražina, kad iškentėte mano nekantrumo proveržius – esate labai žavi, visomis prasmėmis!

Ir, chm, netiesa, kad 80 – jau gyvenimo saulėlydis. Šio žodžio ar jo pakaitalų – „kiek čia man dar duota“ – žurnalo pagrindinė herojė per mūsų susitikimus nė kart neištarė, nors ir *karpiu* ausimis tikėdamasis pagaliau jį *pagauti*.

Sakykite dažniau sau ir kitiems, kad gyvensite šimtą metų, ir tikrai tiek gyvensite!

Dar vienas iškilus Palangos 80-metis, taip pat žinomas kurorto visuomenininkas ir šaulys – Adolfas Sendrauskas – taip pat yra šio numerio herojus. Jeigu norite gauti gerą 20 amžiaus Lietuvos istorijos pamoką, būtinai perskaitykite interviu su juo.

Man toks mielas ir *skanutis* – ir interviu su Palangos naujakure, švietimo startuolio „Vedliai“ įkūrėja Monika Katkute-Gelžine. Dėmesio: trijų vaikų mama! Monika, ačiū Jums: įrodote, kad motinystė, daugiavaikė šeima, verslumas ir lyčių lygiateisiškumas tikrai dera.

Žinoma klaipėdietė, verslininkė ir taip pat mama Diana Blažaitienė – kita išskirtinė šio žurnalo herojė. Diana, ačiū jums už atvirumą – jis tikras.

O gargždietė Vilija Butkuvienė – pavyzdys, kaip gyventi prasmingai ir įdomiai – mylint ir mylimai tikėjimo dvasioje, o vėžys – toks monstras ar *pabaisiukas* daugeliui – yra jūsų valdomas jau daug metų.

Laimono Tamošiūno nuotr.

... išeini į lauką, kažkur sučiulba paukščiukas – aiškiai ir įkvepiančiai – vadinasi, netrukus ateis virsmas, pavasaris. Geros nuotaikos skaitant naują „Lietuvos pajūri“!

Pagarbiai

Linas Jegelevičius

„Lietuvos pajūris“ leidėjas

Žurnalas „Lietuvos pajūris“
ISSN 2538 - 8894

Leidėjas: MB „Pajūrio žurnalas“
Redaktorius ir direktorius

Linas Jegelevičius
Tel. 8 620 53440
pajuriozurnalas@gmail.com

Žurnalistai:
Ligita Sinušienė, Lukas Jogaila

Korektorė: Rasa Gedvilaitė

Dizainerė: Laura Tekorienė

Fotografai: LT FOTO, Radvilė Kucevičiūtė

Viršelio nuotrauka:
Radvilės Kucevičiūtės

Buhalterė: Rūta Ūsaitė-Duonielienė
(UAB „Žiniūs“)

Interneto svetainė
www.pajuriozurnalas.lt

Facebook paskyra
www.facebook.com/zurnalasLietuvospajuris

Už reklamos turinį ir jos kalbą redakcija neatsako

Spausdino:
Mukūsala (Mūkūsala Printing Group) spaustuvė Rygoje

Tiražas: 6 000

Žurnalas yra nemokamas ir yra platinamas Palangoje, Klaipėdoje, Klaipėdos rajone, Neringoje, Kretingoje, Šilutėje, Skuode ir Vilniuje

Palangiškė Gražina Vaišienė: „Garbingą jubiliejų sutikau be jokių vaistų!“

Linus JEGELEVIČIUS

Tik ką 80-metį atšventusi Gražina Vaišienė, žinoma Palangos visuomenininkė, ilgametė kurorto moterų ansamblio „Guboja“ dainininkė, legendinio miesto dailininko Jono Vaišės žmona, visus stebina savo jaunatviškumu ir elegancija. „Esu santūri, tačiau mėgstu pasipuošti – skoningai, o ne iššaukiančiai, – žurnalui „Lietuvos pajūris“ prisipažino ponja Gražina.

– Tik ką pasitikote savo jubiliejų. Jūs, kaip ir anksčiau, nevarojate jokių vaistų ir kunkuliuojate energija? Iš kur pas jus tiek sveikatos ir gyvybingumo?

– Iš tiesų, sveikata – pats brangiausias turtas. Kai turi sveikatos, norisi visur eiti, visur dalyvauti, važiuoti, skristi, bendrauti – džiaugtis gyvenimu, kad ir naują rūbą įsigyti. Man tai kol kas pavyksta.

Tfu tfu tfu, kad neprisikalbėjus – aš visą gyvenimą nevarojau vaistų. Kai vaikystėje vaikai mokykloje sloguodavo, kosėdavo ir dėl to neidavo į mokyklą, net pavydėjau jiems – norėjau susirgti ir aš, nes ir aš nenorėjau eiti į mokyklą. Mano mokykla buvo Prienų rajone. O kai atvažiavau 1970 metais dirbti ir gyventi į Palangą, man buvo 27. Palangos turistinėje bazėje administratore išdirbau 33 metus – čia irgi žiemą dauguma pakosėdavo ir pasloguodavo, o aš – sveikutėlė. Gal mano sveikata – iš mamos, kuri gyveno 94 metus ir mirė be jokių komplikacijų? O gal dėl to, kad 30 metų dainavau Palangos moterų ansamblyje „Guboja“? Dainuojantys žmonės – linksmesni, pozityvesni, labiau mylintys gyvenimą. Per tiek metų aš nė vienos repetitijos nepraleidau dėl ligos! O gal Palangos klimatas tinka mano organizmui? Tikiu, kad ir toliau mane sveikata lydės – pasitikiu likimu, nors, žinia, kai tau – tiek, vieną dieną esi, o kitą jau – ne. Toks – gyvenimas.

Pagal horoskopą aš – Vandenis, todėl lindėti man kokioje nors balutėje – visai netinka (juokiasi). Mano patyrimu, visi Vandeniai – aš ne išimtis – nori būti pastebimi, dalyvauti, mėgautis dėmesiu ir gyvenimu. Esu santūri ir man patinka santūrūs žmonės, bet gyvenime, ypač jaunystėje, kaip ir dauguma merginų

tuomet, turėjau nemažai gerbėjų. Gal tuomet vyrų buvo daugiau?

Nebuvau viliokė – pašoki su vienu, su kitu, o namo eini viena (juokiasi). Tuomet to, kas vyksta dabar – mokinukai „susimeta“, gyvena kartu – nebuvo.

– Ne tik dainavote, ir šokote? Matyt, dėl to esate elegantiška?

 Palangoje – ir žmonės įdomesni, Palanga nuolat gražėja. Niekur kitur nemokėčiau ir nenorėčiau gyventi!

– Taip. Gal dėl to ir mano figūra – be antsvorio, kiti sako – jaunatviška. Šokau ir valsą, ir tango su intensyviai šokančiais partneriais, pasisiūbavimas į šonus – ne man.

Esu baigusi kūno kultūros institutą, mokiausi pedagogikos, o diplominį rašiau apie dviračius. Tačiau mano įvertinimai iš gimnastikos buvo geriausi. Labai mėgau ir tiltukus, ir kūlversčius daryti. Gal ir dabar dar kokį nors padaryčiau, nors senokai jau bandžiau (juokiasi).

Savo gyvenimo neįsivaizduoju be pusvalandinės rytinės mankštos. Taip pat – be pirties ir baseino, o jis Palangoje toks puikus.

Be to, Palangoje lankau Trečiojo amžiaus universitetą. Jo dėka – ir sportinius užsiėmimus gimnazijos salėje.

Jūroje pradėdau maudytis gegužę, o baigiu rugsėjį ar net spalį. Vasarą daug važinėju dviračiu. Į moterų pliažą – taip pat. Man saulė – draugė, ne priešė, nors joje kepti nemėgstu.

Visiems patarčiau rinktis aktyvų gyvenimo būdą – judrumas duoda lengvumo.

– Neabejoju, kad ne vienas ir ne viena jus gatvėje palydi žvilgsniu ar net prieina pasakyti komplimentų jūsų elegancijai ir išskirtiniam stiliui?

Gražina savo mėlyną suknelę pati nusimezgė.
Aušrinės Mikoliūnienės nuotrauka

– Bet kuo apsirengusi į miestą neinu. Turiu savo stilių – mėgstu spalvas. Ypač žaviuosi rankų darbo dirbiniais – nėriniais ir mezginiais, vasarą mėgstu užsidėti skrybėlaite, apsivilkti savo pačios vašeliu megztą baltą suknelę, nors man patinka ir mano megzta mėlyna suknelė (*šypsosi*). Ką jau čia slėpsiu – išties, kai kurios nepažįstamos moterys prieina, pasilabina, pažeria man komplimentų dėl mano stiliaus.

Viena rusė turistė tais senais laikais man pasakė: „Tiek daug žmonių Palangoje, o jūs su tokia balta megzta suknele – trečias žmogus, kurį pastebėjau“.

Mane virbalais megzti išmokė mama, o vašeliu – mokykloje.

Gatvėje pastebėjusi gražiai atrodančią moterį, prieinu ir pasakau jai komplimentą. Manau, kad reikia juos sakyti kuo dažniau.

Savo gyvenimo neįsivaizduoju be pusvalandinės rytinės mankštos. Taip pat – be pirties ir baseino, o jis Palangoje toks puikus. Be to, Palangoje lankau Trečiojo amžiaus universiteto sportinius užsiėmimus gimnazijos salėje. Jūroje pradedu maudytis gegužę, o baigiu rugsėjį ar net spalį. Vasarą daug važinėju dviračiu. Į moterų pliažą – taip pat. Man saulė – draugė, ne priešė, nors joje kepti nemėgstu.

Kai man sukako 50, pagalvojau: „Atėjo toks amžius, kada jau komplimentų nesulauksiu“. Tačiau – netiesa: jie nesibaigia (*juokiasi*).

– **Dietos laikotės?**

– Nesilaikau. Mėgstu ir pyragus, ir saldumynus. Pati nekepu – juk jų pasirinkimas didelis. Aš geriau cepelinų išvirsiu. Bet tikrai nemėgstu persivalgyti – saikas turi būti. Labai džiaugiuosi, kad svoris man – ne problema.

Specialios kosmetikos nevartoju, ilgai man patiko „Faberlic“ kremas „Renovage“. Nors kartą per mėnesį nueinu pas kosmetologę. Tų visų grožio operacijų – nuo botokso iki odų tempimo ir panašiai – aš nepripažįstu. Aš net skylučių ausyse visą gyvenimą nebuvau prasidūrusi – visi mano klipsai prisegami. Jų turiu įvairių spalvų ir derinu prie kiekvieno rūbo.

– **Kiek laiko jūsų jaunystėje, 1960-aisiais ar 1970-aisiais, reikėjo merginai ir vaikinui draugauti – kūniškos meilės vaisiui nurašyti?**

– (Juokiasi). Oi, tuomet vaikinui reikėjo žymiai daugiau pastangų įdėti merginai dėmesio parodyti. Pažinties romanas – trumpesnis ar ilgesnis – tiesiog buvo būtinas (*šypsosi*). Tačiau tais laikais dauguma vyrų buvo atkaklesni.

Su Jonu jau buvome vedę – abu mėgdavome nueiti į restoranus, kurie dirbo tik vasarą. Jų populiariausias buvo restoranas „Vasara“ J. Basanavičiaus gatvėje. Naktinis baras „Birutė“ dirbo ištisus metus – su programa, dainininkais Edmundu Kučinsku, Stasiu Povilaičiu. Tai buvo jų karjeros pradžia. Šoko merginų grupė.

Gražina Vaišienė iki šiol gyvena savo vyro paveikslų apsuptyje. „Be jų mano namai – ne mano būty“, – sako ji. Radvilės Kucevičiūtės nuotr.

Bet kuo apsirengusi į miestą Gražina Vaišienė neina – Radvilės Kucevičiūtės nuotr.

Būdavo, kad koks nors vyras prieidavo prie mūsų staliuko, pakviesdavo mane šokiui. Jonas tam neprieštarė. Vienu atveju, šokiams baigiantis, mane šokdinęs vyras manęs paklausė: „Ar eisite namo su vyriškiu, su kuriuo sėdite prie staliuko?“ Atsakiau: „O, taip. Tai – mano pareiga. Su juo atėjau ir su juo išeisiu“. O jis man: „Tai neikite. Aš jam sumokėsiu už viską, kiek jam kainavo – pasilikite su manimi...“

– Kai kas, matyt, pagalvos, kad jūs visą gyvenimą – tokia koketė, kuriai flirto kaip oro reikia?...

– Tai – apgaulingas įspūdis. Niekada nebuvau lengvabūdė ir niekada nebuvau lengvai prieinama. Net kai jaunystėje šokdavau su savo garbintojais, mintyse dažniausiai kirbėdavो viena mintis: „Kaip man greičiau „nusiimti“ ir nepastebimai išeiti?“

– Ar dar prisimenate savo pirmąją darbo dieną Palangoje 1970-aisiais?

– Lietuvos turizmo sistema susikūrė 1959-aisiais. Birštono turistinėje bazėje pradėjau dirbti 1961-aisiais. Turistinės bazės direktorius buvo baigęs Kūno kultūros institutą, todėl ir instituto studentai atvažiuodavo į Birštoną dirbti instruktoriais. Pabendravus ir padirbus kartu, nusprendžiau ir aš studijuoti Kūno kultūros institute.

Lietuvos turizmo tarybos pirmininkas man pasiūlė važiuoti dirbti į Palangą. Pradžioje neapsidžiaugiau – Birštonas man atrodė labai geroje geografinėje padėtyje – čia pat Kaunas ir Vilnius, o Palanga – toli. Bet pasvarsčiusi su pasiūlymu sutikau. Atvažiavau į Palangą 1970-ųjų gegužę, o tų pačių metų rudenį Palangos turizmo bazės direktorius pakvietė jau žinomą Palangoje dailininką, Joną, meniškai apiforminti albumą, kurį reikėjo pristatyti Turizmo tarybai.

Kai Jonas įėjo, aš į jį nekreipiau dėmesio – spausdinau mašinėle. O Jonas, mano būsimas vyras, man vėliau prisipažino, kad, kai jis mane, tokią ilgaplaukę, pamatė, iškart jam kritau į akis (*šypteli*). Jis visus metus mane mergino. Turėjau ir daugiau gerbėjų, bet laimėjo Jono atkaklumas ir nuoširdumas (*juokiasi*). Mes tapome šeima – jam buvo 33, man

– 28. Mes užauginome dukrą Aušrinę, ji augina sūnų Miką.

– Ar buvo lengva gyventi su menininku?

– (Juokiasi). Galbūt buvo lengva gyventi, nes jis manęs niekam nepavydėjo, o ir aš jo kitoms nepavydėjau. Net kartais pagalvoju, kiek pas mus buvo meilės, o kiek bendrystės? Jonas buvo labai paniręs į savo darbą – tapė paveikslus, ruošėsi parodoms, gaudavo privačių užsakymų.

Šalia vienintelio Palangoje devynaukščio S. Daukanto gatvėje buvo šokių klubas „Neringa“, kuris dirbo kiekvieną dieną. Jo antrame aukšte buvo iškabinta Jono paveikslų paroda. Patikusią šokėją Jonas pakviesdavo pažiūrėti jo paveikslų. Juos parodė ir poniai Albinai iš Klaipėdos. Ji liko susižavėjusi Jono paveikslais. Kai tik atvažiuodavo į Palangą, apsilankydavo mūsų namuose. Kartą ji pas mus apsilankė su savo dukra ir būsimu žentu Gitanu Nausėda.

Mes juos pakvietėme prie stalo – tądien šventėme dukros 16-ąją gimtadienį. Mes iki šiol su poniu Albina pasikalbame telefonu.

Jonas yra ir mane nutapęs – iki šiol jo tapytus savo ir dukros su sūneliu paveikslus turiu. Gyvenu jo paveikslų apsuptyje. Be jų mano namai – ne mano būty. Man rūpi, kas pasirūpins Jono meniniu palikimu, kai jau neliks manęs – gal miestui jo darbai pasirodys verti išsaugojimo? Tikiuosi, kad dalį jų paims dukra ar anūkas, kai užaugs, bet istoriniai – „Koplytėlė ant Birutės kalno“, „Jūra ir senasis tiltas“, kai kurie, manau, turi likti miestui. Jaunieji menininkai tokių paveikslų dabar netapo.

– Koks darbas jums buvo pavestas Palangos turistinėje bazėje?

– Dirbau administratore. Grupės atvažiuodavo traukiniu į Kretingą ankstyvą rytą, o iš jos – į Palangą. Vasarą dirbau be jokių išieginų. Kartais 60 žmonių eilutėje susidarydavo. Be to, antraeilėse pareigose dirbau ir ekskursijų biure grupių vadove-gide.

– Dirbdama turistinėje bazėje Palangoje išvažinėjote visą Sovietų sąjungą, tiesa?

– Tikrai taip. Po intensyvios vasaros gaudavome dvi sa-

vaites papildomų atostogų – skrisdavome pailsėti į Jaltą, Sočį pailsėti ir patęsti vasaros. Keliauvau traukiniu „Lietuva“ – per visą Kaukazą, aplankiau Tbilisį, Jerevaną, Suchumi, Baku, Soči, Batumi, Gagra, paskutinis sustojimas – Maskvoje. Tuo pačiu traukiniu „Lietuva“ su bendradarbiėmis keliavome 24 paras vidurinėje Azijoje: Almatoje, Frunzėje, Taškente, Aščabade, Dušanbėje. Grįžome per Volgogradą. Visą mėnesį gyvenau Leningrade – buvau išsiųsta į vyr. administratorių kursus. Susipažinau, kaip veikia jų turizmo sektorius, pamąčiau „Ermitažą“, Jekaterinos, Pavlovo rūmus.

Dirbdama turizmo sistemoje, lankiausi ir tuometinėje Čekoslovakijoje, Vengrijoje ir Demokratinėje Vokietijoje. Lietuvai tapus nepriklausoma, plaukiau kruiziniu laivu į Vokietiją. Švedijoje, Stokholme, įspūdį padarė Karalių rūmai.

Labai patiko ir pažintinė kelionė autobusu į Paryžių. Taip pat – ir kelionės į Romą, Londoną, Briuselį, Vieną, Amsterdamą, Vieną, kitus Europos miestus.

– **Turite draugių?**

– Tikrų draugių – mažai, o ir tos – apie 10 metų už mane jaunesnės. Neslėpsiu: kai pati esu sveika, man tie nuolatiniai

„*Tais laikais vaikinui reikėjo žymiai daugiau pastangų įdėti merginai dėmesio parodyti. Pažinties romanai – trumpesnis ar ilgesnis – tiesiog buvo būtinas (šypsosi). Tačiau tais laikais dauguma vyrų buvo atkaklesni.*

bendraamžių nusiskundimai apie sveikatą nelabai patinka. Su viena tokia neseniai paėjau, tai ji mane stabdė: „Kodėl taip bėgi? Aš nespėju“. Jai atsakiau: „Aš ne bėgu, o einu“. Bet aš stengiuosi išklaudyti ir užjausti visus. Svarbu judėti – tada ir sveikata bus geresnė, o bendrauti geriau prie šampano ir tortuko per gimtadienius (šypsosi).

Bet aš nesibaidau ir viena būti – daug skaitau, ir miesto bibliotekoje, ir namuose. Va, knygas apie Mūzą Rubackytę, Nelę Paltinienę ir monsijorą K. Vasiliauską perskaičiau.

– **Mylite Palangą?**

– Žinoma! Čia – jūra, čia niekada nenuobodu, čia – Birutės parkas, čia – J. Basanavičiaus gatvė – Palangos širdis ir magnetas. O pasukus iš jos, man ypač patinka J. Simpsono gatvė – joje net oras šviežesnis. Visada sustoju prie J. Simpsono skulptūros – tarytum gyvomis akimis žiūrėtu. Palangoje – ir žmonės įdomesni, Palanga nuolat gražėja. Niekur kitur nemokėčiau ir nenorėčiau gyventi!

O po vasaros, kai pasiilgstu šiltesnių orų, su giminaitė Inga – ji žymiai jaunesnė, be to, moka anglų kalbą – nekart esame poilsiaavusios Turkijoje ir Egipte. Lankėmės ir Ispanijoje – labai norėjau pamatyti Barseloną. Pernai buvome Bulgarijoje.

Jubiliejinus metus taip pat planuoju užbaigti kelione. Tik dar nežinau kur (šypsosi).

Gražina Vaišienė baigė kūno kultūros institutą, mokėsi pedagogikos, o diplominį rašė apie dviračius

GRIOVIMO DARBAI

- Privačių pastatų griovimo darbai;
- Viešo naudojimo pastatų griovimo darbai;
- Inžinerinių statinių griovimo darbai;
- Pavojingų statinių griovimo darbai;
- Laikančių sienų griovimas;
- Kruopštus šiukšlių išvežimas;
- Kelmų rovimas.

PAPILDOMOS PASLAUGOS

- Projektavimas ir profesionalūs konstruktoriaus paskaičiavimai;
- Projektų ruošimas;
- Projektų suderinimas;
- Konteinerių nuoma.

Palangos ūkis – profesionalios paslaugos Jums!

PASTATŲ ADMINISTRAVIMAS

Bendrų teritorijų, bendrų pastato konstrukcijų, vidaus inžinerinių tinklų ir sistemų priežiūros bei remonto darbų organizavimas, laiptinių priežiūra ir valymas, kitų bendroms gyventojų reikmėms teikiamų paslaugų administravimas, bendro naudojimo objektų techninė priežiūra.

APLINKOS TVARKYMAS

Vejos pjovimas ir priežiūra, gėlių ir medžių sodinimas bei priežiūra, sniego kasimas ir stumdymas, takų, šaligatvių ir kitos dangos šlavimas, lapų grėbimas, gyvatvorės kirpimas ir kt.

VALYMO PASLAUGOS

Biurų, gyvenamųjų patalpų kasdienis, generalinis ir postatybinis valymas.

MEISTRO PASLAUGOS

Smulkūs vidaus remonto, santechnikos ir elektros gedimų šalinimo darbai Jūsų namuose ar biure

TECHNIKOS NUOMAS

Teleskopinio krautuvo nuoma, krovimo, žemės stumdymo ir kasimo darbai

✉ Info@palangosukis.lt

+370 611 14609

www.palangosukis.lt

Pajūrio projektų konsultacijos –

PAJŪRIO PROJEKTŲ KONSULTACIJOS – įmonė, kuri vienija savo srities profesionalus ir teikia konsultacijas architektūrinių brėžinių ir teritorijų planavimo klausimais. Rengiame detaliuosius planus, architektūrinius projektus, teritorijų planavimo dokumentus.

Taip pat įmonė siūlo reklamos paslaugas viešinteliame Šventojoje LED lauko ekrane, kuriame galime paskelbti jūsų reklamą pagal nustatytus įkainius.

Mes – visada Jūsų paslaugoms.

Susisiekite su mumis:

+370 631 32000 arba

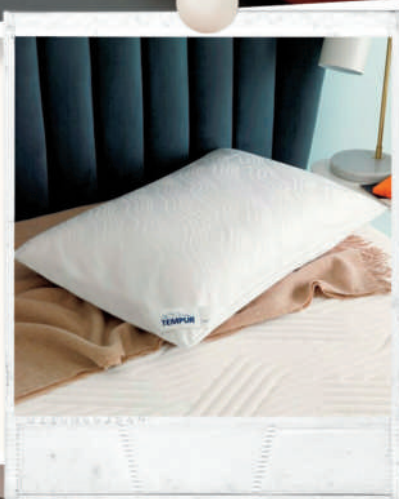
ppkonsultacija@gmail.com

B&S Bed & Sleep

Miego sistemos jūsų namuose

Naujas salonas

Salonų tinkle siūlome:

- *Tik aukščiausius kokybės bei komforto standartus atitinkančius čiužinius*
- *Stilingas, inovatyvias ir išskirtines miegamojo lovas*
- *Platus pagalvių asortimentas: nuo specialaus dizaino pagalvių, kurios pritaikytos prie skirtingų miegojimo padėčių iki klasikinės formos pagalvių*
- *Ortopedinės pagalvėles, kurios suteiks ypatingą komfortą kelionių, darbo ir poilsio metu*
- *Išskirtinės antklodės, kuriose persipina šiluma, natūralumas ir technologija.*

www.bedandsleep.lt

Baltijos pr.26C, Klaipėda (Prekybos miestelis STOCK-O)

HELIOS Galerija

Sprendimai **tavo**
namų idėjoms

Finansuojama
Europos Sąjungos

Palangos turizmo informacijos centro kolektyvas. Aldo Kazlausko nuotraukos

Palangos turizmo informacijos centras įgyvendino Europos Sąjungos remiamą projektą „Gintaro pakrantė“

Ne svarbu, kiek laiko galite skirti poilsiui – mėnesį, savaitę ar vos vieną savaitgalį – garantuojame, kad pasirinkę Palangos kurortą tikrai neapsigausite.

Tingus jūros bangų ošimas, ramybe ir grafų Tiškevičių didybė alsuojantis Birutės parkas, per pušynus vingiuojantys dviračių ir bėgimo takai, mažiesiems skirtos vaikų žaidimų aikštelės bei žaismingai įrengtos viešosios erdvės, jauna-tviška energija pulsuojanči garsioji J. Basanavičiaus gatvė ir dar daug kitų vietų, kurios kone kas žingsnį pateiks malonių netikėtumų...

Norintiems sustiprėti – ne tik jūros ošimas, bet ir išskirtines paslaugas siūlantys sveikatinimo bei SPA centrai.

Palanga – kurortas, poilsiautojus viliojantis gaiviu pušų aromatu, pėdas kutenančiu švelniu paplūdimio smėliu, hipnotizuojančiu Baltijos jūros ošimu, jūros bangose nusileidžiančios saulės vaizdais ir išsilaikiusia aristokratiško XIX a. kurorto dvasia.

Vienas pagrindinių Palangos kurorto simbolių – gintaras. Baltijos gintaras susidarė prieš 55–40 mln. metų, kai

klimato atšilimas paskatino gintarmedžių sakų išsiskyrimą. Šių pušų šeimos spygliuočių sakai nukrisdavo ant žemės, sukietėdavo ir ilgą laiką išbuvę jūros dugne virsdavo gintaru.

Šiandien audringomis dienomis jūra vis dar išmeta gintaro gabalėlių – koks džiaugsmas jų rasti pakrantėje. Ar žinojote, kad rinkti Baltijos auksą reikia ne per audrą, bet po jos?

Nurimus bangoms, srovės dugnu ridena gintaro grynuoliai. Jų galima aptikti ir gausiose jūros dumblių, pagaliukų sąnašose, juostomis nusidriekusiame Baltijos jūros pakrantėje.

Siekiant skatinti vietinių bei užsienio turistų skaičiaus didinimą bei populiarinti žinias apie istorinį ir gamtos paveldą, Palangos turizmo informacijos centras įgyvendino 2014–2020 m. Europos kaimynystės priemonės bendradarbiavimo per sieną programos projektą „Gintaro pakrantė“, finansuojamą Europos Sąjungos.

Pagrindinis projekto tikslas – skatinti susidomėjimą istorijos ir gamtos paveldu, didinti visuomenės susidomėjimą lankyti kultūros paveldo objektus pasyviojo turistinio sezono metu, siekiant didinti apgyvendintų turistų skaičių Vakarų Lietuvos regione.

Projekto tikslinė grupė – vietiniai ir užsienio turistai.

Projekto veikla ir sukurti rezultatai suteikia galimybę didinti įvairaus amžiaus turistų iš įvairių šalių srautus. Turistų, kurie domisi kultūra ir istorija, kurie siekia pažinti Baltijos jūros regioną.

PROJEKTO REZULTATAI:

- *sukurtas turistinis „Gintaro maršrutas“;*
- *parengta turizmo sektoriaus analizė;*
- *suorganizuoti turizmo paslaugų teikėjų bei darbuotojų mokymai;*
- *parengtas ir išleistas „Gintaro maršruto“ keliautojo vadovas (lietuvių, anglų, vokiečių, rusų kalbomis);*
- *parengtas ir išleistas „Gintaro maršrutas Palangoje“ lankstinukas (lietuvių, anglų, vokiečių, rusų kalbomis);*
- *parengtas ir išleistas „Gintaro maršrutas Palangoje“ žemėlapis;*
- *įrengtos Eco sun stotelės Palangoje ir Šventojoje;*
- *įrengti informaciniai terminalai Palangoje ir Šventojoje;*
- *sukurtas videofilmas „Gintaro maršrutas“ 40 min. trukmės (lietuvių, anglų, vokiečių, rusų kalbomis);*
- *Palangos turizmo informacijos centro lankytojų salė atnaujinta ir pritaikyta lankytojams;*
- *suorganizuotos konferencijos bei projekto viešinimo kampanija.*

XIX ir XX a. Palangos architektūra atspindi vieną ryškiausių šio kurorto etapų – ambicingą kilmingos grafų Tiškevičių šeimos epochą ir modernios poilsio kultūros pradžią

Lietuvoje. To meto pastatų formų bei stilių įvairovė kūrė išskirtinį kurorto įvaizdį. Iki šių dienų išliko Tiškevičių valdymo laikotarpiu statyti išpūdingi objektai: rūmų ir parko ansamblis, neogotikinė bažnyčia, kurhauzas, vilos ir vasarnamiai, susitelkę istorinėje kurorto dalyje. Idėja sukurti turistinį maršrutą gintaro tema gimė Palangos turizmo informacijos centro komandai, kuri kartu su turizmo ekspertų pagalba atrinko objektus bei sukūrė maršrutą, kurį sudaro gamtos ir kultūros objektai, turintys sąsają su gintaru.

Norėdami supažindinti turistus su surinkta informacija ir sukurtu turistiniu maršrutu, sukurti informaciniai keliautojo vadovai, lankstinukai bei žemėlapiai. Kūrimo ir leidybos procesą įgyvendino Palangos turizmo informacijos centro darbuotojai ir išorės ekspertai.

Ši informacinė medžiaga suteiks galimybę viešinti sukurtą maršrutą bei skleisti informaciją apie Palangoje teikiamas turizmo paslaugas.

Videofilmas, kurį sudaro 10 videoklipų apie į Gintaro maršrutą įtrauktus objektus po 4 minutes miniturai, kurie rodomi Palangos turizmo informacijos centro interaktyvioje erdvėje. Bendra filmo trukmė – 40 min. (10 dalių * 4 min.). Filmą sukurtas 4 kalbomis (lietuvių, rusų, anglų, vokiečių).

Eco sun stotelės Palangoje ir Šventojoje suteikia galimybę kurorto svečiams bei lankytojams įkrauti elektros prietaisus, naudotis smulkiuoju remontu įrankiais dviračių, paspirtukų ir kt. transporto priemonių remontui.

Informaciniai terminalai su programine įranga suteikia daugiau informacijos apie lankomus objektus, sukurtą turistinį maršrutą bei teikiamas turizmo paslaugas Palangoje.

Atnaujintos turizmo informacijos centro patalpos – lankytojų salėje įrangta interaktyvi zona, kurioje eksponuojamas sukurtas videofilmas apie sukurtą turistinį maršrutą. Lankytojams sukurta aptarnavimo zona, darbuotojams bei lankytojams įrengtos poilsio zonos. Atnaujintos patalpos sudaro galimybę teikti kokybiškas turizmo informacijos paslaugas.

Projekto naujovė grindžiama unikaliu bendrų tarptautinių gintaro turų kūrimu ir vietos amatininkų dalyvavimu. Įgyvendinant projektą sukurta

nauja sąsaja tarp kultūros objektų ir gintaro meistrų, amatininkų regione. Tai padės skatinti turizmą mažuose miestuose, gyvenvietėse ir taip pat remis amatininkus šiose vietose. Naujos turizmo paslaugos, susijusios su gintaru, bus prieinamos ir reklamuojamos visus metus ir skatinant vietos kultūrą. Be to, turistai bus skatinami keliauti dviračiais, pėsčiomis. Tai padidins supratimą apie ekologines problemas ir padidins kelionių dalyvių fizinį aktyvumą.

Projekto naujumas taip pat atsispindės naudojant naujas technologijas ir priemones. Šiuolaikinėje visuomenėje labai

svarbu atsižvelgti į jos poreikius ir pakeisti paslaugų teikimo būdą. Taip pat visa sukurta medžiaga skatins pritraukti įvairių amžiaus grupių turistus. Pasirinktas turinys, įrankiai ir įranga naudojami teikiant informaciją apie Palangos kurortą, Klaipėdos regioną, pasiekiantį kuo platesnę auditoriją.

Palangos turizmo paslaugas teikiantys verslininkai bei informacijos centro darbuotojai stengiasi kurorto svečiams pasiūlyti vis naujų ir dar nebandytų pramogų ar paslaugų. Ne išimtis ir 2023 metų laikotarpis.

Turizmo informacijos centro interaktyvioje zonoje lankytojai gali keliauti laiko kelionėje ir pamatyti, kaip kūrėsi Palangos kurortas 3D ir virtualios realybės technologijų pagalba. Interaktyvi paroda leidžia kiekvienam lankytojui atskleisti laiko paslaptį ir susipažinti su istoriniais kurorto pastatais bei pamatyti, kaip šie pastatai atrodo šiandien.

Prisiminimui, kad lankytasi Palangoje, kiekvienas centro lankytojas galės nusifotografuoti ir išsiųsti nuotrauką istorinės Palangos fone (pasirinkimui Jūs turėsite 10 pasiūlytų variantų) savo artimiesiems ar pačiam sau...

Palangos turizmo informacijos centro darbuotojai visada suteiks informacijos apie kurorte organizuojamus kultūrinius, sportinius bei kitus renginius, patars, kur skaniai pavalgyti, kur pasimėgauti SPA ir sveikatinimo malonumais, pasiūlys įdomiausias vietas mažyliams. Organizuojamos ekskursijos po Palangos kurortą bei parduodami suvenyrai bei bilietai į renginius.

Iki susitikimo Palangos turizmo informacijos centre!

Detalesnę informaciją apie įgyvendinamą projektą teikia Rasa Kmitienė, Palangos turizmo informacijos centro direktorė (el. p. rasa.kmitiene@visit-palanga.lt, tel. 8 (460) 48822.

Ši informacija parengta padedant Europos Sąjungai. Už šios informacijos turinį atsako tik Palangos turizmo informacijos centras ir ji negali būti laikoma atspindinčia Europos Sąjungos pozicijų.

Restoranas ir viešbutis „**SENOJI HANSA**“ įsikūręs pačioje Palangos širdyje, pagrindinėje didžiausio šalies kurorto arterijoje, J. Basanavičiaus g. 29, su jūra už vos mažiau nei 300 metrų.

Klasika turtinga „**SENOSIOS HANSA**“ architektūra, aukščiausio lygio aptarnavimas ir dėmesys smulkmenoms – mūsų vizitinė kortelė.

Viešbučio ir restorano pavadinimas siejamas su senąja pirklių asociacija „Hansa“, todėl 13 liukso klasės kambarių turi atitinkamus 13-kos „Hansa“ miestų pavadinimus. Pavyzdžiui, vienos viešnagės metu galite gyventi kambaryje, pavadintu „Hamburgas“, o kitą kartą – „Ryga“. Galbūt sentimentai yra išlikę mūsų laikinajai sostinei Kaunui arba kitiems Europos miestams – Amsterdamui, Liubekui, Visby ir kitiems.

Gyvenkite laisvai ir plačiai, rinkitės kambarius pagal miestus ir patogumą!

Viešbučio kambariuose rasite dušą arba vonią, oro kondicionierių, plaukų džiovintuvą, mini barą, siūlantį užkąsti ir atsigaivinti. Jeigu kažko pritrūksite ar iškils nenumatyta problema, jums visada pagelbės viešbučio administracija, kuri budi išties parą.

Rezervuojant kambarius *booking* platformoje, www.makaliauslietuva.lt tinklapyje arba susisiekiant tiesiogiai su viešbučio administracija, jūs turite galimybę pasirinkti apartamentus su balkonu ir vaizdu į J. Basanavičiaus gatvę, kambarį, skirtą šeimai arba kambarį su atskiromis lovomis.

Norime informuoti, kad užsisakius kambarį pas mus viešbutyje, sotūs ir gausūs pusryčiai automatiškai įsiskaičiuoja į bendrą kainą. Apie pasiūlymus ir akcijas visada sužinosite pirmieji, jei seksite naujienas mūsų *Facebook* ir *Instagram* puslapių paskyroje.

Restorano interjere vyrauja klasikinis stilius, kurį papildoma burgundiški ir vario atspalviai. Odiniai ir prašmatnūs baldai suteikia aplinkai prabangos ir išskirtinumo. Čia daug erdvės, todėl netrūkdomi galėsite aptarti verslo reikalus.

Paskyrę romantišką pasimatymą taip pat liksite nenusivylę. Svečių restorane laukiame net iki vidurnakčio.

Restorane yra lauko terasa ir erdvi baro salė, kurioje koncertuoja žinomi atlikėjai: Vilius ir Violeta Tarasovai, Rasa Doniela, Ričardas Banys, italų kilmės atlikėjas „Costa“ ir daug kitų. Čia, užsukę vasaros vakarais, gyvo garso koncertuose galite linksintis kasdien, o kitais metų sezono laikais koncertai vyksta kiekvieną savaitgalį.

Beje, pas mus, restorane „Senoji Hansa“, koncertai nemokami! Tad jei planuojate savo šventę su daugiau nei keletu drau-

gų, nesnausk – rezervuok vietas, kitaip gali jų ir pritrūkti, nes koncertų metu restoranas užsipildo akimirksniu.

Ar girdėjote apie SPA zoną?

Taip, „Senojoje Hansoje“ rasite ir tai. Viešbučio gyventojams nemokami SPA malonumai – garų pirtis, *jacuzzi* vonia. Jais naudotis galima nemokamai kasdien, nuo 9 iki 12 val. dienos metu, o visas kitas laikas yra laisvai rezervuojamas pagal jūsų norą.

Galbūt visi viešbučio kambariai rezervuoti? Ne problema! SPA zoną galite išsinuomoti ir nebūtinai gyvenant viešbutyje.

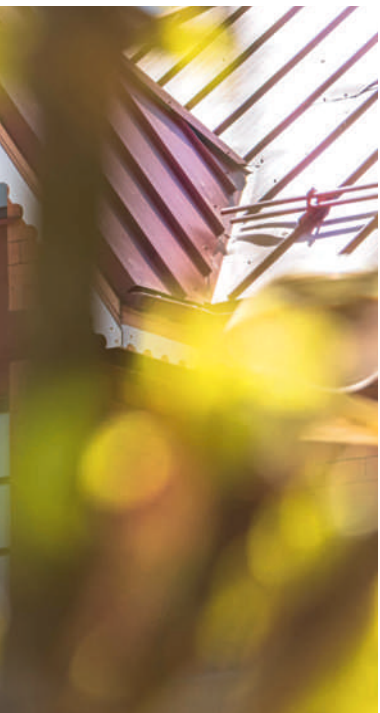
Svarbu, kad rezervaciją suderintumėt iš anksto su viešbučio administracija ir jūs būsite laukiami jums patogiu metu nuo 12 iki 21 val.

Restorane yra itin jauki VIP patalpa, skirta priimti iki 11 asmenų. Čia galite paskirti verslo susitikimus, švęsti privačias šventes, kai norisi šiek tiek privatumo.

Visose „Senosios Hansos“ salėse sėdimų vietų išdėstymas gali būti įvairiausių formų, išpildančių net ir pačių įnoringiausių svečių poreikius. Restorane ir terasoje kartu telpa iki 180 asmenų.

Kalbant apie virtuvę, mūsų šefai jums pasiūlys pasimėgauti netradicine virtuve ir atrasti tikrąjį maisto skonį. Didelis ir įvairus valgiaraščio pasirinkimas, kurio nemažą dalį sudaro ant lavos akmenų kepami patiekalai, patenkins tiek suaugusių, tiek ir pačio mažiausiojo kliento įnorus.

Valgiaraštyje šalti ir karšti užkandžiai – tikras meno še-

debras Jūsų lėkštėje, o karštieji patiekalai, kepami ant lavos akmenų, suvilios norinčius paragauti ypatingai paruoštos jautienos, kiaulienos, vištienos, įvairių žuvies patiekalų. O mūsų siūlomi desertai suvirpins net įnoringiausio kliento skonio receptorių. Visi restorano patiekalai ruošiami iš aukštos kokybės ir kruopščiai atrinktų maisto produktų. Restorano darbuotojai stengsis kurti jums jaukią aplinką, malonų aptarnavimą, informuos apie patiekalų sudėtį bei juose esančius alergenų, patars ir padės apsispręsti, kokių patiekalų pasimėgauti šiandien.

Restoranas stengiasi įtikti ir patiems mažiausiems lankytojams. Norėdami vaikams suteikti kuo daugiau nepamirštamų emocijų, „Senoji Hansa“ bendradarbiauja su Klaipėdos dramos teatru ir kviečia profesionalius aktorius, kurie sukuria linksmą šventinę atmosferą ar smagų užimtumą vaikams. Esant poreikiui, animatorių, profesionalų aktorių į restoraną galite pasikviesti ir asmeniškai šventėms.

Viešbutis-restoranas „Senoji Hansa“ pasirūpins kiekvienu klientu bei stengsis išpildyti visus lūkesčius. Pas mus galite atvykti vienas arba su antra puse, su šeima ir keturkojais gyvūnais. Laukiame visų su meile ir rūpestingumu.

Restorano kontaktinis telefonas: +370 606 82 777

Viešbučio kontaktinis telefonas: +370 618 87 123

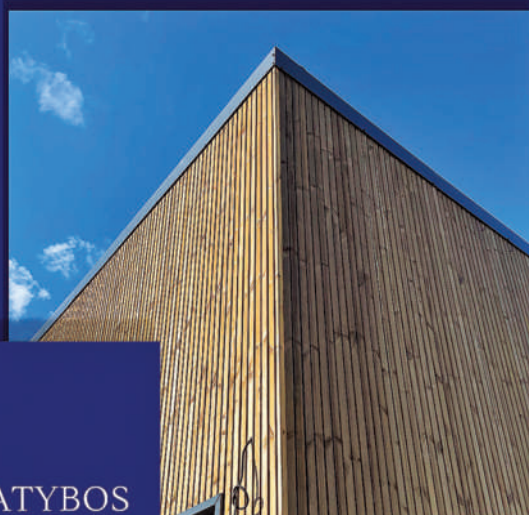
Fb/Ig Senoji Hansa Palanga

www.senojihansa.lt

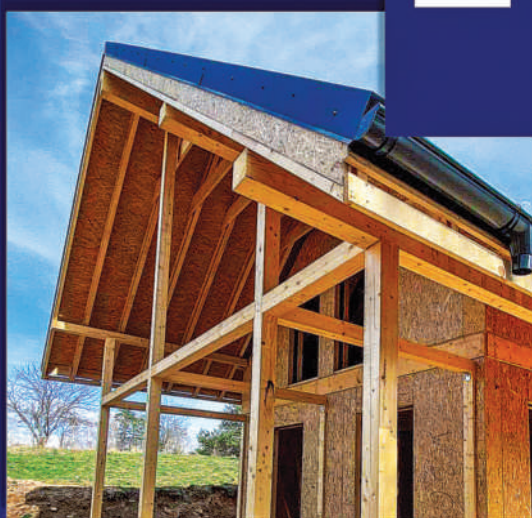
J. Basanavičiaus g. 29, Palanga

KARKASINIŲ IR SIP SKYDŲ NAMŲ STATYBA

KAI NORISI PATIKIMŲ, KOKYBIŠKŲ
IR GREITŲ SPRENDIMŲ.

STATYBOS
DARBAI

el. p. aastatybosdarbai@gmail.com
tel. +37067833984

Esu Jonas Kubilius,

jaunosios kartos politikas, centro kairiosios minties šalininkas ir Demokratų sąjungos „Vardan Lietuvos“ Palangos skyriaus iškeltas kandidatas į Palangos miesto merus. Norėčiau padėkoti skyriaus nariams, kurie manimi patikėjo ir išklė mano kandidatūrą.

Palangos ir pajūrio politiniame gyvenime aktyviai dalyvauju jau kelerius metus. Patirties sėmiausi studijuodamas politikos mokslus ir aktyviai dalyvaudamas visuomeninėse veiklose nuo pat paauglystės. O pastaruosius 16 metų dirbu vienoje iš didžiausių mūsų šalies tarptautinio verslo įmonių – UAB „Philip Morris Lietuva“, ir šiuo metu užimamos pareigos – Gamybos palaikymo skyriaus vadovas.

Tai, ką norėčiau pasiūlyti Palangos miesto savivaldybės bendruomenei, yra mano rinkiminiame šūkyje ir vizijoje: „Už Palangą, už šiuolaikišką, nuolat atsinaujinantį ir klestintį kurortą!“.

Nuolatinis darbas su gyventojais turi būti neatsiejama mero veiklos savivaldybėje dalis, užtikrinant teikiamų paslaugų gyventojams kokybę. Tobulinčiau savivaldybės administracijos veiklą ir užtikrinčiau, kad ji maksimaliai būtų atvira gyventojams. Skatinčiau intensyviai plėtoti virtualią savivaldybės erdvę, sudarant galimybę kuo plačiau ir greičiau gauti savivaldybės ir jos įstaigų teikiamas paslaugas, įdiegčiau kokybės valdymo sistemą ir monitoringą. Tai ypač aktualu šiuolaikiniame pasaulyje, kai laikas žmogui tampa prabanga, o savivaldos biurokratinis aparatas neturi teisės to brangaus laiko atimti iš mūsų.

Savivalda turi būti kūrybiška ir pažangi. Jei būčiau išrinktas meru, siekčiau įkurti mūsų skyriaus komandos siūlomą Baltijos šalių kurortinių miestų asociaciją, per ją būtų galima tikėtis gauti tikslinius finansavimus kurortų vystymui. Taip pat, galvojant apie Palangos ateities papildomas investicijas, norėčiau inicijuoti ir pasinaudoti šiuo metu veikiančia Europos Sąjungos skaitmeninių inovacijų centrų kūrimo iniciatyva ir Palangoje pradėti kurti tokius skaitmeninių inovacijų centrus, biurus, kuriuose būtų sukurtos nuolatinės darbo vietos ir būtų generuojamos papildomos pajamos miestui.

Tad kviečiu visus Palangos ateitį kurti kartu! Vardan Palangos ateities. Darbais, ne žodžiais.

Politinė reklama. Bus apmokėta iš Demokratų sąjungos „Vardan Lietuvos“ rinkimų į savivaldybių tarybas sąskaitos. Užs. nr. 04

**IEŠKOK
STIPRIAUSIŲJŲ
PRIE JŪROS!**

Laikraštis „Palangos tiltas“
ir portalas www.palangostiltas.lt
– kad būtumėte stipresni!

Sanatorija „Palangos gintaras“ neliko abejinga karo pabėgėliams iš Ukrainos

2022 metų vasario mėnesį Rusijai pradėjus karą su Ukraina, dalis Ukrainos gyventojų turėjo skubiai trauktis – atvyko į kitas šalis, taip pat ir Lietuvą. Apie tūkstantis ukrainiečių papildė Palangos miesto gyventojų gretas. Didžiausioje miesto gydymo įstaigoje, vaikų reabilitacijos sanatorijoje „Palangos gintaras“ buvo įdarbinta dešimt pabėgėlių iš Ukrainos. Sanatorijos direktoriaus Sauliaus Deveikio teigimu, „keletas iš jų yra puikūs savos srities medicinos specialistai“. Viena iš tokių specialistų yra kineziterapeutė Aida, kurią nuo darbo sanatorijoje pradžios lydi vaikų ir jų tėvų puikūs atsiliepimai apie nuoširdų ir kokybišką darbą.

„Man čia – „Palangos gintare“ – taip gera ir miela, – sako Aida. – Puikūs žmonės, o darbas – toks pats kaip tas, kurį dirbau Kijive. Jame nuo 2018 metų dirbau neįgalių vaikų reabilitacijos centre, man mieliausia dirbti su vaikais. Juk jie tokie nuostabūs, tikri.“

„Palangos gintaro“ sanatorijoje 2022 metais gydėsi ir ne vienas vaikas iš Ukrainos. Viena tokių – mergaitė iš Dnipro, kurią gydė sanatorijos vyr. FMR gydytoja Rasa Vengalienė. Mažylė nuo gimimo serga vaikų cerebriniu paralyžiumi (VCP). Gydytojos teigimu, jaunoji pacientė yra labai pozityvi mergaitė, nors per savo neilgą gyvenimą jau yra patyrusi 5 operacijas ir praėjusi daug reabilitacijų ne tik įvairiuose Ukrainos reabilitacijos centruose, bet ir Lenkijoje.

„Tad čia jos turi daug patirties ir turi su kuo palyginti reabilitacinį gydymą skirtingose vietose. Reabilitacijos metu „Palangos gintare“ buvo įvertinta funkcinė vaiko būklė bei sudarytas individualus reabilitacijos planas. Viršutinių ir apatinių galūnių tonusui gerinti daugiausia buvo skirta kineziterapijos ir ergoterapijos procedūrų. Mergaitės mama labai gyrė „Palangos gintaro“ kineziterapeuto Viktoro Lukšo darbą: „Jis labai geras specialistas, matosi, kad dirba iš širdies ir stengiasi, jog matytųsi jo darbo rezultatai. Taip pat jis moka rasti ryšį su vaikais, mergaitė tai jautė ir jį labai mėgo“, – pasakoja S. Deveikis.

Pacientei taip pat taikytas gydymas mechanoterapija, klasikinio masažo ir limfodrenažinio masažo procedūromis. Jai buvo paskirtos inhaliacijos, lazerio terapija, fangoparafino aplikacijos ir parafino vonelės bei deguonies kokteiliai. Labiausiai pacientei patiko vandens procedūros: ji lankė povandeninį masažą ir vertikalią vonią.

„Palangos gintaro“ sanatorija kaip tik yra renovavusi savo vonių kompleksą ir visus pacientus, kuriems paskirtos vandens procedūros, pasitinka žaismingai įrengtos patalpos ir, svarbiausia, visiškai naujos modernios povandeninio masažo ir perlinės vonios bei kojų vonelės.

Girdėdama, kad kalbama apie vandens procedūras, mergaitė linksmiai komentuoja: „Vanduo yra labai gerai!“. Kadangi mergaitės šeima yra iš Dnipro, tad vanduo joms artimas – Dnipras yra šalia didelės to paties pavadinimo upės, o netoliese yra Azovo ir Juodoji jūros.

Mažosios mergaitės mama dėkinga „Palangos gintaro“ kolektyvui už šiltą priėmimą, didelį rūpestį: „Ypač esame dėkingi gydytojai Rasai. Tai labai rūpestinga ir gera gydytoja, vaikas ją pamilo, pamačiusi apkabina, pakalbina“.

„Palangos gintaras“ direktorius Saulius Deveikis džiaugiasi, kad kai kurie specialistai iš Ukrainos yra itin aukštos kvalifikacijos

Jauna ukrainietė pacientė pamilo „Palangos gintarą“ ir Palangą

Mažosios pacientės iš Ukrainos mama buvo sužavėta kineziterapeuto Viktoro Lukšo darbu.

Mergaitę iš Dnipro gydė sanatorijos vyr. FMR gydytoja Rasa Vengalienė

Sanatorijoje jai visi pasirodė labai optimistiškai nusiteikę, besišypsantys. „Labai stengiasi padėti, vis paklausia, ar viskas gerai, ar nieko netrūksta. Slaugytojos ir kambarių tvarkytojos labai malonios ir paslaugios. Mums būnant sanatorijoje, viskas buvo labai miela ir sklandu – nebuvo nė vieno nesusipratimo ar konflikto, net su tais, kurie nemokėjo rusų kalbos. Kalbos barjeras sanatorijoje niekur nesutrukdė“, – sakė mergaitės mama.

Anot jos, Palanga – „kaip pasaka“. Visur tokie gaivūs gamtos kvapai, garsai, jūra – šalia. Mama teigė, kad dukra jau iš tolo išgirdo jūros ošimą. Abi mėgavosi pasivaikščiojimais po Palangą, ypač Birutės parke, eidavo prie jūros.

„Dnipro – milijoninis miestas, tad ten viskas kitaip. Nors gyvename prie-

miestyje, vis tiek ten gerokai daugiau triukšmo ir judėjimo“, – sakė mama.

Pasitraukusios iš Ukrainos jos apsisusto Vilniuje. Bet sužinojusios, kad „Palangos gintaras“ teikia reabilitacijos paslaugas vaikams iš Ukrainos, atvyko čia.

Mama ir dukra vieningai sutaria, kad su mielu noru dar kartą atvyktų pas mus į „Palangos gintaro“ sanatoriją ir rekomenduos čia vykti visiems savo pažįstamiems. Mama čia spėjo susipažinti su kitomis mamomis, nes nors kalba skirtingomis kalbomis, jas sieja bendras interesas – rūpestis savo vaikų sveikata.

„Šaltuoju sezonu, tai yra lapkričio-kovo mėnesiais, dėl mažesnio personalo užimtumo ypač laukiami vaikai su negalia, kadangi dar daugiau laiko ir dėmesio jiems galima skirti“, – teigia sanatorijos vadovas, gydytojas S. Deveikis.

„Minėtu periodu sanatorijos specialistai gali suteikti maksimaliai daug paslaugų, skirti papildomų procedūrų vaikui ir šeimos nariui, auginančiam sutrikusios fizinės ir psichinės raidos vaiką. Sanatorijoje teikiamos sensorinių ir pažintinių funkcijų lavinimo paslaugos ypač efektyvios vaikams, turintiems rai-

dos, suvokimo, dėmesio koncentracijos sutrikimų, tiems vaikams, kuriems sunku socializuotis darželyje ar mokykloje.

Kadangi į sanatoriją atvykstančių vaikų sutrikimai yra labai įvairūs, apimantys įvairias vaiko veiklas, todėl mūsų gydymo įstaigoje dirba įvairių specialistų komanda: psichologai, klinikiniai logopedai, socialiniai darbuotojai, kineziterapeutai, ergoterapeutai, taikomos įvairios fizioterapijos procedūros. Procedūrų metu itin daug dėmesio skiriama ne tik vaikui, bet ir artimiausiems žmonėms, t. y. tėvams, kurie dažnu atveju nori greito rezultato. Kol vaikas adaptuojasi naujoje aplinkoje, jis dar gali visiškai neatskleisti savo silpnųjų ar stipriųjų pusių. Todėl, norint jas išaiškinti ir sėkmingai dirbti sanatorijos specialistui, visada bendradarbiaujama su tėvais. Noriu patikinti, kad vaikų sanatorija „Palangos gintaras“ yra vieta, kur vaikams su negalia ir juos lydintiems tėveliams sudarytos visos sąlygos sustiprinti sveikatą, susitikti ir pabendrauti su likimo draugais“, – pabrėžė didžiausios Baltijos šalyse vaikų reabilitacijos sanatorijos „Palangos gintaras“ direktorius S. Deveikis.

Parengė „Palangos gintaras“

**Palangos vaikų sanatorija
„PALANGOS GINTARAS“**

Vytauto g. 30, Palanga,
tel. 8 460 40103,
www.palangosgintaras.lt

Ligita Sinušienė, ukrainiečių vaikų lietuvių kalbos mokytoja: „Pamokos vidury sulaukiu netikėtų klausimų, pavyzdžiui: „Mokytoja, o jūs kada nors matėte į jus skrendančią bombą?“

Linus JEGELEVIČIUS

Turbūt kaip daugelis mūsų, po 2022-ųjų vasario 24-osios, žymėjusios Rusijos karo prieš Ukrainą pradžią, palangiškė Ligita Sinušienė, lituanistė pagal išsilavinimą, prarado ramybę, nuolat sekė naujienas. „Vieną naktį susapnavau labai ryškų sapną, kaip gelbsčiu kūdikį našlaitį nuo apsimetėlės globėjos, kuri norėjo jį nužudyti. Sapne bėgau su tuo svetimumu kūdikiu. Sapnas buvo toks ryškus, kad net atsibudusi jutau tą specifinį kūdikio kvapą. Dar gulėdama lovoje pradėjau naršyti telefone, kas vyksta Ukrainoje. Tą rytą sužinojau apie subombarduotą Mariupolio ligoninę. Gal nuskambės keistai, bet pradėjau svarstyti, nejaugi tas sapnas būtų tokio metu yra ženklas iš aukščiau, kad aš kažką galiu padaryti dėl Ukrainos vaikų. Tačiau kad ir kaip sukau galvą, niekaip neišmaščiau, kuo konkrečiai galiu padėti nuo karo kenčiantiems ukrainiečiams,“ – Ligita sakė žurnalui „Lietuvos pajūris.“

O netrukus ji sulaukė skambučio iš Palangos Vlado Jurgučio progimnazijos su prašymu mokyti Ukrainos moksleivius lietuvių kalbos, tačiau po kelių dienų jai buvo pranešta, kad jos paslaugų nebereikės.

„Labai nusivyliau, nes jau pradėjau ruošti ir metodiką, ir juste jutau, kad šiuo metu būtent tu ir turiu užsiimti. Paskambinau į Palangos senąją gimnaziją. Direktorius pavaduotoja Jolita Vaičiulienė man pasakė, kad jie kaip tik ieško mokytojos ir netgi buvo pagalvoję apie mane. Taip balandžio 4 d. pirmą kartą susitikau su mokiniais iš Ukrainos. Beje, nuo šių mokslų metų vis dėlto pradėjau dirbti ir progimnazijoje,“ – „Lietuvos pajūriui“ sakė L. Sinušienė.

– Ar jūsų ukrainiečiai mokiniai – kitokie? Kiek jų? Ar vaikai tiesiog yra vaikai, nesvarbu iš kur jie.

– Gimnazijos išlyginamąją klasę lanko 11 ukrainiečių, dar keli Ukrainos moksleiviai mokosi vyresnėse klasėse. V. Jurgučio progimnazijoje mokau iki 10 vaikų.

Niekada nesu turėjusi auklėtinių, apskritai – tiek intensyviai nedirbusi mokykloje, todėl man sunku lyginti vaikus. Vis dėlto manau, kad vaikai yra vaikai – su savo vaikiškomis, paaugliškomis problemomis ir juokais. Kita vertus, labai abejoju, ar lietuviai moksleiviai vidury pamokos gali nei iš šio, nei iš to užduoti klausimą: „Mokytoja, o jūs kada nors matėte į jus skrendančią bombą?“ Ir esu tikra, kad lietuviškos klasės nenuščiūva, išgirdusios skrendantį lėktuvą. Nuo lietuvių Ukrainos vaikai tikrai skiriasi, kai tik atvyksta į Lietuvą tiesiai iš karo zonos. Tačiau drąsiai galiu tvirtinti, kad gyvenimas taikioje šalyje juos gydo. Daugelis jų labai greitai išlaisvėja.

Tačiau vieną labai ryškia, ukrainietišką savybę tikrai galėčiau išskirti – principingumą, pergalės siekimo bet kokia kaina, teisybės ieškojimą iki galo. Tas labai pasireiškia, žaidžiant stalo žaidimus ar net atliekant mokymo užduotis, kuriose įmanoma save palyginti su kitais. Tai ryšku ir jų paaugliškuose konfliktuose. Manau, kad mūsų vaikai gali daug ką paversti juokais, ir vardan geros nuotaikos nusileisti, labiau eiti į kompromisus. Ukrainiečiai – ne. Jie net visą savaitę gali aiškintis jiems svarbų reikalą. Ir

Keli mokiniai manęs kokius penkis kartus klausė, ar aš

esu psichologė. Kiekvieną kartą atsakau, kad ne, nesu psichologė, bet praėjus kiek laiko ir vėl – tas pats klausimas. Gal dėl to, kad iš tiesų neįmanoma būti vien mokytoja? Kita vertus, mokytojas juk automatiškai yra ir psichologas. Kaipgi dėstysi dalyką, nemegzdamas ryšio, nesistengdamas atskleisti mokiniuose glūdinčio potencialo ar nepristabdydamas kokios besiveržiančios paaugliškos pašaipėlės?

bent jau mano klasė – ryškūs individualistai. Visi turi savo nuomonę, net jei tiesiogiai reikale nedalyvauja. Galbūt kolektyve tokie žmonės nėra patys patogiausi, bet būtent šitas atkaklumas Ukrainos tautai ir padeda atsilaikyti kare. Nesistengiu tų jų kampų šlifuoti – manau, kad gyvenime jiems dar prireiks ukrainietiškos aistros jų asmeninems pergalėms. Tik visi kartu mokomės išklausti ir kitą.

Ir tuo pačiu jie labai jautrūs, kaip ir visi paaugliai. Jie dar jautriau reaguoja į kitų nuomonę, nes daugelis jau girdėję replikų, kad grįžtų į savo Ukrainą (laimei, ne gimnazijoje), baiminasi, kad kas nors pasijuoks iš jų lietuviškai, o jie nesupras. Manau, kad tokios baimės – natūralios visiems paaugliams, patekusiems į jiems svetimą aplinką.

– Ar karas ugnies ir sprogimų liežuviu yra lyžtelėjęs ar sudarkęs jūsų ukrainiečių vaikų gyvenimus? Kiek iš jų yra netekę vieno ar abiejų tėvų, brolių, seserų?

– Karas visada sudarko gyvenimą. Nors ne visi girdėjo bombas, ne visi slapstėsi rūsiuose, bet nė vienas iš jų nesvajoto palikti savo Tėvynės. Vienas moksleivis Ukrainoje šiais metais jau būtų pradėjęs studijuoti mediciną (Ukrainoje vaikai mokyklą baigia anksčiau), o šiandien jis dar net ir lietuviškai nesimoko biologijos. Jis apskritai mokosi naujos kalbos ir, ko gero, savo svajonę galės įgyvendinti tik po ketverių metų. Tad ar karas nesudarkė jo planų? Kitas Ukrainoje turėjo jau savo automobilį, o į Lietuvą atvykęs neturėjo net batų.

Kalbant apie netektis – tai, kas skaudžiausia, ačiū Dievui, nė vienas iš mano mokinių neprarado artimiausių savo šeimos narių. Tik vieno moksleivio dėdė jau žuvo fronte, kitas dėdė – vienas iš Iziumo išlaisvintojų, pateko į ligoninę, bet vos išgijęs vėl išvyko kariauti. Dar vienas mokinys seka

savo kovojančio pusbrolio naujienas. Žinau, kad vieno mokinio tėtis, karui prasidėjus iš Chersono veždamas vyresnį sūnų studentą namo (geležinkelio stotis nebeveikė) prarado balsą, kito akyse buvo susprogdinta jo paties mokykla, kai kurie iš jų matė žuvusius žmones. Aš pati detalių neklausinėjau. Karo detalės – ne tas atvejis, kur tiksliniesi, kas, kur, kaip. Tiesiog klausaisi. Tuo labiau, kad tai – vaikai, nepilnamečiai.

– Matyt, su vaikais dirba psichologai. O

jums dažnai pamokose tenka būti ne tik mokytoja, bet ir mama, psichologe ar tiesiog labai supratingu žmogumi?

– Keli mokiniai manęs kokius penkis kartus klausė, ar aš esu psichologė. Kiekvieną kartą atsakau, kad ne, nesu psichologė, bet praėjus kiek laiko ir vėl – tas pats klausimas. Gal dėl to, kad iš tiesų neįmanoma būti vien mokytoja? Kita vertus, mokytojas juk automatiškai yra ir psichologas. Kaipgi dėstysi dalyką, nemegzdamas ryšio, nesistengdamas atskleisti mokiniuose glūdinčio potencialo ar nepristabdydamas kokios besiveržiančios paaugliškos pašaipėlės? Argi visa tai nėra psichologija? Glaudžiai bendradarbiauju su gimnazijos psichologe Inga, kuri reguliariai stebi mano pamokas. Ji mane visada padrašina, kad einu teisingu keliu. O būti vien supratinga su paaugliais nepakanka. Iš supratingumo galima būtų juk leisti ir pamiegoti.

– **Ar kai kurie jūsų mokiniai pamokos metu gali staiga prarasti dėmesį, pravirkti ar, atleiskite, atsakyti pykčiu ar tiesiog ignoruoti jūsų prašymus ir nurodymus? Ką tuomet darote?**

– Staiga niekada niekas nevyksta. Mokytojas gali nebent nepastebėti eigos. Tačiau pamokų metu vaikai staiga nebent užduoda netikėtus klausimus...

– **Neabejoju, kad gavote ministerijos ar savivaldybės instrukcijas, kaip mokyti ukrainiečius vaikus. Tačiau kokios savo mokymo stiliškos ir elementų jūs įnešėte į pamokas? Ką jau suvokėte kaip jų mokytoja?**

– Man svarbiausia, kad jų kasdienybė nebūtų atskirta nuo mūsų pamokų. Tai yra, jei šiuo metu ruo-

Aušrinės Simušaitės nuotr.

šiamės karnavalui, vadinasi, ir mūsų pamokų turinys susijęs su karnavalu, kad tiesiog repetacijų metu jie galėtų vartoti kuo daugiau lietuviškų žodžių šia tema. Taip pat vaikai žino, kad jeigu jiems staiga iškilo klausimas, kaip kas nors lietuviškai tariama, visada gali mane pertraukti ir paklausti. Jeigu mokinys gauna atsakymą tuo metu, kai klausimas jam rūpi, atsakymą jis įsimins visam gyvenimui. Nebijau nukrypti nuo plano, kad reaguotume į tai, kas aktualu čia ir dabar.

Ypač daug azarto suteikia stalo žaidimai, kuriuose prarandami taškai arba tenka praleisti ėjimą už kiekvieną nelietuvišką žodį. Pastebėjusi, kad renkasi tylą arba gestikuliuojimą, įvedžiau papildomą taisyklę – po kiekvieno ėjimo lietuviškai įvardinti, ką padarė (pvz., „aš padėjau kotelę“).

Ieškau jaunimui patinkančių lietuviškų dainų – jas verčiame. Kartais pasiklausome Prezidento Volodymro Zelenskio kalbų, įgarsintų lietuviškai. Visi kartu garsiai skaitome ir verčiame Serhijaus Rudenkos knygą „Zelenskis“.

O kalbant apie gramatiką, ieškau sistemos, kuri leistų kitakalbiam lengviau ją suprasti. Ieškau net žaismingų asociacijų, nes emocija padeda įsiminti. Pavyzdžiui, kad moteriškos giminės daiktavardžiai daugiskaitoje iš vyriškos giminės pasičiumpa -s, nes moterys visais laikais norėjosi lygiuotis į vyrus.

– **Kaip ukrainiečiams sekasi mokytis lietuvių kalbos? Ar jų žinios yra vertinamos? Kaip?**

– Kaip ir visiems mokiniams – vieniems lengviau, kitiems sunkiau. Neturiu su kuo palyginti, kad žinočiau, kaip jiems sekasi. Tačiau, kai gruodžio pradžioje atėjo lietuvačiai gimnazistai pristatyti kalėdinio karnavalo užduoties, suserime, kaip čia dabar susikalbės su ukrainiečiais, beveik visi mano mokiniai patys viską suprato. Arba man susirgus ir vaikams prireikus mokytis su lietuvačiais, po pamokų viena auklėtinė paskambino ir pasidžiaugė, kad kolegė juos pagyrė. Kalėdinėje mugėje mano auklėtiniai taip pat sugebėjo susikalbėti su pirkėjais.

Tačiau visiems sekasi labai įvairiai. Vieni labai stengiasi, stropiai mokosi, kiti gal mokosi mažiau, bet turi puikią

atmintį, dar kiti turi draugų lietuvių, kas labai plečia žodyną. Ir, žinoma, yra ir patinginiaujančių.

Jų žinios balais nevertinamos, tik rašau – įskaityta arba ne.

– **Jūsų pirmose pamokose, matyt, teko viską pradėti svetima kalba, kad vieni kitus suprastumėte. Kokia ja šnekėjote – rusų ar anglų?**

– Kalbėjome rusiškai, bet užduotis raštu su žodyno pagalba verčiau į ukrainiečių kalbą.

– **Kai per Gimnazijos šimtmečio minėjimą Koncertų salėje į jūsų ukrainiečius mokinius, susibūrusius bendrai nuotraukai, kreipiausi rusiškai, man pasirodė, kad kai kurie jų patempė lūpas. Ar rusų kalba jiems – tarsi druska ant žaizdos? Ar jie jos mokosi gimnazijoje?**

– Tikrai ne. Lūpas patempė, nes ne visi norėjo fotografuotis (*sypteli – aut*). Rusų kalba jiems tikrai – jokia ne žaizda. Tiesą sakant, aš prieš pirmąją pamoką labai jaudinausi, kaip jie reaguos į mano kalbėjimą prieš kalbą. Tačiau mokydama savo vaikus supratau, kokia nėra menkiausia pagrindo neturinti toji rusiškoji propaganda neva rusų kalba Ukrainoje buvusi draudžiama. Tik trečdalis mano auklėtinių namuose kalba ukrainietiška ar *suržuk* tarpe (ukrainiečių maišyta su rusų), nors visi jie – tikri ukrainiečiai. Tarp ukrainiečių paplitusi rusų kalba ir yra ilgametės rusifikacijos padarinys. Apie tai mes kalbamės net ir per pamokas.

– **Ar jūsų mokiniai Lietuvą laiko savo antra tėvyne? Kiek jų svajoja grįžti į Ukrainą, kai joje ateis taika?**

– Jie turi vieną vienintelę Tėvynę – savo didelę, drąsą ir stiprią Ukrainą. Ir maždaug ketvirtadalis jų svajoja sugrįžti namo.

– **Koks jūsų ukrainiečių mokinių poelgis, dovanėlė ar tiesiog pastebėjimas jus ypač palietė – pravirkdė ar apstulbino?**

– Po kalėdinio vakarėlio skirstantis į namus vienas auklėtinis atsisveikindamas mane apkabino. Penkiolikmetis jaunuolis! Ne kiekvienas tokio amžiaus vaikinai viešai apkabina net savo mamą. Kitas atvejais: praėjusią vasarą į Kryvoj Rog išvykusi mokinė prieš atsisveikindama mūsų visų paprašė parašyti jai po linkėjimą, kuriuos pažadėjo išsitatuiruoti. Ši šešiolikmetė labai nenorėjo išvykti – paprasčiausiai bijodama mirties. Kiekvieną dieną ji vis guosdavosi, kaip nesugeba perkalbėti savo mamos. Kitas mokinys ėmė ir leptelėjo man: „Jūs prisiimkite jos globą!“ Mergaitė konsultavosi ir su psichologais. Ir dabar dar karts nuo karto su šia mergaite susirašome. Tatuiruotės ji dar nepasidarė – ne tas yra galvoje, kai kasdien kaukia sirenos.

Labai širdį palietė vieno mokinio kurti eilėraščiai, ypač viena eilutė: „Taip norisi, kad liautųsi tas gailestis“.

– **Koks lietuviškas žodis jūsų ukrainiukams yra keičiausias ar įdomiausias? O gal jų yra keli?**

– „Parašas“ – labai panašiai jų kalba skamba „tualetas“, tik kirtis kitame skiemenyje; „viskas“ – primena „whiskas“, „jau“ – jiems primena anglakalbių reperių mėgstamą žodelį „yo“, „trupmena“ – gal ir žiauru, bet sudurdami du žodžius (rus. – *trup* ir angl. – *man*) jie išsivertė – „vyro lavonas“. Paskutinis žodis, kurį išgirdę visi prapliupo kvatotis – „seksis“. Žinoma, juos šokiravo medžio pavadinimas „putinas“.

– **Ar jūsų akimis, jūsų mokiniai gerai integravosi į gimnazijos bendruomenę? Ar jie lankosi palangiškių bendraklasių šeimose? Ar labiau linkę tarpusavy bendrauti?**

– Daugelis – tikrai puikiai. Vienas mokinys turi ypač daug draugų lietuvių, kurie lankosi ir pas jį namuose, jis su lietuviškais gimnazistais važiavo į Kauną palaikyti „Žalgirio“, kitas yra užkietėjęs žvejys, tad pažįsta visus palangiškius žvejus. Daugelis jų daugiau vistiek bendrauja tarpusavyje, bet labai vertina naujas lietuviškas pažintis.

Be galo džiaugiuosi, kai iš mamų sužinau, kad jie čia, mūsų mokykloje, kai kuriais aspektais net labiau atsiskleidžia nei savo gimtinėje. Pavyzdžiui, vienas mokinys Ukrainoje niekada nėra lipęs ant scenos, o Gimnazijoje vaidino jau dviejuose klasės pasirodymuose.

Jie visi tvirtina, kad mūsų mokytojai labai geri. Kas antras nuliūdo, kad atėjo žiemos atostogos! Manau, kad tai yra geriausias integracijos patvirtinimas.

– **Ar visi ukrainiečiai mokiniai, pradėję šiuos mokslo metus, juos tęs gimnazijoje ir 2023-ais metais?**

– Patys ukrainiečiai nėra užtikrinti savo ateitimi, tad tuo labiau mes, mokytojai, negalime žinoti, kas jų laukia. Pavyzdžiui, su vienu jaunuoliu pernai atsisveikinome, jam išvykus į Lenkiją, o šiemet nuo rugsėjo jis vėl čia. Arba vieną penktadienį su viena šešiolikmete atsisveikinome, surašėme palinkėjimus, o pirmadienį vėl ją išvydo-

me mokykloje, nes vis dėlto rado kitą būstą Palangoje.

– **Ko jūs išmokote iš savo mokinių?**

– Išgirsti kiekvieną, vertinti, kaip mes gerai, gražiai ir turtingai gyvename. Ir išmokau daug ukrainietiškų žodžių, taisyklingai ištarti „palianytsia“, kaip tikra ukrainietė.

– **Kaip dažnai bendraujate su savo ukrainiečių mokinių tėvais? Ko gero, turėčiau sakyti mamomis, nes jų tėčiai, matyt, ten, Ukrainoje?...**

– Turime bendrą *viber* grupę, tad susirašinėjame kiekvieną savaitę, telefonu – rečiau, susirinkimus turėjome dvejus, su kai kuriomis mamomis teko susitikti ir daugiau kartų.

– **Koks Palangos palyginimas, išgirstas iš jūsų ukrainiukų lūpų, jums itin įsiminė? Kodėl?**

– „Viskas kaip su liniuote“, – taip kelios mergaitės apibūdino mūsų kelius ir šaligatvius. Mūsų Palanga jiems labai graži.

Vieną labai ryškią, ukrainietišką savybę tikrai galėčiau išskirti – principingumą, pergales siekimo bet kokia kaina, teisybės ieškojimą iki galo. Tas labai pasireiškia, žaidžiant stalo žaidimus ar net atliekant mokymo užduotis. Manau, kad mūsų lietuvių vaikai gali daug ką paversti juokais, ir vardan geros nuotaikos nusileisti, labiau eiti į kompromisus. Ukrainiečiai – ne. Jie net visą savaitę gali aiškintis jiems svarbų reikalą. Ir bent jau mano klasė – ryškūs individualistai. Visi turi savo nuomonę, net jei tiesiogiai reikale nedalyvauja.

Restoranai ir viešbučiai naujam sezonui pradeda ruoštis jau dabar

UNITEX group įmonės vadovė Justina Vysockienė teigia, kad restoranai ir viešbučiai kiekvienais metais pradeda ruoštis vis anksčiau.

Pirmieji darbai prasideda iškart po Naujųjų metų. Peržiūrimi indų, stalo įrankių, servetėlių, staltiesių kiekiai. Tokiu atveju lieka laiko paskaičiuoti ko ir kiek trūksta, galima pagalvoti kokius naujus gaminius būtų galima derinti su senaisiais ir taip sukurti tobulą visumą.

Labai svarbu apmąstyti bendrą viziją ir kaip turi atrodyti personalas. Virtuvės darbuotojų, aptarnaujančio personalo, registratūros darbuotojų apranga dalinai reprezentuoja ir pačią įstaigą. Dėl to darbuotojų apranga visuomet turi būti ne tik nepriekaištingai švari, bet kokybiška ir patogi.

Rekomenduojame investuoti į aukštos kokybės gaminius, kurie tarnaus ilgiau bei sukurs pridėtinę vertę.

UNITEX group ne tik tiekia bei gamina drabuotojų aprangas, siūvinėja logotipus. Taip pat siūlo staltieses, stalų sijonus, servetėles, eko odos padėkliukus. Turi didelį indų, taurių ir stalo įrankių pasirinkimą.

Čia galite rasti beveik viską vienoje vietoje.

Visuomet mielai patarsime ir atvyksime.

SUSISIEKTI GALITE:
UNITEX group

UNIFORMS AND TEXTILE

+370 617 77007 arba info@unitex.lt

grožio simfonija

pristato:

APIE PRODUKTĄ

"Cretan Remedy Dictamella Ointment" - 100% organiškas odos balzamas, sukurtas semiantis įkvėpimo iš senovės Kretos salos gyventojų, kurie kūrė priemones grožiui ir sveikatai iš diktamo augalo bei alyvuogių aliejaus. Multifunkcinis produktas tinka raminti sudirgusią bei pažeistą odą, gydyti įkandimus, sužeidimus, paraudimus, uždegimus, taip pat kovoti su senėjimu ir odos drėgnumo disbalansu.

GAMTOS STEBUKAS - DIKTAMAS

Diktamas, dar kitaip vadinamas Kretos raudonėliu, yra ypatingas augalas, randamas Kretos saloje.

Iš "Bioselect" ekologiškuose ūkiuose auginamo diktamo išgaunamos geriausios augalo savybės - raminti, regeneruoti, drėkinti, jauninti ir balansuoti odą, mažinti uždegiminius procesus.

PAJAUSKITE NATŪRALUMĄ

„Grožio Simfonija“ – Palangos širdyje įsikūrusi parduotuvė, kurioje galima be pabaigos tyrinėti natūralių grožio produktų kvapus ir tekstūras, gėrėtis iš skirtingų pasaulio vietų surinktomis interjero detalėmis, klausytis patarimų ir diskutuoti, kas labiausiai tiktų Jūsų odai, plaukams, namams, kokią dovaną išrinkti sau ir brangiam žmogui.

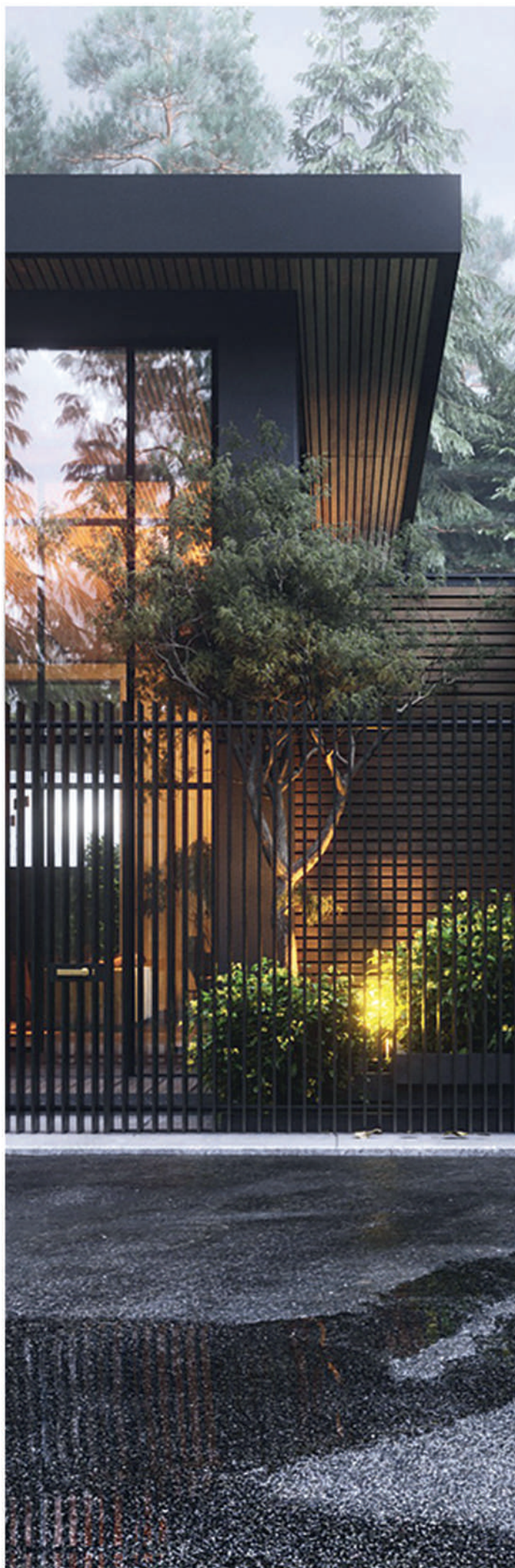
Vytauto 94, Palanga

groziosimfonija@gmail.com

8 460 48335

 Puki Puki
Interjeras

NAMŲ PROJEKTAI

NAMŲ PRIDAVIMAI

EKSTERJERAS-INTERJERAS

**TOPOGRAFINĖS
NUOTRAUKOS**

STATYBOS PASLAUGOS

**KONTAKTAI
TELEFONAS
860885397**

**ADRESAS
PIRTIES G. 5
PALANGA**

**EMAIL:
PUKIPUKIINTERJERAS@GMAIL.LT
DARBŲ VADOVĖ IR INTERJERO
DIZAINERĖ
RASA KAUNĖ**

Po daugybės klajonių ir bastymosi po platų pasaulį, po didžiausių kulinariųjų ekspedicijų ir atradimų, po patirtų nuotykių kelyje grįžau į savo gimtąjį miestą – Klaipėdą. Dirbęs su geriausiais pasaulio virtuvės šefais, įvaldęs daugybę maisto gamybos technikų ir pats vadovavęs aukščiausios klasės restoranams, šiandien noriu su Jumis pasidalinti tuo, ką patyriau, mačiau bei ragavau.

Kiekvienas mano patiekalas turi savo istoriją: paimtas iš vietinių, parvežtas į Lietuvą, ir „paturbintas“ mano paties. Pagaminta Jums – čia, mūsų „Gurmanų“ restoranėlyje. Tad kviečiu ir Jus bent jau skoniais pakeliauti kartu su manimi. Pasinerkite į gurmanišką avantiūrą ir leiskite Jus sužavėti atsakingai atrinktais receptais su ryškiais Europos ir tolimosios Azijos prisilietimais. Mėgaukitės išskirtiniu maistu, o mūsų komanda pasistengs, kad Jūsų laikas su mumis būtų nepamirštas.

MUS RASITE: S. Šimkaus gatvė 14-2R, Klaipėda
MŪSŲ FACEBOOK: Gurmanai restoranas,
Gurmaniško maisto ekspertai
MŪSŲ INSTAGRAM: Gurmanai restoranas
TEL. NR.: +37067141516

DIANA BLAŽAITIENĖ:

„Nuotaikos
dienų man
nebūna!“

*Diana Blažaitienė –
tarptautinės
personalo valdymo
ir atrankų kompanijos
„Soprana Personnel
International“ įkūrėja
ir vadovė, verslo klubų
direktorė.
Kristinos Malinauskienės
nuotr.*

Kartais atrodo, kad Diana – tokia vis džiaugsmu trykštanti – net nepalieka socialinių tinklų. Daug jos juose! Paklausta, ar nuoširdžiai mėgaujasi dėmesiu, ar jo – to pozityvaus – jos versle tiesiog reikia daug, kartais ir pro sukąstus dantis, Diana Blažaitienė, tarptautinės personalo valdymo ir atrankų kompanijos „Soprana Personnel International“ ir NordBaltic Solutions įkūrėja ir vadovė, vieno Klaipėdos verslo klubo direktorė, neslėpė: „Prisipažinsiu, man tai nuoširdžiai patinka. Patinka dalintis, įkvėpti – kai žinau, kad kartais mano pasidalinimas įkvepia kitus žmones, padrašina imtis pokyčių. Nelaikau savęs nuomonės formuotoja, bet grįžtamasis ryšys skatina mane dalintis savo istorijomis ir žiniomis tiek apie verslą, tiek asmeniniais pastebėjimais ir išgyvenimais bei parodyti, kad versle ir gyvenime visko gali būti“.

– Diana, jūs, regis, esate tokia didelė neišsenkančios energijos jėgainė. Visada tokia buvote?

– Ačiū už komplimentą! (Šypsosi). Ko gero, taip, kiek save pamenu. Tačiau, ko gero, mano energijos paslaptis yra tai, kad aš mėgaujuosi darydama tai, ką darau. Mane supa labai daug įkvepiančių, pozityvių žmonių. Bet teisingumo dėlei turiu prisipažinti, kad kartais ir man tenka save sustabdyti, kad išsaugočiau savo energiją ir jos per daug neišdalinau kitiems, pasiekiant jos ir sau.

– O blogų, ne nuotaikos dienų turite? Ką tuomet darote? Kada paskutinį kartą kumščiu trenkėte į stalą?

– Ne, nuotaikos dienų nebūna, būna nuovargis, tada atkreipiu dėmesį į savo rutiną ir stengiuosi ją pakeisti, skirdama daugiau laiko poilsiui, kartais specialiai tai užrašydama savo kalendoriuje.

Kumščiu į stalą netrankau, bet visada mėgstu vadovautis vertybėmis. Man labai svarbi disciplina, ir būtent ji padeda tomis dienomis, kai nėra įkvėpimo arba motyvacijos. Kai žinau, kad suplanavai kažką padaryti, vadinasi, suplanavai tai padaryti, o ne nedaryti. Bet jei jaučiu, kad organizmas reikalauja poilsio – leidžiu sau, nes išmokau, kad ilgainiui, negirdint savo kūno poreikių, gali gręsti perdegimas, patyriau ir tai.

– O vaikystėje, ar kovojote su koku nors, kaip jums tuomet rodėsi, nepilnavertiškumo kompleksu? Įveikėte jį? Neliko jo šešėlių jūsų gyvenime?

– Dėl to labai daug dirbu – nuo savo verslo įkūrimo dirbau tiek asmeniškai, tiek verslo tikslų siekdama, tiek tobulindama savo asmenines savybes. Manau, kad nepilnavertiškumo, arba angliškai „imposter“, sindromu labai dažnai susiduria moterys. Tai susiję ir su kultūriniais dalykais, ir su tėvų auklėjimu. Anksčiau dauguma buvome mokomi elgtis kaip „reikia“, o ne taip, kaip mums atrodo, studijas rinkdavomės pagal populiarumą, o ne pašaukimą, o šiais laikais klesti tie, kurie atranda savo pašaukimą, kurie išlipa iš visuomenės rėmų. Buvome mokomi atitikti kažkokius standartus, kad būtume priimti

visuomenėje, o tada, kai tau sako būti tokiu, tu iš tikrųjų nežinai, kas tu esi, kokios tavo stiprybės ir talentai, todėl nepasitiki savimi, dvejoji, jautiesi neužtikrintas.

Kartais reikia tiesiog išjungti galvojimą „ką apie tai pagalvos kiti“ ir nesilyginti su kitais, eiti savo keliu, siekti savo tikslų. Man patinka, kaip mąsto skandinavai. Jie daro tai, ką jie daro geriausiai ir dažnai galima iš jų išgirsti: „Nes aš esu geriausias savo srityje“, nors žmogui dar tik 25 metai. Jie nesilygina su kuo nors, jie įdeda maksimaliai pastangų į tai, ką daro ir labai tikslingai eina tikslo link ir nedvejoja savimi, nesilygina su kitais, nes juk aš tai darau taip gerai, kaip moku. Mūsų kultū-

roje pasakymas „aš esu geriausias“ dažnai dar sutinkamas su skepticizmu: kas taip pasakė? Ar gavai kažkokį apdovanojimą? Kiek metų tu dirbi? Kiek kursų, laipsnių tu turi? Turi įdėti labai daug pastangų, kad būtum pripažįstamas kaip specialistas. Džiaugiuosi, kad tai keičiasi su jaunąja karta (šypsosi).

– Jūs – kelių verslų savininkė. Personalo paieškos ir atrankos bendrovės „Soprana

Personnel International“ ir NordBaltic Solutions įmonių įkūrėja, verslo klubo direktorė. Ar jau viską paminėjau?

– Taip, mano pagrindinė veikla yra personalo įmonių veikla skirtingose šalyse. Mes padedame įmonėms atrasti geriausius talentus tiek Baltijos šalyse, tiek Skandinavijoje. Labai džiaugiuosi, kad prieš šešerius metus Klaipėdoje įkūrėme pirmąjį nuotolinį Norvegijos įmonės padalinį-komandą, kuri aptarnauja užsienio klientus nuotoliniu būdu. Šiuo metu turime jau ir tarptautinę komandą, kurioje dirba darbuotojai iš beveik 10 Europos Sąjungos šalių, labai smagu girdėti daug įvairių kalbų mūsų biure ir matyti, kaip skirtingų kultūrų žmonės papildo vienas kitą. Tuo pačiu sukūrėme išskirtinę organizacijų kultūrą, kuria stebisi mūsų klientai ir nori tai atkartoti kitų šalių padaliniuose. Tuo pačiu tai yra galimybė man prisidėti prie mūsų miesto, Klaipėdos, nes dauguma verslo centrų kuriasi sostinėje, o Klaipėda dar dažnai laikoma provincija. Mūsų ko-

Versle svarbu ne tik tikėti sėkme ir idėja, bet ir pasiruošti nesėkmei, o kartais reikia ir mokėti laiku atsisitraukti. Universitetuose mes mokomės būti sėkmingi, bet nesimokome, ką daryti, kai verslas nepavyksta, kai įvyksta kažkas, ko negali suplanuoti, ir kad nereikėtų verslo nesėkmės priimti kaip asmeninio gyvenimo nesėkmės. Žinau, kad su tuo susidūrė labai daug verslų per karantiną ir kaip niekada daug verslo savininkų po jo rinkosi grįžti į darbo rinką.

legos labai myli šitą miestą, ir kartais atrodo, jog labiau nei mes, vietiniai, vertina miesto privalumus – nuo gamtos iki miesto kompaktiškumo.

Verslo klubo veikla man labai patinka, nes mes galime ne tik padėti vieni kitų verslams augti, bet ir palaikyti. Džiaugiuosi, kad atėję žmonės atranda ir draugus, ir gimsta nauji verslai.

– Kai galvojate apie savo verslų pradžią ir savo pirmus žingsnius juose, ką su šypsena atsimenate?

– Kai prisimenu, dabar šypsena kelia, kaip aš, rašydama verslo planą universitete, užsibrėžiau per pirmuosius veiklos metus turėti vieną milijoną litų pelno. O įkūrusi savo verslą, gavau pirmąją pamoką – bankrutavo pirmieji ir tuo metu vieninteliai mano klientai. Tikra likimo ironija ir beprotiškai gera pamoka.

Versle svarbu ne tik tikėti sėkme ir idėja, bet ir pasiruošti nesėkmei, o kartais reikia ir mokėti laiku atsitraukti. Universitetuose mes mokomės būti sėkmingi, bet nesimokome, ką daryti, kai verslas nepavyksta, kai įvyksta kažkas, ko negali suplanuoti, ir kad nereikėtų verslo nesėkmės priimti kaip asmeninio gyvenimo nesėkmės. Žinau, kad su tuo susidūrė labai daug verslų per karantiną ir kaip niekada daug verslo savininkų po jo rinkosi grįžti į darbo rinką.

– Kas jus paskatino įkurti personalo paieškos ir atrankos bendrovę?

– LCC tarptautiniame universitete reikėjo pasirinkti baigiamojo darbo temą arba rinktis verslo planą. Aš – praktiškas žmogus, todėl pasirinkau verslo planą. Kai jį apsigyniau, mano tėvai ragino, kad pabandyčiau jį įgyvendinti. Pradžioje tai buvo verslo idėja, susijusi su personalo nuoma. Vėliau, kai pradėjau studijuoti vadovų magistrantūroje, grupiškai vis užsimindavo, kad neranda darbuotojų, taip ir pradėjau dirbti su personalo atrankomis. Vėliau išsigrūdinome sritis, kuriose dirbame, ir pradėjome atrankas vykdyti įvairiose Europos Sąjungos šalyse. Įdomu tai, kad dauguma įmonių, kurios ieško darbuotojų kitose šalyse, kreipiasi į mus, ne į partnerius tiesiogiai ten, nes mes suprantame, kokia jų veikla, juos pažįstame, žinome jų vertybes, ir dažniausiai rekomenduoja mus vieni kitiems.

– Kai žmogus, ieškantis darbo, praveria jūsų duris, ką pirmiausia jame ar joje pastebite?

– Pirmiausia atkreipiu dėmesį į žmogaus kūno kalbą, kaip elgiasi, kaip bendrauja. Mes esame geras filtras, nes vieni kandidatai bendrauja įprastai su mumis taip pat, kaip ir su tiesioginiu darbdaviu, bet kartais žiūri tarsi į tarpininkus, o su klientais bendrauja kitaip.

Visada malonu bendradarbiauti su kandidatais, kurie yra mūsų ilgalaikiai klientai, tokiu atveju ir mes per ilgą laiką pažįstame žmogų, jo vertybes ir žinome, kuriam klientui šis kandidatas būtų tinkamas, o kuriam – ne. Baltijos šalyse dar nėra visiškai susiformavusi bendravimo kultūra, žmonės labiau linkę bendrauti, kai yra dalykinių reikalų, bet vis dažniau sulaukiame ir kalėdinių sveikinimų, ir kandidatai užsuka į mūsų biurą pasisveikinti būdami netoliese.

– Kokių dalykų darbo pokalbio metu geriau nesakyti, tačiau jūs juos vis tik girdite?

– Pagrindinis dalykas, kurio nevertėtų sakyti, tai kritikuoti buvusių darbdavių. Laikykime tai etiškumu ar dalykiškumu, bet kai girdi tai, kad buvę darbdaviai buvo visi kažkuo blogi, suprantanti, kad tai yra žmogaus mąstymas. Galbūt galima pamąstyti, buvo blogai, bet gal tai tuo pačiu ir mane kažko

išmokė, kažkur paaugau, patobulėjau. Dažniausiai kandidatai skundžiasi vadovais, bet reikia suprasti, kad jie taip pat yra žmonės, kad ne visi yra gimę būti lyderiais, kad ne visi iš karto moka vadovauti, dalintis, o ir kultūriškai mes ne visada mokame duoti ir priimti grįžtamąjį ryšį, nors tai yra be galo svarbu. Žiūrėti tolerantiškiau, atlaidžiau ir neteisti kitų žmonių, kad ir kokioje pozicijoje su tuo žmogumi buvai.

– Koks yra tobulas CV?

– Toks, kuriame išsamiai pateikta informacija, pasiekimai, rezultatai. Neužtenka tik nurodyti, kokias pareigas, kokioje įmonėje atlikote – reikėtų patikslinti ir įmonės sritį, ir atsakomybes, nes ne visur pardavimų vadovas yra atsakingas už tas pačias sritis, vienoje darbovietėje jos yra gana plačios, kitoje darbovietėje jos gali būti labai siauros.

Darbo portaluose patalpinus CV, kandidatų ieškančios įmonės juos atranda pagal konkrečius raktažodžius, todėl išsamiau užpildžius CV ar LinkedIn profilį, didesnė tikimybė būti atrastiems.

Dar noriu paminėti, kad jei jau dedama profilio nuotrauka, ji turėtų būti profesinė, o ne asmenukė, tokiu atveju, jos geriau išvis nedėti. Nuotraukos kaip ir kita, asmeninė privati informacija, pavyzdžiui, gyvenamoji vieta, šeimos padėtis, vaikų skaičius ir pan. – šios informacijos rekomenduoju išvis neįtraukti, nes tai neturėtų turėti įtakos priimant sprendimą apie jūsų tinkamumą darbo pozicijoje.

Ir, žinoma, kartais tenka matyti, kad kandidatai susiranda šablonus internete ir jų net nepakeičia. Pokalbio metu išaiškėja, kad tai buvo šablone pateikta informacija, o ne reali žmogaus darbo patirtis. Kartais net galime pasakyti, iš kokio tinklapio panaudotas šablonas.

Kartais kandidatai prirašo ir to, ko nemoka, kad juos pakviestų į pokalbius, to tikrai geriau nedaryti, nes parašius, kad mokate užsienio kalbą, kai galbūt ją tik suprantate, bet nekalbate, bus pačiam nesmagu, jei sugalvojus patikrinti kalbos žinias, pokalbis vyks būtent ta kalba.

– O penkiasdešimtmetis/penkiasdešimtmetė ir plus dar turi šansą jūsų agentūroje?

– Mane vis stebina toks klausimas, nes dažnai ir kandidatai skambina, norėdami to paklausti, ir yra visuomenėje gajus įsitikinimas, kad 50 ir daugiau metų žmonės jau kažkokie nurašyti, netinkami. Aš matau labai daug vyresnio amžiaus kandidatų privalumų, pradėdant nuo lojalumo ir patirties. Prieš 10 metų gal ir tekdavo girdėti darbdavių lūkesčius dėl amžiaus, bet dabar tokių įmonių sutinkame vis rečiau.

– Prisimenu mano pirmąjį susitikimą su jumis ir jūsų dukra. Regis, jai nė šešerių metų nebuvo. Ji nustebino mane – jūsų kabinete priėjusi prie manęs, žurnalisto, ji ištiesė ranką ir rimčių rimčiausiai prisistatė. Norite ją gyvenime matyti bosc – ir karjeroje, ir asmeniniuose santykiuose?

– Man kaip mamai – svarbiausia, kad ji būtų laiminga, ir tada sėkminga. Mes investuojame į jos ugdymą, stengiuosi dalintis savo patirtimi, yra buvę, kad ji ir verslo susitikime dalyvavo, stebėjo, kaip jis vyko, po to klausinėjo, kas ir kodėl. Ji pažįsta mūsų kolektyvą, žino verslo klubo narius, kai aš klausausi mokymų, ji irgi kartais ateina pasiklausyti, paaiškinu, apie ką tai ir kodėl tai svarbu žinoti.

Manau, kad vaikams reikia pasakoti ir dalintis, kuo pats gyveni kasdienybėje, tai ne tik kuria ryšį su vaiku, tai pravers ir ateityje. Kai vaikams paaiškiname „kodėl“, o ne tiesiog daryk taip ar kitaip, jie kitaip viską supranta ir priima. Jokių būdu

negalima vaikams sakyti „tu per mažas, nesuprasi“. Leisti bandyti mokantis ir parodyti, kad geriau pabandyti ir suklysti, negu nebandyti.

Šiais laikais norime vaikams suteikti, kas yra geriausia, bet ar žaisdami „Monopolį“ kartu ir leisdami visą laiką laimėti, mes paruošiame juos gyvenimui? Vaikai turi žinoti, kad gyvenime bus ir nesėkmių, ir padėti išmokti su tuo susidoroti, nenuleisti rankų ir bandyti vėl ir vėl.

Kartais tėvai sako: „Liečiau mokytis užsienio kalbos, bet vaikas nenori, nesistengia“. Reikia ne liepti mokytis užsienio kalbų, o paaiškinti, kodėl tai yra svarbu, kur jis tai panaudos, kaip tai pravers gyvenime, ir motyvuoti, paskatinti už įdėtas pastangas.

Su dukra mes labai daug kalbamės ir kartais man atrodo, kad ji kaip mažas suaugęs žmogus, labai daug supranta ir labai rimtai mąsto. Pati ja žaviuosi ir gerbiu bei turiu ko iš jos pasimokyti, ji mano įkvėpimas ir varikliukas eiti pirmyn, būti pavyzdžiu jai.

– **Ar jums svarbu moterų teisės, emancipacija, feminizmas? Ko gero, netinkamai sudėjau visus tris žodžius į vieną eilutę, ar ne?**

– Taip, manau, kad tai yra labai svarbus kiekvienos visuomenės aspektas, kad moteris būtų išsilavinusios, emancipuotos. Manau, kad teisės mes turime visas, tik ne visomis pasinaudojame ir kartais koją kiša visuomenės stigmos. Mano pasaulėžiūrai šiuo klausimu gana daug įtakos padarė mano verslo patirtis Norvegijoje. Pameniu, viena pirmųjų klientų buvo norvegė, su kuria ir susidraugavome, ir kuri dažnai paprastais pasakymais priversdavo susimąstyti, kad Lietuvoje yra kitaip.

Pavyzdžiui, Lietuvoje moterys dažniau pirmenybę teikia šeimai ir partneriui, po to sau. Žinoma, tai keičiasi, ir moterys dabar labiau nei bet kada siekia savo tikslų, karjeros, tobulėjimo, tai sukuria daugiau galimybių rinkoje, yra lygiavertės partnerės šeimoje, o ir kiekviena šeima, santykiai yra skirtingi. Svarbu išlaikyti balansą, kas nebūtų taip, jog aš tokia stipri, kad viską darau viena, o po to pykstu ant vyro, kad jis nepadaeda.

– **Ką patartumėte moteriai, kuriai netoli 50 ir kuriai, jos manymu, gyvenimas ne taip klostosi?**

– Nebijoti keistis ir keisti. Kai mes nesiimame pokyčių patys, gyvenimas juos atneša. Pirmiausia, reikėtų pagalvoti, ar aš noriu taip gyventi dar 10 metų, ar aš noriu taip nugyventi likusį gyvenimą. Gal nuskambės banaliai, bet tiesa, kad visi pokyčiai įvyksta, kai priimame sunkius, nepatogius sprendimus. Nepabandęs nežinosi, kas tavęs laukia priėmus vieną ar kitą sprendimą, bet kankintis visą gyvenimą ir galvoti „o jeigu“ ir „kas būtų, jei būčiau...“, yra nesąžininga prieš mus pačius. Parodyti pagarbą ir meilę sau, ir išeiti iš situacijos, kuri manęs netenkina.

– **Kai kam atrodo, kad moderniaame šiandienos pasauly moterys praranda savo moteriškumą, o vyrai – vyriškumą. Ar jūsų vyras – jūsų svajonių vyro idealas?**

– Prieš 15 metų galbūt būčiau įvardinusi, kas yra idealas. Dabar nedrįsčiau pasakyti, kad aš arba kitas žmogus yra idealus, nes vis dėlto mes visi esame žmonės. Mano vyras mane labai palaiko, padeda ir gyvenime esame lygiaverčiai partneriai tiek buityje, tiek versle ir mes vienas kitą papildome savo savybėmis.

– **Jis – labiau tradicinis, „sumedžioja ir namo parneša mamutą“? Ar modernus, leidžia jus į medžioklę? Kas jūsų šeimoje bosas?**

– Negaliu atsakyti vienareikšmiškai. Man atrodo, kad mūsų sėkmė yra bendradarbiavimas, jo stiprybė – įgyvendinimas, mano stiprybė – kūryba, strategija ir tobulinimas. To tiek versle, tiek gyvenime reikia vienodai – kad žinotum, kur

nori eiti ir kaip ten nukeliauti. Ir tada reikia mokėti dirbti komandoje.

– **Kaip dienos pabaigoje „išsivėdinatė“ nuo dienos rūpesčių? Turite vakarinių ritualų?**

– Pripažinsiu, kad kartais būna vakarų, kai grįžti namo ir jau svajoju, kaip krisiu į lovą. Bet dažniausiai stengiuosi nuveikti tai, kas man malonu, praleisti laiko kartu su šeima. Namuose visada skamba muzika, tai labai atpalaiduoja, taip pat visada pilna geros nuotaikos su 3

šunimis, tamsiais vakarais jaukumui sukurti visada užsidegu žvakes.

Kartais jaučiu, kad reikia pailsėti nuo kasdienybės ir panyru į knygų arba filmų pasaulį, kartais pasiglemžia socialiniai tinklai, o kartais tai gali būti pasivaikščiojimas prie jūros. Vis dėlto, stengiuosi kartais atitrūkti nuo buities ir darbų, ir kaip ir šį savaitgalį, pakeisti aplinką aplankydamas kaimyninę Latviją, susitikti su bičiuliais ir skirti laiko kursams ar kūrybiškiems darbams, kuriems įprastais vakarais nebelieka laiko ir energijos. Svarbu ir išmokti kartais pabūti vienam su savimi, kad galėtum išgirsti save ir nepaskęsti kasdienybėje.

– **O kaip dažnai jūrą pasiekiate? Kalbatės su ja?**

– Gyvenu prie pat jūros ir, kaip tikra klaidėdiete, vasarą deginuosi kelis kartus (šypsosi), bet labai dažnai važiuoju prie jūros ar į mišką pasivaikščioti su savo augintiniais, tai labai padeda pravėdinti galvą ir dažniausiai tokiu metu gimsta daug naujų idėjų.

Kiekvieną kartą grįžusi po kelionių ir komandiruočių tą pačią ar kitą dieną nueinu bent trumpam įkvėpti gaivaus oro gurkšnio ir išgirsti tą raminančiai artimą jūros bangų ošimą. Labai džiaugiuosi, kad Klaipėda pritraukia vis daugiau žmonių, kurie atvyksta bent vasarai praleisti čia laiką.

– **Jūs – laiminga?**

– Taip, ir neturiu laiko galvoti ar jaustis kitaip! Tai galbūt išmokta, o galbūt gyvenimo išugdyta savybė, nes kad ir kas atsitinka, aš žinau, kad viskas bus gerai, ir kad kiekviena gyvenimo situacija mus kažko išmoko. Mano dėstytoja kažkada pasakė: kiekviena situacija yra maloni ir/arba naudinga. Vadovaujuosi šiuo principu.

Manau, kad vaikams reikia pasakoti ir dalintis, kuo pats gyveni kasdienybėje, tai ne tik kuria ryšį su vaiku, tai pravers ir ateityje. Kai vaikams paaiškinate „kodėl“, o ne tiesiog daryk taip ar kitaip, jie kitaip viską supranta ir priima. Jokiu būdu negalima vaikams sakyti „tu per mažas, nesuprasi“. Leisti bandyti mokantis ir parodyti, kad geriau pabandyti ir suklysti, negu nebandyti.

Pavasario vingiais Neringoje

Urbo kalnas ir Nidos švyturys, A. Kundroto nuotr.

Ramybė, įkvėpimas ar naujų jėgų gūsis – ko beieškotumėte šį pavasarį, atrasite tai Rkeliaudami Neringos žavesį naujai atskleidžiančiais, Kuršių nerijos mylėtojų sukurtais individualiais maršrutais kiekvienam skoniui. Šalia legendinių Neringos simbolių – laisve alsuojančių švyturių, ramuma dvelkiančių pušynų ir magiško kopų grožio – poilsiautojų laukia mažiau žinomi gamtos, laisvalaikio ir kultūros lobiai.

Neringa – Lietuvos ir Europos perlas, UNESCO Pasaulio paveldo vertybė, menininkų užuovėja ir išskirtinio, gamtos stebuklo supuojamo poilsio oazė. Smėlio kopų, pušų ir žuvėdrų balsų nupinta juostelė, skalaujama Kuršių marių ir Baltijos jūros – tai dovana kūnui ir sielai atsikvėpti nuo kasdienos rūpesčių.

Išvargintus šiuolaikinio lėkimo, Neringa kviečia stabtelti. Keturių stotelių maršrutas „Kuršių nerijos įkvėpimas“ prasideda Nidos švyturio papėdėje, kur Urbo kalną išraizgiusių takų informaciniuose stenduose sužinosite apie nesibaigiančią žmogaus ir gamtos stichijų šokį, atkakliai gelbėjantį Nidą nuo ją praryti grasinusio smėlio.

Ant Preilos (Menininkų) kopos maršruto kūrėjai kviečia pailsinti akis ir protą, žvelgiant į vieną įspūdingiausių pusiasalio panoramų. Kvapą gniaužiantys vaizdai čia atsiveria į visas puses: Baltijos jūra, Kuršių marios ir Didįjį Kuršių nerijos kopagūbrį.

Po kopų didybės – į marių ramumą. Kirų klykavimas, vandens kvapas, ritminga bangų muzika. Vienišas švyturys mažytėje saloje. Pajauskite, kaip sulėtėja laikas, žvelgdami į daugiau nei šimtmetį skaičiuojantį, romantiškąjį Pervalkos švyturį nuo marių kranto.

Įkvėpimo maršrutą vainikuoja stotelė ant Avikalnio. Čia įrengtoje apžvalgos aikštelėje atsiveria dar vienas magiškas nerijos kraštovaizdis – pirmąkart parabolinės kopos, Naglių

gamtinis rezervatas ir paslaptingosios sengirės fragmentai.

Tikrai gali būti, kad įkvėpti pasijusite ir dar vienam netikėtam maršrutui. Jei neatsispiriate kopų traukai, individualus maršrutas „Kopk kopa“ atskleis dar daugiau smėlio krašto išskirtinumo: iš arti patirkite pustomas, pilkšias, parabolines kopas, ragus ir kopagūbrius.

Jei susiruošėte pažinti jūros globojamą kraštą giliau, lietuviškojo pajūrio gidas išskiria Naglių gamtos rezervatą, garnių ir kormoranų koloniją Juodkrantėje, Parnidžio kopą, Raganų kalną ir Thomo Manno memorialinį muziejų kaip didžiąsias Neringos įžomybes, kurias būtina pamatyti.

Pavasarijant ypač smagu išsiruoti į bundančią gamtą dviračiu. Neringoje, bene draugiškiausioje dviračiams Lietuvos vietovėje, laukia 52 km trasų, besidriekiančių tyro oro pušynais. Lėkdami nuo Nidos iki pat Smiltynės, tarsi po gintaro karoliuką versite Kuršių nerijos žavingas gyvenvietes ir daugybę pažintinių objektų – jie visi pakeliui ir čia pat. Ratuotojų maršrutas „Mink ir pažink“ įtraukia net 36 lankytinus objektus.

Kultūros mylėtojams Neringa yra it antri namai: pakylėti ypatingos gamtos ir atmosferos, menininkai nuo seno vertino šį smėlio ir vandens kraštą. Maršrutai „TOP 10 Nidoje“, „Neatrastoji Juodkrantės žemė“ ir „Skulptūriška Neringa“ švenčia vietinio paveldo vietas ir įžomybes, kurios atveria lankytojų širdis patirti Neringą autentiškai ir prasmingai.

Pasitikę pavasarį Neringoje, jau marių bangėlėmis patraukę namo, sūraus vėjo pravėdintomis galvomis ir atradimų džiugesio atgaivintomis širdimis, atsigręžkite atgal ir palydėkite visuomet svetingos nerijos panoramą dėkingomis akimis – už norą grįžti dar ir dar.

Šie ir kiti maršrutai nemokamai pasiekiami svetainėje www.visitneringa.com, taip pat platinami Turizmo informacijos centruose Nidoje (Naglių g. 18E) ir Juodkrantėje (L. Rėzos g. 8).

Naujasis Parnidžio pažintinis takas, A. Kundroto nuotr.

Raganų kalnas Juodkrantėje, A. Kundroto nuotr.

Parnidžio kopa, A. Kundroto nuotr.

Preilos kopa, A. Kundroto nuotr.

Elfo Photography nuotraukos

Palangos naujakurė, švietimo startuolio „Vedliai“ įkūrėja Monika Katkutė-Gelžinė: „Palangoje auga daug „nobeliukų“

Linas JEGELEVIČIUS

Ar žinote, kad į Palangą nusileido startuolių įkūrėjų desantas? Jame – ir Monika Katkutė-Gelžinė, kūrybinių technologijų akademijos vaikams „bit&Byte“ steigėja, startuolio „Vedliai“, kurio tikslas – supažindinti pradinių klasių mokytojus su technologijomis ir kūrybingai mokyti vaikus, įkūrėja. Palangos naujakurė – beje, trijų vaikučių mama! – nesėdi kurorte be veiklos. „Siekiu į pradines mokyklas ypač – ir į Palangos pradinę mokyklą – įvesti technologinių kompetencijų, orientuotų į dvidešimt pirmojo amžiaus laikmetį, dėstymą. Gebėjimas suprasti ir informatika – mūsų vaikų ateitis“, – įsitikinusi Monika. Ji mielai atsakė į žurnalo „Lietuvos pajūris“ klausimus.

– Kodėl atsikėlėte į Palangą, o ne Pasvalį?

– (Juokiasi). Geras klausimas. Prisipažinsiu, kad Pasvaly niekada nesu buvusi, tad nieko apie jį pasakyti negaliu. Mes abu su vyru Danieliumi esame kilę iš pajūrio, tad jūra visada buvo mano gyvenimo dalis – džiaugsminga! Mes esame pagyvenę įvairiose pasaulio vietose – Londone, Maskvoje, ilgiausiai Vilniuje. Bet atėjus (koronaviruso) pandemijai, persidėliojo mūsų gyvenimo būdas – Palanga buvo ideali mums pagal jį, o ne pagal mūsų darbą. Jūra, suvešėjusi Palangos infrastruktūra ir labai gera Palangos švietimo kokybė – o mes su vyru auginame tris vaikus – labai tiko mums. Mes Palangoje – jau pusantrų metų.

– Įdomu girdėti, kad jums priimant sprendimą, vietos švietimo lygis buvo svarbus. Domėjotės juo prieš persikel-

dama čia?

– Atvirai pasakius, ištikus pandemijai, sprendimą keltis į Palangą priėmė greitai, nebuvo galimybės nuodugniau pasidomėti. Bet prieš atvykstant gyventi į Palangą pasikalbėjau su keliais čia jau gyvenančiais bičiuliais, jų atsiliepimai buvo labai geri. Ir, žinoma, pakako greito panaršymo internete, kad tai pamatyčiau. Tačiau aš siekiau daugiau – atnešti naujovių ir pokyčių į vietos švietimą. Man švietimas – labai svarbu, tai – mano darbas, net daugiau – gyvenimo būdas.

Mano siekis – technologinių kompetencijų, orientuotų į dvidešimt pirmojo amžiaus laikmetį, įvedimas ir vaikų įtraukimas į jas. O tai galima padaryti tik per informatiką. Dabar kuriu mokymosi technologiją ir turinį mokytojams – noriu padėti jiems kūrybiškai integruoti informatiką į kasdienes

pradinukų pamokas.

Deja, dalyje Lietuvos mokyklų tokio turinio dar nėra daug, o jose esantis lygis – neaukštas. Su savo komanda „Vedliuose“ jau dirbame su daugiau kaip 50 procentų šalies pradinų klasių mokytojų – taip pat su Palangos pradine mokykla. Iš visų mokytojų net 98 procentai yra moterys. Tad tikiu, kad mokytojai yra neatskleistas technologijų pasaulio potencialas, kuris, suteikęs reikiamas priemones ir pagalbą, taip pat gali paspartinti lyčių nelygybės šioje srityje įveikimą ir atverti technologijų pasaulį mergaitėms. Mokytojos išmokė vaikus skaityti ir rašyti, dabar metas informatikai – naujai 21-o amžiaus kalbai.

– Iš kur pas jus tas susidomėjimas informatika?

– Mano pačios susidomėjimas technologijomis prasidėjo nuo mokytojo, sugebėjusio informatiką pateikti įdomiai ir praktiškai. Atsimenu, informatikos pamokos buvo klaidingai nuobodžios. O dvyliktoje klasėje atėjo mokytojas, kuris pradėjo mus mokyti HTML programavimo kalbos. Aš labai greitai sukūriau pirmą savo internetinį puslapį ir pamačiau, kaip atsiveria visai nauji ir galingesni įrankiai kūrybiškumui, sprendimams ieškoti. Tai pakeitė ne tik mano karjerą, bet ir viso pasaulio matymo kryptį. Tad ačiū mokytojui Donatui.

Prieš įsteigdama „Vedlius“ esu dirbusi įvairiose technologinėse kompanijose, pavyzdžiui, technologiniame startuolyje Londone, mačiau, kad žmonės, išmanantys technologijas ir gebantys su jomis kurti – ar tai būtų 3D modeliavimas, ar programavimas, ar panašiai, – turi pranašumą prieš kitus šiame pasaulyje. Technologijos, be kita ko, žadina smalsumą, kūrybingumą. Pradžioje aš vienoje mokykloje turėjau neformalaus ugdymo informatikos ir robotikos būrelį, tačiau „atskilau“, siūlydama pakankamai naują produktą – mokyti pradinų klasių mokytojus informatikos.

Padedant informatikos mokyti vienai mokytojai, galime užtikrinti, kad fundamentalūs informatikos įgūdžiai klasėse bus perduoti bent 20-iai vaikų kertiniame jų mokymosi amžiuje, nepaisant jų lyties, socioekonominės situacijos ar lokacijos.

– Iš vienos Palangos pradinės mokyklos mokytojos išgirdau apie jus jau senokai: „Būtinai Moniką pašnekinkite – ji užburia vaikus technologijoms!”

– Palangos pradinėje mokykloje visus mokslo metus dirbau mokytojos asistente, padėjau dviem klasėms „jaukintis“

jas ir pati tiek daug išmokau iš mokytojos Nomedos ir vaikų – pakeitėme ir produkto kūrimo kryptį, ieškodami būdų dar labiau padėti mokytojoms klasėje. Kaip sakau, technologijas „prisijaukinti“ ir įtraukti į ugdymo procesą. Man labai svarbu, kad šiandien kiekvienas vaikas būtų pamatytas ir išgirstas, o tam be informatikos kompetencijų – nė iš vietos.

– Paaiškinkite, prašau, ką reiškia „prisijaukinti“?

– Pavyzdžiui, praėjusiais metais su Palangos pradinės mokyklos trečiokais mokėmės 3D modeliavimo. Jie trimatėje erdvėje modeliavo įvairius objektus – geometrinius ir panašiai. Taip pat – ir DNR seką. Ne iš vadovėlio, o patys dėliojo tas DNR formulytes trimatėje erdvėje! Arba atliko kitas kūrybines užduotis. Skirtingai nei diktante, rašomame sąsiuvinyje, jie sukūrė visai skirtingus vizualius sprendinius – su savo logika. Pavyzdžiui, vienas vaikas suprogramavo, kaip per metus keičiasi augalo gyvenimas, kitas – metų laikų kaitą. Jiems technologijos – ne tik pamokos užduoties, bet ir kūrybinė priemonė. Įdomiausia, kad tokiu būdu, vaikams nė nesuprantant, kad jie mokosi itin sudėtingų kompleksinių dalykų, stiprėja jų matematinis ir loginis mąstymas.

– Gal ir būsimų Nobelio premijos laureatų informatikos srityje Palangoje išaugs?

– (Šypsosi). Esu įsitikinusi, kad kai ši vaikų karta užaugs, atsiras įvairių sričių „nobelių“. Mane stebina, ką sugeba kurorto vaikai, gavę reikalingus kūrybinius technologinius įrankius – ypač ačiū Palangos pradinės mokyklos mokytojai Nomedai, su kuria ypač daug bendrauju technologines kompetencijas perduodant mažiesiems palangiškiams.

– Ką jūs kaip mama darote, kad jūsų pačios vaikai neapsigyventų virtualiame, 3D ar panašiam pasaulyje, o išaugtų empatiškais, jautriais piliečiais, sugebančiais įvertinti pavašarį sužydėjusios gėlelės grožį?

– (Juokiasi). Tikrai geras klausimas. Nieko stebuklingo at-

sakydama nepasakysiu. Pirmiausia reikia su vaiku daug kalbėtis, pačiam būti empatiškam, daug investuoti į žmogiškus ryšius ir santykius, visokeriopa skatinti.

Man svarbu, kad mano vaikai neaugtų vengdami socialiai nepatogių situacijų. Stengiuosi, kad jie patys jas narpliotų, net suklysdami ir išsiaiškindami. Aš – tarsi moderatorė.

Nors aš pati jiems – taip pat ir informatikos mokytoja, tačiau džiaugiuosi, kad jie žino skirtumą tarp (technologinių) įrankių, su kuriais jie nuolat mokosi ir kuria, ir tų, kuriuos jie nuolat naudoja.

(Kompiuterio) ekrano naudojimo laiko trukmė – beveik nuolatinė mūsų su vyru Danieliumi ir mūsų vaikų, Elenos, Rapolo ir Mykolo, diskusijos tema. Tačiau, taip – mes jį ribojame, ieškodami jam kitų – sveikesnių – alternatyvų. Tik vaikams sulaukus 13-os metų, leisime, kaip ir numato socialinių tinklų taisyklės, jiems jais naudotis. Mano sūnums dar tik devyneri, tokio amžiaus vaikai dar neturi nei kritinio mąstymo, nei reikiamo supratimo. Mano vaikai žino mano nuomonę (socialinių tinklų) klausimais ir, man atrodo, kad ją gerbia (šypsosi). Palikti vienus vaikus socialiniuose tinkluose nėra atsakinga.

Į technologijas galima pažiūrėti dvejopai – kaip į laužą. Kai buvo įskelta pirmoji ugnis, tuometiniai žmonės panikavo iš baimės, bet pritaikė ją savo poreikiams ir įveikė baimes. Taip ir su technologijų „ugnimi“ – turime vaikus išmokyti ją kurti ir ją naudotis, bet taip, kad nesukeltumėme gaisro.

– Jeigu būtumėte švietimo, mokslo ir sporto ministrė, kokius pokyčius pradėtumėte?

– (Juokiasi). Oho, net nežinau... Lenkiu galvą prieš kiekvieną švietimo ministrą, nes kiekvienas pokytis švietimo srityje – itin jautrus, o pati sistema – nepaslanki. Man būtų labai svarbu daug investuoti į mokyklų bendradarbiavimą, nes, deja, daug mokyklų – kaip pavienės salos, kuriose mokytojai galvoja, kad jie vieni susiduria su vienokiomis ir kitokiomis problemomis. Taip pat – vienišumo ir įtampos. Man svarbu būtų sugrąžinti bendruomenės jausmą į mokyklas. Žinoma, atskira kalba – ugdymo proceso aktualumas vaikui. Deja, vis dar turime (švietimo) sistemą, kurioje, nepaisant šių dienų realijų, yra dar daug tiesiog „kalimo“ – mokymosi mintinai. Bet darbo rinkos poreikiai visame pasaulyje šiandien visai kitokie – motyvuoti žmonės, gebantys būti kūrybingi, lyderiauti, adaptyvūs, žinias perteikiantys ir panaudojantys, o ne jas laikantys kaip kokią laikmeną savo galvoje.

Tačiau aš labai gerbiu visus mokytojus – didžioji jų dalis turi super-geną prisitaikyti prie galybės naujovių, naujų reikalavimų ir panašiai.

Apskritai kalbant apie visą mūsų švietimą – nuo pradinukų iki aukštųjų mokyklų studentų – yra labai svarbu tiesiog atsakyti: „Kas dabar yra svarbu? Ko reikia? O ko derėtų atsisakyti? Kokie yra mūsų siekiai kaip šalies?“

– Ar pridėjusi ranką prie širdies galit pasakyti, kad niekada gyvenime Palangos nepaliksite?

– (Šypsosi). Oi, to negalėčiau pažadėti. Bet mane visada žavėjo galimybė gyventi Lietuvoje, o sprendimus kurti pasauliui. Būtent tai dabar ir vyksta. Palangos kompaktiškumas, oro švarumas, puiki infrastruktūra, jau paminėta puiki švietimo kokybė yra tai, ko mums dabar reikia. Žinoma, kaip ir oro uostas visai šalia. Iš Palangos per Rygą galiu lengvai pasiekti bet kurį Europos ar net pasaulio miestą. Palanga turi visas galimybes tapti stipriu europiniu miestu – labai technologiniu! O ar mes čia ilgam – pamatysime (šypsosi).

Jūsų namų jaukumui

Didelis minkštų bei kietų baldų asortimentas

Daugelį baldų turime vietoje - jokie papildomo laukimo

Galimas atsiskaitymas išsimokėtinai

Pristatymas visoje Lietuvoje

www.baldutaskas.lt

Kaunas: K. Dulksnio g. 13

Kukudra
KAVINĖ · BARAS

KUKUDRA ŠEIMOS RESTORANAS

- Lietuviška virtuvė
- Naudojame vietinių ūkininkų produkciją
- Grill patiekalai
- Lauko terasa su nuostabiu vaizdu į Danės slėnį.
- Terasa su stogu
- Muzikiniai vakarai
- Vaikų žaidimų kampelis
- Atskiros erdves iki 80 asm.

Kontaktinė informacija:
Kretingalė, Klaipėdos g. 16,
☎ +370 616 00867
✉ kukudra@kukudra.lt

30-metis „Laisvės“ parlamentaras Marius Matijošaitis: „Dirbu pagal specialybę“

Linus JEGELEVIČIUS

Marius Matijošaitis, „Laisvės“ frakcijos narys Seime, į jį išrinktas vienmandatėje Savanorių apygardoje Kaune, teigia: „Nėra tikslinga apie parlamentaro darbą spręsti tik pagal parengtų įstatymų ir jų pataisų skaičių. Parlamento darbo spektras yra kur kas platesnis. Kadangi dirbu Užsienio reikalų ir Europos reikalų komitetuose, pastarajame esu pirmininko pavaduotojas, mūsų veikla – užsienio politikos pozicijų formavimas, nuolatinės derybos ir atstovavimas šaliai įvairiuose formatuose, o taip pat ir rezoliucijos ar pareiškimai, vizitai, derybos ir dvišaliai posėdžiai, o tai yra reakcijos į kasdienes aktualijas. O šių karštų aktualijų 2022 m. turėjome nepaprastai daug.“

„Kadangi įgijau politikos mokslų ir tarptautinių santykių bakalaurą Škotijos Aberdyno universitete, galiu pajuokauti, kad dirbu pagal specialybę“, – susitikęs su „Lietuvos pajūriu“ sakė M. Matijošaitis, kuris, 30-ies metų, yra jauniausias Seimo narys.

– Planuojant mūsų interviu, sakėte: „Yra vienintelis tikras pastovus dalykas – pokyčiai. Ir tai normalu, galiausiai viskas bus gerai“. Tikrai tuo tikite? Daug kas sako, kad pasaulis – Vakarų valstybės ir Rusija – jau įžengė į naująjį Šaltąjį karą, ilgalaikę geopolitinę, ekonominę ir

ideologinę konfrontaciją?

– Pasakyčiau netgi daugiau: tokio teroristinio ir genocidinio karo, kokį šiandien prieš Ukrainą vykdo Rusija, nematėme nuo pat Antrojo pasaulinio karo. Kinetinis karas vyksta, tai ne teorinė agresijos baimė, o faktinė agresija. Šaltojo karo grėsmės neatrodo tokios baisios, kaip karas, vykstantis vos už 500 kilometrų nuo Lietuvos. Šaltojo karo metu Sovietų Sąjunga grasino branduolinėmis raketomis prieš Jungtines Amerikos Valstijas tik kartą, per jo piką, per Kubos krizę (konfliktas, kilęs 1962 metais tarp JAV ir Sovietų Sąjungos dėl vidutinio nuotolio raketų su branduoliniu užtaisu dislokavimo Kuboje, – aut. past.), o dabar Rusijos prezidentas Vladimiras Putinas jomis mosuoja labai dažnai – iš desperacijos, matyt. Jis mato, kad konvenciniame kare Rusijos nuostoliai – dideli, karių ir generolų moralė – žema, o korupcija kariuomenėje – didelė. Kadangi Ukraina, padedant Vakarų valstybėms, sugeba apsiginti – ir net atkovojo daug prarastų teritorijų – jo desperacija, matyt, tik didės.

– Kartais susidaro įspūdis, kad ir Ukraina, ir jos rėmėjos pernelyg akcentuoja didesnės karinės pagalbos poreikį. Bet, matyt, jau reikia galvoti ir apie Ukrainos atstatymą? Kaip jis vyks? Iš kokių šaltinių jis bus finansuojamas?

– Visiškai teisingai. Man kartu su Seimo ir tarptautine delegacija, kur pirmą kartą agresijos metu lankėsi Airijos, Kanados, kitų šalių politikai, „United for Ukraine“ formate teko praėjusių metų gegužę lankytis Ukrainoje. Jau tuomet buvo pabrėžiama, kad atstatymas turi prasidėti dabar. Jau tuomet svarstėme, pagal kokią schemą jis turi vykti. Ar kiekvienai valstybei turėtų būti priskirta tam tikra nuniokota Ukrainos teritorija? Ar pagal kitą schemą? Priminsiu, kad vėliau Lietuva sutiko atstatyti Borodyankos miestelį – padėti pastatyti mobilią gyvenvietę bei mokyklą, taip pat prisidėti prie Kyjivo tilto atstatymo.

Atstatymo darbai – gyvybiškai svarbūs, kad ekonomi-

ka pulsuotų, kad karo pabėgėliai turėtų viltį grįžti į savo gimtuosius miestus ir prisidėtų prie jų atstatymo. Žinoma, pirmiausia reikia atstatyti sunaikintas komunikacijas – minėtoje Borodyankoje jos buvo atstatytos per kelias savaites.

Kelionės metu man teko bendrauti su jos meru – miestelio atgijimo dvasia yra stipri ir miestelio administracijoje, ir tarp gyventojų.

Bet kad karo eiga būtų pakreipta Ukrainai, Lietuvai ir visai Europai palankia prasme, Ukrainai reikia daugiau ginkluotės: visų pirma – modernių tankų, ir lengvųjų, ir sunkiųjų, o vėliau – ir karinių lėktuvų. Ukrainai karas kainuoja labai daug. Mano kelionės metu buvo minėti šie skaičiai: 500 milijonų dolerių karo nuostolių per dieną, ir dar 5–6 milijardai per mėnesį valstybės išlaikymo reikmėms. Čia įvardijamos sumos reikalingos išlaikyti medikams, ugnia-gesiams, policininkams, kitas paslaugas teikiantiems darbuotojams. Žinoma, vienai Ukrainai tokia ekonominė karo našta būtų ypatingai sunki ar net neįveikiama – tik sutelktomis Europos Sąjungos, Jungtinių Amerikos Valstijų, Pasaulio banko, tokių nevyriausybinų organizacijų kaip „Blue and Yellow“ pastangomis – beje, Lietuvos Vyriausybė Ukrainai jau yra skyrusi apie 650 milijonų eurų, šalis gali susidoroti su tokiais milžiniškais karo ekonominiais kaštais. Žinoma, didžiausi ir baisiausi nuostoliai – tūkstančių gyvybių praradimas.

– Esate įvairių tarparlamentinių grupių – taip pat ir su demokratine Rusija – narys. Būtų naivu tikėti, kad per karą joje veikla vyksta?

– Išties, Seime yra daug įvairių tarparlamentinių grupių ir komisijų. Jūsų minėtoji nėra aktyvi. Ir prieš karą ji buvo tik formali – sunkoka rasti tikrų rusų demokratų, stipresnės opozicijos ir siekio kalbėtis su mumis. Po Aleksey Navalny suėmimo ir įkalinimo apie Rusijos opoziciją, deja, negirdime.

– Esate ir kitos, aktyvios ir matomos tarparlamentinių ryšių grupės su Taivanu pirmininko pavaduotojas. Ar šiandien prekybiniai ryšiai su Taivanu jau atsveria, ką Lietuva prarado pablogėjus santykiams su Kinija?

– Atsakysiu sąžiningai: kol kas neatsveria, nes Kinijoje gyvena pusantro milijardo žmonių, o Taivane – 26 milijonai. Skiriasi rinkos. Bet raginčiau apie štai ką pagalvoti. Tai, kad Lietuva skatina santykius su demokratišku ir technologiškai pažangiu Taivanu, mūsų strateginiams partneriams – ir Jungtinėms Amerikos Valstijoms, ir Didžiajai Britanijai, ir didžiosioms Europos Sąjungos šalims, ir Skandinavijai – siunčia labai stiprius imperatyvinius signalus, kaip santykiai turi būti vystomi tarp demokratijų, teisės viršenybė ir žmogaus teises gerbiančių šalių. Tiesą pasakius, Lietuva rodo, kad vertybinė užsienio politika ir kryptis mažinti priklausomybę nuo autokratijų ateityje atsipirks su kaupu. Sausį jau paskelbta apie multimilijonines Taivano investicijas ir beprecedentį sprendimą – suteikti Lietuvai Taivano puslaidininkių technologijas ir sertifikatus gamybai čia. Tuo pačiu rodome, kad mums rūpi ne tik tai, kas, grubiai kalbant, vyksta mūsų panosėje, bet ir tai, kas vyksta globaliame pasauly. Tai mums atveria gerokai daugiau papildomų prekybinių ryšių – mūsų prekybinės apyvartos su JAV, Vokietija, Pietų Korėja, net Singapūru (kurie, beje, praėju-

siais metais atsidarė pirmąją savo ambasadą), ir su kitomis demokratinėmis šalimis, su kuriomis prekybos apyvartos ženkliai išaugo paskutiniaisiais metais. Ir tai laikinus nuostolius atsvėrė. Augantys prekybos ryšiai tarp demokratijų – šių dienų realija ir žūtūtinai svarbi geopolitinė kryptis, kad Lietuva išliktų ir išliktų laisva bei ekonomiškai stipri.

– **Daug žmonių „Laisvės partiją“ sieja ir tapatina su dviem siekais: įteisinti tos pačios lyties partnerystes ir dekriminalizuoti silpnųjų narkotikų vartojimą. Ar jums toks partijos identifikavimas yra patrauklus? Ko dar daugelis nežino apie „Laisvės“ frakcijos darbus Seime?**

– Mūsų rinkimų programa, einant į Seimo rinkimus 2020 metais, buvo ilgiausia – 162 puslapiai. Joje nugulė ne vienos kadencijos Seime siekiai, o visa mūsų filosofija – dvejų-trejų kadencijų darbai Seime. Nors neturime Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos portfelio, mums pavyko pasiekti, kad ženkliai padidėtų finansavimas mokslui, visai jo bendruomenei. Tik investuodami į švietimą, mokslą ar inovacijas turėsime kokybiškesnę ateitį – valstybei ir kiekvienam jos nariui. Džiaugiuosi, kad Aušrinė Armonaitė, ekonomikos ir investicijų ministrė, kartu su savo komanda sugebėjo pritraukti daug investicijų. Frakcijos kolegos Kasparo Adomaičio iniciatyva, tausojant gamtą, prekybos centruose atsisakome plastikinių maišelių. Galime džiaugtis ir proveržiu gyvūnų teisių srityje, asmenvardžių įteisinimu ir kt. Visų mūsų iniciatyvų ir nesuminėsiu.

– **O kokios jūsų teisėkūros iniciatyvos?**

– Per 65 Seimo narių grupėje pateiktų teisės aktų ir 10 pasiūlymų. Jie itin įvairūs. Tačiau pagrindinė mano darbo sritis – Užsienio reikalų ir Europos reikalų komitetuose. Ji – labiau momentinė: rezoliucijų, pareiškimų teikimas

reaguojant į karščiausius įvykius. Žinoma, to labai reikia – tokiu būdu siunčiame Lietuvos žinutes kitoms Europos ar pasaulio sostinėms. Buvome vieni pirmųjų pareikalavę Rusijos oligarchų turtų įšaldymo Ukrainos išlaikymui bei atstatymui, Rusijos paskelbimo teroristine valstybe ir jos atsakomybės už karo nusikaltimus reikalavimo specialiam, tarptautiniame baudžiamajame tribunole.

Maža to, kaip iki šiol – man itin svarbūs jaunimo reikalai. Siekiu, kad asmenys nuo 16 m. amžiaus galėtų vadovauti nevyriausybinėms jaunimo organizacijoms. Praktikoje jauni žmonės, ypač regionuose, sėkmingai joms vadovauja, nors, ūkiškai šnekant, ant popieriaus pagal galiojančius teisės aktus privalo būti nurodytas kitas asmuo – pilnametis. Taigi praktika prasilenkia su teorija. Tikiuosi, kad Seimo nariai pritaris tokiam mano pasiūlymui.

– **„Laisvės“ balsais buvo iki 21 metų sumažintas amžiaus cenzas kandidatuojuojant į Seimą. Jūsų partijoje – ypač daug jaunų žmonių. Ką dar reikėtų padaryti, kad dalyvavimas politinėje veikloje būtų patrauklesnis?**

– Dviračio neišrasiu: reikia daugiau švietimo ir pasitikėjimo institucijomis, pilietiškumo skatinimo. Nors Seimas – ne samdomų darbuotojų sambūris pagal tam tikrą kvotą, tam tikrų specialybių atstovams – aš pats pagal išsilavinimą esu politikos mokslų ir tarptautinių santykių specialistas. Jaučiuosi puikiai darydamas tai, ką darau. Visgi tautos atstovybėje mes atspindime Lietuvos visuomenę, todėl matote daug įvairių žmonių – ir skirtingo išsilavinimo bei amžiaus. Tokių, kurie nėra nieko baigę, tiesiog labai daug yra. Ir puiku. Visgi esu įsitikinęs, kad įvairovė – gerai, nes ji – demokratijos pamatas. Bet savo ruožtu, žinoma, raginčiau visus labiau pasitikėti jaunais profesionalais ir išsilavinusiais žmonėmis.

Elektros instaliacijos

**ELEKTROS MONTAVIMO
DARBAI, ELEKTROS ĮVADAI,
PROJEKTAVIMAS**

✉ el.instaliacijos@gmail.com

📍 Vytauto 85a, Palanga

☎ 8 603 13351

Skirkite
1,2%

**RIMANTO
KAUKĖNO**
PARAMOS FONDAS

kaukenoparama.lt

Pagalba sunkiai
sergantiems vaikams

**Svajonei
pasveikti**

www.m2mauto.lt

Automobilių ir mikroautobusų:

- parengimas dažymui
- dažymas
- poliravimas.

Plastikinių detalių remontas.

📍 Nemuno g. 167, Klaipėda
✉ m2mservisas@gmail.com
📘 M2M automobilių kėbulo servisas

Marius +370 674 10641
Martynas +370 614 533 15

Andrius Jokubaičio nuotrauka

Gargždiškė Vilija Butkuvienė: „Apie savo onkologinę ligą kalbu ne prikišamai, bet tada, kada reikia“

Linus JEGELEVIČIUS

Vilija Butkuvienė, Klaipėdos rajono laikraščio „Banga“ redaktorė, Nacionalinės rajonų ir miestų laikraščių leidėjų asociacijos valdybos pirmininkė kartu su savo vyru Vytautu – jos didžiausiu gyvenimo ramsčiu ir paguoda – gargždiškiai iki kaulų smegenų. „Abu esame gargždiškiai klasiškai, gegužę švęsime rubinines vestuves, didžiuojamės dukra Sandra, sūnumi Vytautu, palangiškiu žentu Audriumi – išsilavinusiais, pilietiškais, tolerantiškais žmonėmis. Didžiausias gyvenimo džiaugsmas anūkės: penkiametė Eleonora, dabar skaitanti ketvirtąją Hario Poterio knygą (!) ir Emilija, bandanti žengti pirmuosius žingsnius“, – žurnalui „Lietuvos pajūris“ sakė Vilija.

– Vilija, koks jums šis laikmetis – dveji metai koronaviruso pandemijos ir suvaržymų, dabar – karas. Užsiskleidėte savo kiaute? Ar...?

– Gyvenu veržlų gyvenimą. Koronaviruso pandemijos metu nekeičiau savo darbo režimo, kiekvieną dieną važiuoju į redakciją, nors beveik visi darbuotojai dirbo nuotoliu. Ne žurnalistui lindėti apkasuose. Agresorės Rusijos karas Ukrainoje – dar vienas skaudus ir esminis išbandymas mums visiems: kaip gebame susitelkti valstybėje ir ar gebame susitvardyti savyje? Buvo kraupus vasario 24-osios rytas, pirmosios bemiegės naktys, sekant įvykius fronte. Tačiau nuo pirmosios dienos su bendraminčiais dalyvauju paramos akcijose, šeima, mano giminė taip pat ne žodžiais, o veikla ir finansine pagalba prisideda prie Ukrainos pergalės.

– Ko gero, jus, kaip ir mane, jau vyresnės kartos žmogų, neramina kai kurie vyksmai visuomenėje, vertybių perkainojimas. Kiek esate atvira naujiems „vėjams“, madoms ar net ideologijoms? O kokios jūsų „raudonos linijos“, kurių niekada niekam neleisite peržengti?

– Prasminga Maironio eilėraščio mintis: „Nebeužtvenksi upės bėgimo“. Tad ramiai žvelgiu į visokias visuomenės perversijas. Nepaisant bet kokių permainų, jei žmogus save formuoja kaip asmenybę, tai pirmiausia formuoja ir vertybių branduolį, kuris yra priimtinas visuomenei: tai darbštumas ir pasiaukojimas, atlaidumas ir tolerancija, patriotiškumas ir meilė. Raudonas linijas braukiu šmeižtui, manipuliacijoms, žmogaus žeminimui, patyčioms, kurios dabar labai madingos socialiniuose tinkluose.

– Nedidelė paslaptis: jūs jau daug metų gyvenate su onkologine liga. O gal jau turėčiau sakyti „gyvenote“? Kai prieš Naujuosius metus perskaičiau jūsų įrašą viename socialiniame tinkle, kad ji – remisijoje, labai nudžiugau, nors tesame tik kolegos. Kova laimėta?

– Onkologinės ligos yra labai klatingos, jos šiurkščiai ir negailestingai elgiasi su žmogaus gyvenimu. Per pastaruosius devynerius metus ne vieną kartą tai patyriau. Todėl niekada

neišdrįsiu pasakyti: įveikiau vėžį, esu nugalėtoja. Maždaug prieš dešimtmetį Gargžduose tokia pat onkologine liga susirgome trys pažįstamos filologės. Jos buvo puikios, stiprios, išmintingos moterys, nenuleidusios rankų, kovojusios su liga. Mokiausi iš jų. Šiandien iš mūsų trijų esu tik aš.

– Ko jus išmokė jūsų „vėžiukas“?

– Stebėti pasaulį iš šalies, nebesigrauzti dėl smulkmenų, kurių kiti žmonės nemoka atpažinti savo aplinkoje, daug kremtasi dėl menkniekių. Sirgdama matydavau tokią viziją: tarsi stoviu viena perone, o pro mane lekia daug vagonų su įvairiausiais žmonėmis. Jie laimingi, pikti, rėkiantys arba besijuokiantys. Žodžiu, gyvenantys savo kasdienybės ritmu, o aš nežinau, ar kada nors sugrįšiu į tą vagoną. Išmokau nebepavydėti, kad manęs tame lekiančiame traukinyje nebėra ir galbūt nebebus ateityje.

– Toks įspūdis, kad jūs abu ilgai žaidėte slėpynes – jis yra, tačiau jūs jam – taukšt į jautriausią vietą nauja porcija chemoterapijos ir geros nuotaikos, ir – pirmyn, kol jis vėl kur nors jums baksteli. Visus tuos metus gyvenote normalų gyvenimą? Ar atvirksčiai – labai nenormalų? Ko atsiskaitėte? Kuo gyvenimą papildėte?

– Nedrįstu savo ligos istorijos pavadinti žaidimu. Jo didenybė Vėžys labai įnoringas, gali įsižeisti, kad pervertinu savo jėgas. Chemoterapija labai išsekina, buvo daug momentų, kai nepasikeli iš lovos, į burną jokio kąsnio, pykina, kamuoja nemiga, skausmas, viskas aplinkui – juoda. Bet vos tik properša, vos tik savijauta pagerėja, peruką dedu ant galvos ir į darbą, į renginius. Ar buvo lengva? Bet esu žemaitė, nemoku verkšlenti, nelaukiau gailesčio. Ne visi supranta, kiek atsieina toji stiprybė. Žvairakiavo kai kurie žmonės: ai, matyt, tokia ta jos ir liga! Bet tokių buvo mažuma. Labai daug žmonių man padėjo. Atsiminsiu juos širdingai iki paskutinio atodūso.

– O kas gyvenime tapo itin svarbu?

– Laikas su artimaisiais, be kurių aš būčiau neišlikusi. Tvirtas tikėjimas.

– Dar gerai prisimenate tą dieną, kai sužinojote, kad

jums – vėžys?

– Kai vieną gegužės popietę Klaipėdos universitetinėje ligoninėje gavau krūties vėžio diagnozę, vakare buvo mano geriausios draugės jubiliejinis gimtadienis tautine tematika. Pasipuošėme su vyru tautiniais rūbais, nusifotografavome prie namų ir tik belaukiant šventės autobusiuko pasakiau jam apie savo diagnozę.

Vytauto akyse sublizgo ašaros, bet jis tvirtai ištarė: „Viskas bus gerai“. Šitas burtažodis mane iki šiol tebesaugo. Tą vakarą buvo puiki šventė, mes daug juokėmės, šokome, o ryte iš draugės išgirdau dar vieną burtažodį: „Viską žinau, padėsiu, ištraukiu tave iš vėžio nagų“. Ir padėjo besąlygiškai.

– Ko gero, dalis ligonių susiduria su dilema: nuslėpti žinią ar dalintis? Ir kiek, ir su kuo dalintis? Ką jūs patartumėte?

– Mano nuostata: artimieji privalo žinoti. Argi juos reikia saugoti nuo išgyvenimų? Tai kokie jie tada artimieji? Būtent kritinės situacijos atskleidžia, kas yra tikrieji artimieji. Iš patirties žinau, kad su liga žymiai sunkiau susidoroja neturintys saviškių palaikymo. Tiesa, ganėtinai ilgai nesupratau, o kodėl žmonės slepia savo onkologinę ligą nuo darbdavių, visuomenės? Vėliau susiprotėjau, kad, deja, dalis darbdavių be atjautos, juk sergantis darbuotojas iškrenta iš pelno „gamybos“ proceso. Tad tokiu stengiamasi atsikratyti. O dalyje neišprususios, egoistinės visuomenės gyvuoja ir net žiniasklaidoje aktyviai populiarinamos įvairios stigmos: esą labiausiai onkologija serga priklausomybių žmonės, tie, kurių mintys blogos ir t. t. Tad jei sergi, vadinasi, pelnytai: buvai apsirijėlis, piktnaudžiavai svaigalais, esi negatyvus ir t. t. Še tau, ir atpildas! Ne kiekvienas onkologinis ligonis tokią nepelnytą pasmerkimo našą gali pakelti.

Pasirinkau apie savo onkologinę ligą kalbėti ne prikišamai, bet tada, kada reikia. Noriu įkvėpti kitus žmones, padrašinti: ką bekalbėtume, bet medicina tikrai tobulėja. Noriu padėti iš visuomenės išguiti stereotipus, žeidžiančius onkologinius ligonius, verčiančius juos užsisiklęsti savyje.

– Turbūt ne vienas jus jau ir laidojo... O pati save? Buvote pasirengusi išėjimui?...

– Testamentais, įkapėmis, nekrologais nesirūpinau. Tai nereikia, kad nemaščiau apie mirtį. Malda su manimi gyveno kiekvieną akimirką, prašiau Aukščiausiojo indulgencijos, nes turėjau ir svajonių, ir prievolių. Esu pavyzdinga: tai kaip galiu mirti, jei dar nebaigiau darbų, dar nebuvau išmokslinusi sūnaus, ištekinusi dukros, dar tuomet net neturėjau anūkių, kurios dabar yra mano palaima?

– Neabejoju, kad galite jau parašyti disertaciją apie onkologines ligas ar tąja, jus ištikusią. Kokia buvo jūsų asmeninė gydymo patirtis? Kokie nauji inovatyvūs gydymo būdai buvo taikomi jums? Po kurių gydymo rezultatų nustebino ir jus, ir jūsų gydytojus? O kas nuvylė?

– Apie disertaciją per skambiai pasakyta, bet knyga, ko gero, išeitų. Ištvėriau onkologinės ligos kelias gydymo stadijas, kai kurias ir ne vieną kartą. Tai – chirurginis, chemoterapinis, radioterapinis, biologinės terapijos gydymas. Hormonoterapinis gydymas tebetaikomas iki šiol. Tebesu ir vadinamojoje onkologinių ligonių įskaitoje, kas keli mėnesiai vyksta profilaktinė patikra. Nekalbėsiu apie gydymo būdų efektyvumą – tuo labai yra spekuliuojama pačių ligonių tarpe. Dažnai, kas tinka vienam, netinka kitam. Žmonės prisiklauso visokių gandų, skaito atsiliepimus internete, priimdami viską už gryną pinigą, klausosi televizijos laidose „stebukladarių“.

Kiekvienam patarčiau įjungti kritinį mąstymą, mažiau blaškytis, nepanikuoti.

Negaliu niekam siūlyti savojo būdo. Tik pasidalinu patirtimi: pasitikėjau aukštos kvalifikacijos gydytojais ir uoliai vykdžiau jų nurodymus, neužsiėmiau jokia savigyda, nepirkau brangių „stebuklingų“ preparatų, neskaičiau internetinių patarimų.

Žinau, kad mūsų sveikatos sistema pastaruoju metu „lūžta“, pacientams tenka nueiti kryžiaus kelius. Man pasisekė sutikti profesionalius medikus, esu jiems labai dėkinga. Po pirmojo vėžio gydymo kurso buvo teikiamos labai geros prognozės. Tačiau atsitiko priešingai: po dviejų metų užpuolė ypač agresyvios formos vėžys. Ne tik aš, bet ir mano gydytojai buvo apstulbę, jie atvirai sakė, kad nežino priežasties, kodėl taip atsitiko. Ir tas jų atvirumas, ir noras vėl mane gelbėti suteikė impulsą kovoti iš naujo. Antrąkart gydymas yra sudėtingesnis, dozės vaistų didesnės, tyrimų daugiau... Mes dažnai turime gydytojams priekaištų, bet medicams taip pat reikia ir pacientų palaikymo. Visada stengiausi atsakyti teigiama reakcija, todėl išlaikiau labai pagarbnius santykius su Vilniaus onkologijos instituto (dabar Nacionalinis vėžio centras), Klaipėdos universitetinės ligoninės gydytojais, slaugytojomis.

Labiau mane nuvylė reabilitacijos paslaugos dviejose Palangos sanatorijose. Beje, jas ne taip lengva gauti, kaip optimistiškai spaudos pranešimuose rašo Ligoniių kasos. Galbūt dabar jau yra kažkas pasikeitę, tačiau prieš kelerius metus patyriau, kad tose sanatorijose nepasiruosta onkologinių ligonių reabilitacijai.

– O ką turėtų dar padaryti valstybė, rūpindamasi savo žmonėmis, kurie serga onkologinėmis ligomis? Kokių kitų šalių patirtis jums atrodo itin įdomi ir sektina?

– Valstybės institucijos yra užsizaidusios reformose, atitolusiose nuo pacientų ir medikų poreikių. Plyšta širdis, kai biurokratas pagal kokios partijos dūdelę aiškina, kaip viskas po eilinės reformos bus geriau. Norėčiau tuos nuolatinius „reformatorius“ pakviesti ne į proginį apsilankymą onkologinėje ligoninėje, o savaitės budėjimui. Galvos prašviesėtų kaipmat. Bet galbūt ir ne, nes norom nenorom pagalvoji, kad tos nesibaigiančios reformos yra ir „klanų“ dalybos.

Nesu įsigilinsi į kitų šalių patirtis. Kalbėjau su gimi-naite, kuri onkologine liga sirgo Airijoje. Man pasirodė, kad ten daug dalykų racionaliai sutvarkyta paciento labui: pavėžėjimas po chemoterapijos, kasdieniai slaugytojai, kai esi jau namų režime, pasiteiravimai apie sveikatos būklę. Jokių pakišų. Netgi simbolinių.

– Beje, kaip gyvuoja „Banga“, kurios redaktore jau dirbate 28 metus? Prognozuojate, kada Lietuvoje neliks nė vieno popierinio laikraščio?

– Mes vis dar banguojam. Klaipėdos rajono laikraštis „Banga“ per tris dešimtmečius yra įveikęs ne vieną krizę, bet pastarieji metai yra labai sudėtingi. Be atokvėpio atsigauti, sustiprėti. Ne tik dėl energetinių resursų kainų, keliskart popieriaus pabrangimo ar naujų technologijų invazijos. Ne vien tai spaudą riečia į ožio ragą. Manau, stinga valstybinio požiūrio į spaudos misiją. Tai labai sudėtinga tema. O kada nebeliks popierinių laikraščių – neprognozuosiu. Įvairiausi prognozuotojai laikraščius marino jau šio šimtmečio pradžioje. O jie sau vis dar eina...

– Ar dažnai pasiekiate jūrą? Apie ką kalbatės su ja? Ar akis kreipiate į dangų virš jos?

– Jūra ir dangus neatsiejami.

UAB „Emvesta“ – statybinė įmonė, įsikūrusi pajūryje. Pagrindinė mūsų veiklos sritis – saulės energetikos projektai. Tvarkome visus su saulės elektrinėmis susijusius dokumentus, konsultuojame susijusiais klausimais, ruošiamo projektus, montuojame saulės elektrines.

Specialistų montuotojų komandos dirba kokybiškai bei efektyviai.

Saulės elektrines įrengiame ant visų tipų stogų, taip pat antžemines bei integruotas elektrines. Dirbame tiek su mūsų, tiek su užsakovo medžiagomis.

Užtikriname itin patrauklią kainą rinkoje, atsižvelgdami į individualius Jūsų poreikius, rasime optimaliausią sprendimą, tinkamą Jums.

Atliktus darbus galite pamatyti www.emvesta.com

Dėl geriausio pasiūlymo kreipkitės jau dabar – info@emvesta.com arba +370 646 81131.

UAB „Emvesta“ – GERESNIS PLANAVIMAS. GERESNĖ KOKYBĖ. GERESNĖ STATYBA!

Martyno Zarembos nuotrauka

50 kilometrų maratoną per 50-ąją gimtadienį įveikęs verslininkas: gydytojai man buvo uždraudę bėgioti

Luka Pavėšė

Kasmet per gimtadienį nubėgti tiek kilometrų, kiek sukanka metų. Tokios tradicijos jau kurį laiką laikosi verslininkas Linas Kėvelaitis, vadovaujantis Europoje lyderiaujančios tarptautinės kompanijos „Reynaers Aluminium“ atstovybei Lietuvoje.

Neseniai 50-mečių Linas atšventė nubėgęs 50 kilometrų sostinės Vingio parke. Toks maratonas – rimtas iššūkis net sportininkams.

Įdomiausia tai, kad visiškai neseniai – per pandemiją gydytojai jam liepė padėti sportbačius į lentyną, draudė bėgioti ir grasino operacija. Tik valios pastangų dėka ir kompetentingų specialistų pagalba Linas nenuleido rankų, treniravosi ir pamažu įrodė, kad gali ne tik vaikščioti, bet ir bėgti maratonus.

„Viskas yra įmanoma, svarbu, tik turėti tikslą ir jo siekti“, – įkvepiančia istorija dalinasi verslininkas.

Sustabdė kojos skausmas – negalėjo išlipti net iš automobilio

Neretai nuolat visur lekiančius, įtampoje gyvenančius verslininkus sustabdo koks netikėtas įvykis. Maždaug prieš

16 metų Linas vieną dieną nuo stresų tiesiog „išgriuvo“ – jam sukilo kraujo spaudimas. Gydytojai patarė susimąstyti ir skirti dėmesio savo sveikatai – bent jau pradėti vaikščioti.

Vaikščioti Linui greit atsibodo. Jam trūko veiksmo, tad netrukus ėmė bėgioti, o dar vėliau – ir bėgti maratonus. Bėgiojimas tapo didžiule verslininko aistra ir kasdienybe ištisą dešimtmetį. Tol, kol vieną dieną jį sustabdė kojos skausmas. Manė, kad patyrė traumą, bet skausmas užsitęsė per ilgai ir teko kreiptis į gydytojus.

„Koją skaudėjo taip, kad negalėjau išlipti iš automobilio, koją turėdavau iškelti rankomis“, – pasakoja verslininkas.

Po kelių vizitų pas skirtingus specialistus, magnetinio rezonanso ir kitų tyrimų Linas išgirdo negailestingą diagnozę – gonartrozė ir koksartrozė. Kairėje kojoje pasisukęs kaulas po kelio traumos ir menisko operacijos prieš daugelį metų. Gydytojas jam pasakė: dėk sportbačius į lentyną ir džiaukis, kad galėsi vaikščioti. Operacija – tik laiko klausimas.

Linus prisimena su siaubu tą žinią: „Nejaugi niekada nebegalėsiu bėgioti? Niekaip negalėjau susitaikyti su ta mintimi. Per kelias savaites priaugau 6 kg svorio. Supratau, kad tikrai nenuleisiu rankų ir ieškosiu būdų, kaip grįžti į normalų gyvenimo ritmą“.

Kas ieško, tas suranda – ir sprendimą, ir tinkamą žmogų

Linus susipažino su bėgikų treneriu, kineziterapeutu Jonu Žakaičiu. Pandemijos metu bendravo su juo nuotoliniu būdu.

„Negalėjau patikėti, kai treneris man pasakė, kad nereikia jokių operacijų ir po poros mėnesių jau galėsiu bėgioti. Atrodė, lyg iš fantastikos srities, nes aš net paeiti negalėjau – koją taip skaudėjo“, – prisimena verslininkas.

Ypatingų valios pastangų ir užsispyrimo dėka Linas sukančęs dantis, per skausmus ir kančias, darė trenerio paskirtus pratimus kiekvieną dieną. Po dviejų savaičių jau pradėjo pamažu bėgioti nuo mažų atstumų, kęsdamas skausmus. Po poros mėnesių jau įveikė 8-9 kilometrus.

„Procesas užtruško, koją vis skaudėjo, bet dabar esu be galo dėkingas treneriui, kad galiu vėl bėgioti ir net bėgti maratonus. Kiekviena valios pastanga buvo to verta. Daugybė žmonių, kuriems nustatytas artritas, irgi gali vaikščioti ir gyventi be skausmo. Tik svarbu to norėti, rasti tinkamus specialistus, turėti tikslą ir atkakliai jo siekti“, – patarimais dalinasi L. Kėvelaitis, pats savo kailiu tai išgyvenęs.

Maratono bėgimas padeda būti lyderiu ir siekti tikslų įmonėje

Jau daugelį metų sėkmingai veikiančios belgų kompanijos „Reynaers Aluminium“ atstovybei Lietuvoje vadovaujantis

L. Kėvelaitis pripažįsta, kad maratono bėgimas padeda būti lyderiu ir siekti tikslų darbe.

„Kazkada, kai buvau pradedantis „bėgiotojas“, dar toli gražu iki bėgiko, dažnai būdavo: ai per karšta, per šalta, lyja, slidu, tamsu, blogas oras, ai rytoj, brač prisivalgiau ir taip toliau. Aibė priežasčių, kodėl nebėgioti. Nebuvo režimo, drausmės, nebuvo ir rezultatų. Kai atsirado tikras ir didelis skausmas, kuris privertė akimirksniu suvokti, kad „viskas, Linai, tu nebegali bėgioti, tai senatvė, tai galo pradžia“ – buvo šokas. Ir jis buvo toks stiprus, kad nesusitaikiau su tuo. Kibau į darbą ir dėka daugybės fizinių pratimų, parinktų trenerio, grįžau į normalų gyvenimą, vėl galiu bėgioti“, – pasakoja Linas.

Verslininko gyvenime pasipainiojo įvairiausių nutikimų. Bėgant užklupo tokia didžiulė liūtis, kad už 50 metrų nieko nesimatė.

„Bėgu molio takeliu, kuris jau senai virto upeliu. Ir kur dėtis? Niekur. Yra planas, yra programa ir turi bėgti. Tai ir bėgau toliau. Dzin, kad šlapia, dzin, kad slidu, dzin, kad purvina. Tada „persilaužė“ mąstymas: nesvarbu, kas nutinka, kaip pasikeičia aplinkybės, bet jei turi tikslą, planą – reikia jo siekti. Atkakliai, ryžtingai, be jokių išsisukinėjimų. Nesvarbu, ar asmeniniame gyvenime, ar karjeroje, ar darbe“, – sako Linas.

Verslininkas teigia, kad sportas daug pasako apie vadovą. „Jei sugebi sportuoti individualias sporto šakas (kaip bėgimas, slidinėjimas, štangos kilnojimas ir t.t.) – tai toks žmogus jau savaime yra lyderis, nes nėra už ko pasislėpti, viskas yra ant tavo pečių ir tu pats iš visko mokaisi ir prisiimi atsakomybę. Kai yra komandinis sportas, greičiausiai ten irgi yra lyderių, bet tokie žmonės bus kur kas geresni dirbdami komandose. Įsitikinau 100 procentų“, – teigia L. Kėvelaitis.

Nori bėgti greitai – bėk vienas, nori bėgti toli – bėk su draugais

Verslininkas gavo daugybę pamokų iš bėgimo.

„Kai supranti, koks iš tikro būna skausmas, kokios sunkios kartais būna treniruotės, kai reikia išeiti iš savo komforto zonos, padaryti tai, ko nemėgsti, kas nepavyksta, tačiau – išmoksti, pradeda pavykti ir tada pamatai, kad viskas yra gan paprasta. Taip ir versle – visi šie žodžiai, savybės, nutikimai – 1:1 jie tinka ir versle. Sportas ir verslas yra neatsiejami. Štai kodėl daug pasiekę verslininkai sportuoja ir tai daro nuolat. Ir kuo anksčiau pradėsi – tuo geresnių rezultatų pasieksi, tuo geriau vienas kitą papildys: sportas – verslą ir atvirkščiai. Ne veltui yra sakoma: nori bėgti greitai – bėk vienas, nori bėgti toli – bėk su draugais“, – šypsosi Linas.

Ar kiekvienas gali bėgioti maratonus? Kokių charakterio savybių reikia žmogui, norinčiam pradėti?

„Sunkus klausimas. Norisi atsakyti „jokių“ savybių, nes, mano manymu, bet kuris fiziškai sveikas žmogus gali gan lengvai nubėgti maratoną. Bet tam reikia protingai pasiruošti, netraumuoti savęs. Norint nubėgti komfortiškai, be streso, lengvai, išskirčiau tokius aspektus – ko gero, teks dažnai ruošti vienam. Tai yra, nebus šalia krūvos žmonių, kurie nuolat palaikys. Ir pridėjus šiek tiek drausmės, režimo, tikslo siekimo – tai labai gera mokykla. Manau, žmogus turi turėti priežastį kažką daryti. Man priežasčių buvo daug – norėjau būti sveikas, gerai jaustis, turėti normalų svorį, būti geros nuotaikos, jaunas, žvalus, grūdinti organizmą ir t.t. Turim turėti norą kažką keisti – siekti – tuomet tai ir pavyks“, – drąsina verslininkas L. Kėvelaitis.

Kiekvienas yra laisvas ieškoti savo laimės formulės

Jana Kubilienė apskaitos įmonėje UAB „Žinius“ yra nuo pat jos įsikūrimo 2017 metais. Radvilės Kucevičiūtės nuotraukos

Ūla Vėjė

„Net ilgiausia kelionė prasideda nuo pirmo mažo žingsnelio, jei jo nežengsi, niekur nenukeliausi“, – sako klaipėdietė Jana Kubilienė. Savo profesinį kelią pradėjusi nuo finansų srities, šiandien ji kvalifikuota kosmetologė.

– **Ar visada žinojote, kad norite dirbti grožio paslaugų srityje?**

– Paauglystėje, kaip ir dauguma merginų, pradėjau domėtis kosmetika, grožio procedūromis, veido priežiūra. Iki šiol atsimečiau savo pirmus vizitus pas kosmetologę. Liko susižavėjimas šiuo darbu. Jausmas, kad man įdomi grožio sfera, lydėjo visada. Bet..., kai aš rinkausi profesinį kelią, po mokyklos atsidūriau Vilniaus universitete finansų studijose. Po studijų grįžau į Klaipėdą ir sėkmingai vėliau finansininkės karjerą, dirbau tarptautinėse didelėse įmonėse vyriausiąja buhalterė. Beje, ir šiuo metu dalį laiko dirbu vyriausiąja buhalterė apskaitos įmonėje UAB „Žinius“, teikiančioje apskaitos paslaugas įvairioms įmonėms.

– **Tai visgi, kaip ir kada Jūsų gyvenime atsirado kosmetologija?**

– Dirbau, tobulėjau, kilau finansininkės karjeros laiptais, bet niekada neapleido jausmas, kad norisi kažką pakeisti iš esmės, kai jauti, kad kažko gyvenime trūksta.... Tada savęs paklausiau, kada, jei ne dabar, leisti sau pabandyti realizuo-

ti jaunų dienų svajonę? Ir pabandžiau. 2018 metais įstojau mokytis į Kosmetologo mokymų programą Klaipėdos verslo paslaugų mokykloje. Mokslai truko trejus metus. Išmokau veido, kūno priežiūros, nagų priežiūros, vizažo. Mokymosi procese viską išbandėme praktikoje, tai leido pajusti, kur labiau norisi specializuotis.

– **O ką pasakė kolegos, šeimos nariai, kai nusprendėte mokytis grožio paslaugų?**

– Su kiekvienais metais vis mažiau jaudinuosi dėl to, „ką žmonės pasakys“. Pradžioje buvo įvairių reakcijų, daug nuostabos. Dažniausiai girdėjau posakį: „Juk turi tokį gerą darbą, kam tau to reikia?“ Svarbiausia, kad mane palaikė šeima: vyras Darius, sesuo Ilona. UAB „Žinius“ vadovė taip pat supratingai pažiūrėjo į mano planus mokytis, susitarėme dėl lankstių darbo sąlygų, sutrumpinto darbo laiko, tai leido suderinti

*Jau šešerius metus kartu su
visa komanda puoselėjame
„Žiniaus“ vertybes – sąžiningumą,
skaidrumą, pagarbą,
mokymąsi visą gyvenimą, gyvenimo
balansą.*

mokslus ir toliau sėkmingai dirbti finansų srityje. Manau, kiekvienas yra laisvas ieškoti savo laimės formulės.

– **Kas jums yra UAB „Žinius“?**

– Apskaitos įmonėje UAB „Žinius“ esu nuo pat jos įsi-

kūrimo. Esu viena pirmųjų „Žiniaus“ darbuotojų. Su vadove Rūta Ūsaite-Duoneliene kartu dėliojome įmonės veiklos kryptį ir strategiją 2017 metais. Jau šešerius metus kartu su visa komanda puoselėjame „Žiniaus“ vertybes – sąžiningumą, skaidrumą, pagarbą, mokymąsi visą gyvenimą, gyvenimo balansą.

– **Kaip jums sekasi siekti naujos karjeros?**

– Jau trejus metus dirbu kosmetologe, teikiu veido odos puoselėjimo procedūras, padedančias moterims išlaikyti jaunystę, paaugliams išmokti prisiziūrėti probleminę odą, spręsti brendimo problemas, atlieku veido masažus. Atsižvelgiu į kiekvieno kliento poreikius: vienam norisi atsipalaiduoti ir pailsėti, kitas nusiteikęs rimtai „padirbėti“ su savo odos problemomis. Per kelis darbo metus subūriau lojalių klientų ratą, su kuriais jaučiu stiprų ryšį, jie skatina mane nesustoti, tobulėti, siekiam rezultatų kartu.

– **O kur jus, kosmetologė, rasti?**

– Dirbu privačiame kabinete „Miško ambulatorijoje“, adresu Kretingos g. 31, Klaipėdoje. Vieni klientai ateina išgirdę rekomendacijas, kiti susiranda mane socialiniame tinkle „Facebook“ – „Jūsų kosmetologė“ paskyroje, kur dalinuosi naudinga informacija apie procedūras ir kosmetikos priemones.

– **Man buhalterija ir kosmetologija – absoliučiai skirtingos sritys. O jums? Randate ką nors bendra?**

– Kosmetologija man kaip meditacija, čia patiriu „flow“ būseną, jaučiu stipresnį tiesioginį ryšį su klientu. Buhalterijoje dirbdamas gali metų metus net nepamatyti kliento. Viskas siunčiama elektroninėmis priemonėmis, bendraujama telefonu. Dirbi su skaičiais ir su dokumentais. Tikrai skirtingos sritys (*šypsosi*). Tačiau bendrų dalykų tikrai yra: reikia kruopš-

Kosmetologe dirbu privačiame kabinete „Miško ambulatorijoje“, adresu Kretingos g. 31, Klaipėdoje. Vieni klientai ateina išgirdę rekomendacijas, kiti susiranda mane socialiniame tinkle „Facebook“ – „Jūsų kosmetologė“ paskyroje, kur dalinuosi naudinga informacija apie procedūras ir kosmetikos priemones.

tumo ir atidumo abiejose srityse, o neretai tenka pabūti psichologu savo klientui – tiek grožio, tiek apskaitos srityje.

– **Dirbate dviejuose darbuose, ar lieka laiko laisvalaikiui?**

– Tikrai taip. Gyvenimo balansas – mano šūkis. Laisvalaikio, priklausomai nuo metų laiko, vasarą – džiaugiuosi pasivaikščiomis po gražius gamtos kampelius, mėgaujuosi vandens pramogomis, užsiimu daržininkyste, auginu gėles. Šaltuoju metų laiku sportuoju, einu pasivaikščioti prie jūros, skaitau.

– **Ko palinkėtumėte skaitytojui?**

– NEBIJOTI žengti pirmą žingsnį, nebijoti atsiliiepti į savo širdies balsą. Išsilaisvinti iš rėmų ir standartų, nebijoti to, „ką žmonės pasakys“. Tiesiog gyventi, daryti ir mėgautis, o jei reikia, ir vėl kažką pakeisti...

Džiaugiuosi savo dvidarbyste (*šypsosi*), kai dirbu skirtingose srityse, tai mane subalansuoja dvasiškai.

Jana jau trejus metus dirba kosmetologe

Poilsio ir reabilitacijos centre „Pušynas“ – naujovių gausa ir plėtros planai

Jau daugiau nei 50 metų poilsio ir reabilitacijos centre „Pušynas“ teikiamos reabilitacijos paslaugos – net 45 skirtingos procedūros. Kasmet jomis pasinaudoja apie 2300 pacientų, kuriais rūpinasi daugiau nei 100 įstaigos darbuotojų.

Šiandieninė intensyviai besikeičianti aplinka nestovėti vietoje, nuolat keistis bei investuoti į naujų ir inovatyvių reabilitacijos paslaugų plėtrą reikalauja ir iš poilsio ir reabilitacijos centro „Pušynas“ vadovų.

Įstaigos direktorius Julius Tomas Žulkus atkreipė dėmesį, jog, siekiant sukurti kuo palankesnes sąlygas pacientams, plečiama ne tik reabilitacijos paslaugų įvairovė, bet ir erdvės. „Praėjusiais, 2022-aisiais, metais „Pušyno“ teritorijoje

atidarėme pirmąjį Palangoje sensorinį sodą, tad šiandien mūsų pacientams paslaugos yra teikiamos ne tik uždaroje patalpose, bet ir lauke, gamtinėje aplinkoje“, – kalbėjo J. T. Žulkus.

Pasak „Pušyno“ direktoriaus, terapinės veiklos sensoriniame sode padeda gerinti pacientų psichinę ir fizinę sveikatą – lengvina emocinę būseną, mažina streso poveikį, stiprina gebėjimą būti „čia ir dabar“, didina dėmesingumą

ir mažina depresijos bei socialiai aktyvias apraiškas, palai-ko kognityvines funkcijas, padeda pacientams greičiau gyti. „Svarbu ir tai, kad Poilsio ir reabilitacijos centro „Pušynas“ sensorinis sodas yra atviras visiems lankytojams – palan-giškiei bei kurorto svečiai gali neatlygintinai lankytis šiame sode ir būti jame „čia ir dabar“, – pabrėžė J. T. Žulkus.

Pastaraisiais metais poilsio ir reabilitacijos centras „Pušynas“ investavo ir į inovatyvią reabilitacinę įrangą, darbuotojų žinių gilinimą. Pacientų patogumui buvo įrengtas relaksacijai skirtas hidroterapijos kabinetas, išgytas pažan-gus kineziterapijos kompleksas, skirtas neuroraumeninės aktyvacijos terapijai. Jis sėkmingai taikomas pacientams po atliktų įvairaus sudėtingumo judėjimo atramos aparato operacijų.

Poilsio ir reabilitacijos centro „Pušynas“ direktoriaus pa-vaduotojas Arūnas Merkelis džiaugiasi, kad 2022 metais centras tapo elektrą gaminančiu vartotoju. „Ant „Pušyno“ stogo įrengtos dvi saulės elektrinės su 166 saulės elektrinės moduliais. Per metus jos turėtų pagaminti iki 55033 kilo-vatvalandžių elektros. Vertinant šios dienos energetikos ak-tualijas, šios investicijos buvo atliktos labai laiku“, – kalbėjo A. Merkelis.

Įstaigos vadovai didžiuojasi, kad „Pušynas“ yra vienin-telis reabilitacijos centras Lietuvoje, teikiantis reabilitacijos paslaugas silpnaregiams ir akliems ligoniams. Čia nuolat kreipiamas dėmesys į ypač pažeidžiamas Lietuvos sociali-nes grupes, todėl, dalyvaujant įvairiuose projektuose, inves-tuojama į reabilitacijos paslaugų prieinamumo didinimą šių grupių pacientams.

Nors teigiamų pokyčių „Pušyne“ yra nemažai, sustoti ties jais neketinama – jau planuojama poilsio ir reabilita-cijos centro pastato rekonstrukcija bei jo plėtra. Šiuo metu yra rengiami priešprojektiniai pasiūlymai, siekiant poilsio ir reabilitacijos centrą „Pušynas“ paversti moderniu ir šios dienos reabilitacijos pacientų lūkesčius dar labiau atitinkan-čiu centru.

Miuziklas Sidabrinis Ežerinis. Foto R. Kucevičiūtė

Palangos kurhauzas – profesionalaus scenos meno oazė

Palangos kurhauzas skirtingais laikmečiais mainėsi istorinių įvykių ir besikeičiančių madų sukuryje. Nuo prabangių grafų Tiškevičių šeimos vakarėlių iki estrados žvaigždžių koncertų. Tarsi feniksas iš pelenų atgijęs kurhauzas šiandien – profesionalaus scenos meno erdvė, kurioje pasirodymus rengia pasaulyje garsūs muzikai, įsitvirtina unikalūs profesionalių teatrų spektakliai vaikams.

Koncertų ciklas „Muzikos vakarai kurhauze“

Kurhauzas, į jį vedanti išpuoselėta Grafų Tiškevičių alėja, jaukus skulptūrų parkelis – viskas čia kvėpia kūryba ir pakylėja virš kasdienybės. Užsukę į kurhauzo koncertų salę, išgirstame aukščiausio meninio lygio muziką – nuo šiuolaikinio džiazą iki simfoninės muzikos koncertų.

Aštuoni ciklo „Muzikos vakarai kurhauze“ koncertai per metus, sulaukiantys arti 1000 žiūrovų, džiugina ne tik muzikos gurmanų ausis, bet ir ugdo jaunosios kartos muzikinį pažinimą. Teatralizuoti koncertai visai šeimai „Trys paršiu-

kai“ su Lietuvos kameriniu orkestru, „Parodos paveikslėliai“ su Valstybiniu Vilniaus kvartetu, miuziklas „Sidabrinis Ežerinis“ su Lietuvos nacionalinės filharmonijos kameriniu ansambliu „Musica Humana“, pianisto Gintaro Januševičiaus egzotiški ir kvapą gniaužiantys rečitaliai, F. Šopeno preliudai ir meilės istorija, papasakota pianistės Eglės Andrejevaitės ir aktorės Birutės Mar, virtuoziškas pianisto Alexander Paley kamerinio ansamblio „Paleasis“ koncertas „Vienos dvasia“ – keletas iš daugybės nuostabių koncertinių akimirų. Kiekvienas užsukęs į „Muzikos vakarus kurhauze“ pasisemia įkvėpimo ir kasmet čia gali pasimėgauti ypatingais koncertais.

Menų festivalis vaikams „Kurhauzo nykštukas“ – jau neatsiejama Palangos kultūrinio gyvenimo dalis

Menų festivalis vaikams „Kurhauzo nykštukas“ vyksta nuo 2017 metų. Per penkerius metus festivalis išaugo, subrendo, tapo neat-siejama Palangos kultūrinio gyvenimo dali-mi. Festivalio programa jungia įvairius teatro meno žanrus – nuo lėlių, šešėlių, muzikinio, stalo teatrų spektaklių iki kūrybinių dirbtuvių ir edukacijų.

„Kurhauzo nykštukas“ vyksta rugsėjo mė-nesį, kuomet kultūros bei meno patyrimas tampa artimas bendruomenės poreikiams. Festivalis labai populiarus, tai rodo sparčiai augantis žiūrovų ir dalyvių skaičius.

„Kurhauzo nykštuko“ bičiulių klubas

2022 metų rudenį sėkmingai startavęs „Kurhauzo nykštuko“ bičiulių klubas sulau-kė didžiulio dalyvių dėmesio. Net 200 vaikų tapo šio klubo nariais. Per vienerius metus įvyko 10 klubo susitikimų, kurių metu vaikai diskutavo apie teatrą, sužinojo apie objektų ir lėlių teatrų paslaptis iš vidaus, lavino savo vaizduotę bei kūrybiškumą. 2023 metais klu-bo kuratore taps režisierė, scenografė ir akto-rė, menininkų grupės „Stalo teatras“ įkūrėja, daiktų ir objektų teatro pradininkė Lietuvoje Saulė Degutytė.

*Palangos kultūros ir jaunimo centro
informacija www.pkjc.lt*

Kurhauzo nykštukas, Kauno valstybinis lėlių teatras. Foto R. Kucevičiūtė

Simfoninės muzikos koncertas. Radvilės Kucevičiūtės nuotraukos

PALANGOS SENOJI GIMNAZIJA ŠVENČIA ĮKŪRIMO ŠIMTMETĮ

Gimnazijos 100-čio iškilmingo koncerto finalinė scena

Iš kairės į dešinę: direktorius Leonas Šidlauskas, pavaduotojos Lina Toleikienė, Sandra Žutautienė ir Jolita Vaičiulienė

Progimnazija 1907m

Gimnazijos 100-čio koncerto akimirka. Jaunųjų dizainerių šou. Vadovė Daiva Stonkuvienė

Gimnazija šiandien

Gimnazijos tautinių šokių kolektyvas 100-čio šventiniame koncerte. Vadovė Daiva Sangavičienė

Anglų kalbos mokytojas Vitaly Kirilov su abiturientais

Kūrybos almanacho *Prie upokšnio* pristatymas. Eilės skaito Elena Kaminskaitė

Muzikos mokytojas Augustinas Užkuratas su ugdytiniais Gimnazijos 100-čio minėjimo koncerte

Lietuvių kalbos ir literatūros pamoka

Ar žinote, kad...?

- **Palangos senoji gimnazija šiais mokslo metais švenčia įkūrimo šimtmetį.** Gimnazijos priešistorė siekia dar XIX amžių. 1886 m. vietoje buvusios miesto pradinės mokyklos grafas Juozapas Tiškevičius (1835–1891) įsteigė Palangos progimnaziją, kurioje lietuviškos spaudos draudimo metais susitelkę jauni lietuviai per slaptas organizacijas ugdė tautinę savimone.
- Palangos progimnazijoje mokėsi 1918 m. Lietuvos nepriklausomybės akto signatarai: būsimasis nepriklausomos Lietuvos prezidentas Antanas Smetona, broliai Kazimieras ir Jurgis Šauliai bei Steponas Kairys, būsimasis Lietuvos banko valdytojas Vladas Jurgutis, Vytauto Didžiojo karo muziejaus įkūrėjas generolas Vladas Nagius-Nagevičius, kompozitorius Juozas Tallat-Kelpša, daug 1918 m. atsikūrusios nepriklausomos Lietuvos visuomenės, politikos veikėjų, aukščiausių karo vadų.
- Atkūrus Lietuvos nepriklausomybę, mokykla atkurta 1922 m. Joje fiziką, chemiją, biologiją dėstė fizikos mokslų daktaras Rapolas Pocevičius Pocius, prieš tai dirbęs Tomo Alva Edisono laboratorijoje. Gimnazijoje dirbo kompozitoriaus M. K. Čiurlionio brolis Jonas Čiurlionis, garsus grafikas Vytautas Jurkūnas.
- Gimnazijos neaplenkė ir su antrąja sovietine okupacija prasidėjęs masinis teroras. Du gimnazijos direktoriai – Antanas Urbonas ir Vincas Gustaitis – buvo NKVD suimti ir nuteisti, daug gimnazijos mokinių suimti ir ištremti į Sibirą arba žuvo būdami partizanais. Dabartinis gimnazijos direktorius Leonas Šidlauskas gimė Sibire tremtinių iš Lietuvos šeimoje.
- Gimnaziją yra baigę Kovo 11-osios akto signatarai Rimvydas Valatka, Virginijus Pikturna, rašytojai Rolandas Rastauskas, žurnalistas Laimonas Tapinas, dainininkai Stasys Povilaitis, Viktoras Malinauskas, Jurga Šeduikytė, nacionalinės televizijos vyriausioji režisierė Asta Einikytė ir daugybė kitų garsių žmonių.
- Šiandieninės mokyklos vadovybės credo: „Geras mokytojas – mokyklos turtas“. Per 10 metų 136 abiturientai gavo 100 balų įvertinimus. Palangos senosios gimnazijos mokiniai per pastaruosius trejus metus tapo net 40 respublikinių mokslo olimpiadų prizinininkais ir nugalėtojais, iškovojo 6 aukso medalius. Šiais metais Pasaulinėje geografijos olimpiadoje gimnazijos abiturientė Mūza Svetickaitė atstovavo Lietuvai ir iškovojo sidabro medalį, o gimnazistas Tomas Jakubauskas iš Baltijos šalių geografijos olimpiados parsivežė bronzos medalį.

1939 m. gimnazijos klasė su Emilija Adikliene. Pirmoje eilėje antra iš kairės palangiškio pianisto Vinco Paulausko mama.

Labai gražu, kad Palanga taip gražiai mini savo vienintelės gimnazijos išpūdingas metines. Palangos senoji gimnazija yra, buvo ir bus. Mane su Palanga sieja mano draugė Svetlana.

Klaipėdietis Lukas su palangiške Svetlana

Algirdas: „Gimnazijos šimtmetis man labai daug reiškia – ir mano mama, ir brolis, ir aš pats baigiau gimnaziją 1989 metais. Džiaugiuosi, kad tokia šventė vyksta.“

Verslininkas Algirdas Rasimas ir Palangos bendruomenės „Santarvė“ pirmininkė Daina Eimanavičienė

Loreta: „O mes namuose gimnazistę (Enriką Grybauskaitę, – aut. past.) turime. Ji gimnazijos šimtmečio renginį parodys savo pirmąją rūbų dizaino kolekciją. Mes esame atvykę į Palangą gyventi. Labai gera mums čia.“
Enrika: „Labai smagu pristatyti savo kolekciją tokiame renginy. Mokausi dešimtoje klasėje.“

Loreta ir Enrika

Aš baigiau gimnaziją – net neprisimenu tiksliai kada, jau praėjusio amžiaus septintajame dešimtmety, dirbau joje medicinos sesele kelerius metus. O mano dukra – va, kokia ji dabar – ateidavo pas mane į darbą. Dabar jau ji pati dukrą augina.

Juratė ir Judita

Broliks Astijus Kungys OFM: „Teko mokytis Palangos senojoje gimnazijoje. Tiesą pasakius, ne tiek ilgai – tik ketverius metus, o 1978 metais išvažiavau į Kauną studijuoti maisto pramonės technikumė. Tuomet ji vadinosi kitaip – Palangos pirmoji vidurinė mokykla. Įprasta klausti: „Su kuo mokeisi?“ Aš atsakysiu: visa mūsų C klasė buvo nuostabi. Kaip ir visi, buvome išdykę, bet turėjome labai gerą auklėtoją, direktorių Kazlauską, kuris mane mokė lietuvių kalbos. Jis juokaudamas vis sakydavo: „Kam Kungiui – tokia mano pavardė – reikalinga lietuvių kalba? Tu savo žiaunas judink, žiaunas judink.“ Matyt, tuomet neiškiai kalbėjau. Dėkingas jam už išmokytą elokvenciją (iškalbingumą, – aut. past.). O dabartinis gimnazijos direktorius – ponas Leonas (Šidlauskas, – aut. past.) buvo mano muzikos mokytojas.“

Vienuolis Tadas Vodovaniec: „Esu Vilniaus graikų katalikų Bazilijonų vienuolių ordino vienuolis. Vilniuje jau beveik trejus metus tarnauju. Įprastai po trejų metų tarnystės mus kitur paskiria. Mano sielovados veikla – daugiausiai Kaune ir Klaipėdoje. Beveik kiekvieną sekmadienį į Klaipėdą atvažiuoju. Į Palangą atvykau Brolio Astijaus kvietimu – toks nuostabus renginys. Kiekvienai gimnazijai šimtmetis – daug.“

Broliks Astijus Kungys OFM (dešinėje) su vienuoliu Tadu Vodovaniec iš Ukrainos

Mūsų gimnazija man – didelė viena Palangos miesto bendruomenė, telkianti įvairias kartas, įvairiausias žmones, išsibarsčiusius po visą pasaulį. Kol gyva mūsų gimnazija, tol bus Palanga ir, drįstu sakyti, visa Lietuva.

*Leonas Šidlauskas,
Palangos senosios gimnazijos direktorius*

Pati nesimokiau gimnazijoje, bet mano dukra Aušrinė 11 metų joje mokėsi. Kaip mama buvau aktyvi – teko būti mokyklos mokinių komiteto nare, o trumpai – ir pirmininke. Taip pat buvau kelių gimnazijos išleistuvių klasių komiteto pirmininkė. Dabartinis Palangos miesto savivaldybės Kultūros skyriaus vedėjas Robertas Trautmanas buvo vienoje iš tokių klasių, kurios išleistuvėmis rūpinausi aš. Jis man iki šiol už tai padėjo.

Gražina Vaišienė

Gimnazija man visada buvo arti širdies, net ir ją baigus. Kai sugrįžtu į Palangą, visada norisi pro ją nors praieiti. Taip pat svajoju įkurti gimnazijos alumni bendriją – apie tai jau kalbuosi su gimnazijos mokytojais, vadovybe, jau vyksta darbai ta linkme. Mano patyrimu, Palangos senoji gimnazija turi šiek tiek kitokią kultūrą, atmosferą nei daugelis kitų mokyklų – laisvesnę ir labiau įvairiaspalvę. Labai tikiu, kad gimnazija sėkmingai įveiks ir kitą šimtą metų.

Jonas ir Eugenijus Simučiai

Gimnazija ir jos šimtmetis man reiškia labai daug. Nors gimnazijos nebaigiau – lankiau tik devintą ir dešimtą klases, pavyko daug joje nuveikti – ir pačiai su savo kūryba, ir kartu su mūsų šaunia klase. Ir mano sesuo baigė gimnaziją.

Paulina Skrabytė

Sodų gatvės 30 namo gyventojai džiaugiasi – po namo renovacijos ne tik atpigo šildymas, bet ir gerokai padidėjo butų vertė

Lukas JOGAILA

Palangoje yra 110 renovuotų daugiabučių namų, tačiau vienas jų – Sodų gatvės 30 – susilaukia ypač daug dėmesio ir neretai rodomas pavyzdžiu – jame lankėsi televizija. Namų bendrija su savo pirmininku Leonu Mockumi – itin aktyvi, nepriekaištingai sutvarkyta namo aplinka, pakeisti šviestuvai, šilumos punktas – naujas. Namų teritorija stebima kameromis, kūrybinga namų gyventoja Marytė savo lėšomis iš įėjimo į rūšį ir paties rūšio sukūrė stebuklą – išklėjo jį granito plytelėmis, o sienas padengė parketlentėmis; namo saugios kaimynystės grupė 2020 metais buvo pripažinta veikliausia saugios kaimynystės grupe Palangos mieste.

O svarbiausia, prieš šešerius metus atlikus namų renovaciją, namas tapo šiltas – šilumos sąskaitos ženkliai sumažėjo, gerokai išaugo jo butų vertė, o gyventojų gyvenimo sąlygos tapo gerokai komfortiškesnės.

„Gruodžio mėnesį sukako šešeri metai, kai mūsų name atlikta renovacija. Beveik visi gyventojai pasisakė už renovaciją. Ko gero, vienintelis dalykas, kurį dar reikėjo padaryti – nebuvo pakeisti kanalizacijos, karšto ir šalto vandens vamzdiniai. Dabar renovuojant daugiabučius, tai daroma visur. Kitų pastabų dėl renovacijos neturiu. Žmonės ypač džiaugiasi, kad patys gyventojai gali reguliuoti šilumos kiekį“, – sakė L. Mockus.

Renovacijos nauda yra akivaizdi ir „Lietuvos pajūriui“ šnekintiems namų gyventojams.

„Džiaugiuosi, kad gyvenu šiame name. Po renovacijos šildymo sąskaitos sumažėjo beveik per pusę, nors aš dar ir kompensaciją gaunu. Svarbiausia, namas tapo labai šiltas, galima patiems reguliuoti šildymą. Pirkti butą renovuotame name

buvo labai teisingas sprendimas, – „Lietuvos pajūriui“ sakė ponija Stefa, kuri į Palangą atsikėlė iš Šiaulių. – Dauguma ieško Palangoje įsigyti butą tik renovuotame name. Beveik kiekvieną savaitę savo pašto dėžutėje randu skrajučių – ir nekilnojamojo turto agentūros, ir brokeriai, ir kitiur gyvenantys žmonės norėtų mūsų name nusipirkti butą – butų vertė po renovacijos gerokai išaugo.“

Graži ir šiltu namu džiaugiasi ir kiti namų gyventojai.

„Už šilumą mokame gerokai mažiau. Namas žiemą tapo gerokai šiltesnis, o vasarą – vėsesnis. Anksčiau vasaromis bute buvo nepakenčiamai karšta. Anksčiau čia gyveno mano močiutė, dabar – aš. Žinoma, po renovacijos ir buto vertė padidėjo, o globaliu masteliu, prisidedame prie ekologijos – juk renovuotam namui apšildyti sunaudojama mažiau energijos išteklių“, – „Lietuvos pajūriui“ sakė Karolis.

Romualdas – dar vienas Sodų g. 30 gyventojas, Palangos naujakuris.

„Į Palangą su žmona Rima atsikėlėme iš Mažeikių beveik

Pavyzdinčiai sutvarkytas namo šilumos punktas

Nepriekaištingai sutvarkyta namo aplinka

Leonas Mockus yra Sodų g. 30 daugiabučio namo gyventojų bendrijos pirmininkas

Karolis: „Bute žiemą po renovacijos tapo šilčiau, o vasarą – vėsiau“

Romualdas: „Nusprendę keltis į Palangą, ieškojome buto renovuotame name.“

prieš trejus metus. Abu norėjome buto renovuotame name – ir Mažeikiuose gyvenome renovuotame name, tad jau žinojome renovacijos privalumus“, – sakė jaunatviškas 71-erių vyras.

Regis, šiluma mėgsta pasilepinti ir naujakurių katinas Runcas – įsitaisęs ant laiptų laiptinėje, jau nufotografuotas, jis ištipeno prasivėdinti į lauką.

Priklausomai nuo butų dydžių, Sodų gatvės 30 namo gyventojai už renovaciją mokėjo nuo 6 iki 8 tūkst. eurų. Anot namo pirmininko L. Mockaus, „senomis kainomis“. Dabar jos – didesnės.

Namo pirmininkas džiaugiasi, kad namo gyventojų bendrija – labai aktyvi.

„Į susirinkimus dažniausiai ateina 26 iš 32 narių, butų savininkų. Tai – labai daug. Reta namo bendrija gali pasiūlyti tokiu savo narių aktyvumu. Toks aktyvumas nemaža dalimi – ir dėl mūsų kitokio, itin jaukaus, su baldais šilumos mazgo, nors jis pagal reikalavimus yra atskiroje patalpoje. Jame ir arbatos per susirinkimus išgeriame“, – pasakojo namo pirmininkas.

Pokalbio metu jis gyrė miesto šilumos tiekėją, UAB „Pa-

langos šilumos tinklai“, už geranoriškumą ir dalykiškumą sprendžiant iškilusius klausimus.

„Šilumos įmonėje dabar dirba daug jaunų žmonių. Jie reaguoja į kiekvieną prašymą, lengva šnekėtis. Anksčiau buvęs privatus šilumos tiekėjas buvo sunkiai pasiekiamas“, – sakė L. Mockus.

UAB „Palangos šilumos tinklai“ Komercijos skyriaus vadovas Mantas Gauronskis gyrė ir Sodų g. 30 gyventojus: „Aktyvi namo bendrija, aktyvus pirmininkas, labai gerai prižiūrimas šilumos mazgas. Atlikus visą daugiabučio namo renovaciją, namo gyventojai ne tik džiaugiasi mažesniais sąskaitomis už šildymą, bet taip taupomi ir gamtos ištekliai, padidėjo name esančių butų vertė bei užtikrinamos komfortiškesnės gyvenimo sąlygos“.

Kaip sakė „Lietuvos pajūriui“ Kristina Viščiūnienė, UAB „Palangos komunalinis ūkis“ direktoriaus pavaduotoja daugiabučių administravimui ir renovavimui, šiuo metu Palangoje renovuota 110 pastatų. 2020 metais – 15, 2021 metais – 14, 2022 metais – 10.

Anot jos, 2023 metais kurorte planuojama užbaigti 32 daugiabučių pastatų atnaujinimą.

Kūrybinga namo gyventoja savo lėšomis iš įėjimo į rūšį ir paties rūšio sukūrė stebuklą. LT – FOTO nuotr.

Katinas Runcas tuoj eis į lauką pasivaikščioti

**Šaulys Adolfas Sendrauskas:
„Jeigu būsime susitelkę ir patriotiškai,
ištersime visus sunkumus!“**

Palangiškio Adolfo Sendrausko sunku nepastebėti. Dažniausiai su šaulio uniforma – ponas Adolfas yra Klaipėdos apskrities Jūros šaulių trečiosios rinktinės Palangos šaulių šeštosios kuopos vadas – „sukasi“ kurorto renginiuose, o kai užtrauks dainą Palangos Jūros šaulių vyrų chore, tai, rodos, sienos dreba. Chm, ir kas pagalvotų, kad žinomam palangiškiui – jau 81-eri?

„Kol judu, kol dainuoju, kol jaučiuosi reikalingas, tol jaučiuosi gyvas“, – šypsosi A. Sendrauskas, kuris Palangoje gyvena nuo 1971 metų.

Kai Ukrainą plėšo karas, senjoras ramina, kad Lietuva, gynybine prasme, dabar – kaip dangus ir žemė, palyginti su jos padėtimi prieš Antrąjį pasaulinį karą.

„Dabar turime labai daug galingų sąjungininkų. Kaip senas ir daug šilta ir šalta gyvenime matęs žmogus, tik norėčiau, kad mūsų jaunuoliams patriotizmas būtų dar aktyviau diegiamas, kad būtų daugiau karinio pasirengimo kursų. Ypač šiuo neramiu metu. Esama labai daug gerų ir gabių jaunuolių, bet daug jų pasiekia pilnametystę visai nepasiruošę gyvenimui, o kiti yra išleptę, sumaterialėję ir lengvesnio gyvenimo žvalgosi užsienyje“, – dėstė Palangos senjoras.

Adolfo Sendrausko gyvenimas – tarsi pavyzdys, kaip išverti net labai sunkiu metu. Dabartinio šaulių vado vaikystė prabėgo Žemaitijoje, Kūlių kaime, Skuodo rajone.

„Aš gimiau karo sukuryje. Felčerė ir akušerė buvo viena kaimo bobutė, kuri man padėjo išvysti pasaulį tame ūkyje. Tėvai turėjo žemės, buvo išradingi, todėl gyvenome pakenčiamai, vakarais valgydavome duoną su sviestu ir pienu. Esu keletą kartų net ryškėję gavęs, kadangi pasislėpęs nuo tėvų nešdavau piemenims duonos. Man labai negera ant širdies būdavo, kad aš esu sotus, o mano draugai išalkę. Labai norėdavau jiems padėti“, – prisiminė ponas Adolfas.

Dar prieš jam gimstant, jo senelis iš mamos pusės buvo kelių kaimų seniūnas. Kai 1940 metais buvo įvesti rusų kariuomenės daliniai, iš jo atėmė asmeninį ginklą ir medžioklinį šautuvą, jų ūkyje įsikūrė rusų kareivių štabas.

„Buvau iš kažko gavęs dovanų prožektorių, tai išprašiau vieno rusų kareivio jį iškeisti į lūpinę armonikėlę. Aš toks muzikalus vaikas buvau“, – juokėsi prisiminęs 81-etis.

Dar 1939 metais, kai Lenkiją užpuolė vokiečiai, jo tėvas buvo kariuomenėje Plungėje. Jų kuopa, apie šimtas žmonių, atžygiavo į Palangą – traukėsi nuo vokiečių. Čia, poilsio namuose „Gintaras“, lenkų kariams buvo suteiktas prieglobstis. Tėvas juos tais laikais saugojo. Įvesti rusų daliniai karininkus suėmė, išvežė, sušaudė, o tėvas pabėgo ir slapstėsi nuo rusų. Jis turėjo ginklą. Prasidėjus karui slapstėsi nuo vokiečių.

„Paskui prasidėjo baisiausias dalykas – pokario partizaninis karas. Mes remdavome partizanus – miško brolius. Vienus reikėdavo pamaitinti naktį, o kitus – stribus – dieną. Tai buvo alinantis dalykas. Ant mūsų buvo prirašyta visokių skundų. Kartą naktį atėjo, pažadino, išlupinėjo grindis, sienas išbadė – ieškojo partizanų, – prisiminė šaulių vadas ir pasidžiaugė, jog svarbiausio dalyko, kurio ir buvo ieškota, tuomet nerado. – Viską išvertė, o slėptuvių nerado – ten visą laiką slapstėsi tėvas ir kai kurie mamos broliai. 1945 m. senelės sesers vyras ir brolis išbėgo į JAV. Buvome įtariamieji. Prasidėjo trėmimai į Sibirą. Visi mamos broliai išlakstė po Lietuvą, kad

jų nesugautų. Vienas mamos brolis išėjo į mišką, bet kiti broliai jį sugavo ir išsiuntė į armiją. Prisimenu, kaip tėvo sesuo su dukra ir vienu sūnumi išsislapstė, o jos vyrą su dukra išvežė į Sibirą – sugavo, kai ryte ėjo pašerti gyvulių. Šiaip šeima slapstėsi. Taip ir išdraskė šeimą.“

Senjoras sakė, kad jų šeimą taip pat galėjo ištikti tremtinių likimas, tačiau jiems pavyko to išvengti. „Mūsų šeima tremties išvengė – visi buvo išlakstę po Lietuvą. Mamos brolis buvo nuteistas 25 metams kaip liaudies priešas ir kasė Volgos-Dono kanalą. Jis pasakojo, kad visi kanalo šonai buvo išgrįsti lavonų kaulais. Mamos sesuo irgi buvo nuteista, kalėjo keletą metų“, – sakė pašnekovas.

Skriaudos nesiliovė ir vėliau. „Iš išbuožinto ūkio suvaryti žmonės su stribus nugriovė didžiulę daržinę, nes mokyklai reikėjo malkų. Mes tada tame ūkyje gyvenome“, – prisiminė šaulių vadas. Pasak A. Sendrausko, jam ir dabar akyse stovi griuvėsių vaizdai: „Pamenu, pirmą kartą į Klaipėdą atvykau 1948 metais, kai valė mieste griuvėsius. Su tėvu atvežėme parduoti duonos ir miltų. Tas vaizdas buvo kraupus: subombarduoti pastatai, griuvėsiai visur. Pusė miesto sugriauta. O ir kelionė buvo baisi: Kretingalėje dar buvo rusų likučių, tai jie užpuoldavo vežimus“.

O vokiečių karių likučiai, anot pašnekovo, vadinamasis „Kuršių katilas“, išsidėstęs važiuojant link Liepojos, nepasidavė, kol Berlynas nekapitulavo.

Vėliau, pasak pašnekovo, šeima nestojo į kolūkį ir tuo užsitraukė didelę nemalonę.

„Tuoj mums uždėjo didžiules grūdų, šieno pyliavas. Aš pats esu važiavęs su tėvu į Skuodą. Pirmą traukinį pamačiau Kartenoje. Ten buvome nuvežę pyliavas valstybei – grūdus. Mes tų didžiulių pyliavų nepajėgdavome įvykdyti – tiek daug reikėdavo atiduoti, – prisiminė pašnekovas. – Paskui per prievartą liepė pirkti obligacijas, bet mes jų mažai pirkome. Vieną rytą atlėkė būrys stribų, visus vyrus sustatė prie miško, o vaikus ir moteris – kitoje pusėje. Vaikai, moterys verkia, bausi. Išvarė turimus galvijus iš tvartų, gyvulius konfiskavo dėl to, kad nestojome į kolūkį. Paskui jau saugodavome. Kai pamatydavome, kad atvažiuoja su arkliais, vaikams būdavo užduotis – išvaryti gyvulius iš tvarto į mišką, į pakalnę. Ir ten juos ganyti, prižiūrėti. Kai jau kaimą prašukuodavo, parvarydavome gyvulius.“

Šaulių vadas prisiminė, kaip, atvažiavę konfiskuoti gyvulių, eidami per kaimą rasdavo tik tuščius tvartus. Klausdavę žmonių, kur jų gyvuliai, o šie atsakydavę, jog išplovė.

Vėliau Adolfo tėvas neištvėrė tų mokesčių ir įstojo į kolūkį. Čia jis tam kolūkiui ir žmonėms padėjo gyvulius skiepijant, karvėms veršiuojantis – baigęs kursus jo tėvas buvo veterinarijos sanitaras.

„Ir mums žmonės padėdavo laukus suarti, bulves nukasti. Gyvenimas buvo nelengvas, nes iki 1966 metų kolūkyje ne-

buvo garantuoto mėnesinio atlyginimo. Kartais metų pabaigoje gaudavo tik grūdų ar pelų ir orkestras pagrodavo. Visus metus žmonės dirbdavo veltui“, – nelengvą laikotarpį prisiminė pašnekovas.

1960 metais Adolfas įstojo į Kretingos Žemės ūkio technikumą, kurį baigė 1965 metais. 1986 metais baigė Lietuvos žemės ūkio akademiją.

„Baigęs dirbau Kretingos rajono „Jaunosios gvardijos“ kolūkyje. Ilgiausiai išdirbau Vydmantų daržininkystės tarybiniam ūkyje – 24 metus. Daugiausia dirbau etatiniu profsąjungos pirmininku. Demokratija tada buvo pagal sovietinius įstatymus: viskas buvo labai ribota, nurodinėjo, visur vadovavo partinė nomenklatūra, etatus derino rajkomo sekretorius. Demokratija buvo tik vaidinama“, – apgailestavo A. Sendrauskas.

Kai prasidėjo Vydmantų daržininkystės tarybinio ūkio privatizacija, buvo paskelbtas Klaipėdos miesto savivaldybės konkursas trijų statybinių medžiagų parduotuvių direktoriaus pareigoms užimti. Jį laimėjęs dirbo šešerius metus direktoriumi iki jų privatizacijos.

„Visi vogė, buvo prasta apskaita ir kontrolė. Baisu“, – prisiminė Adolfas.

Vėliau dirbo „Lithun“ fabrike vadybininku, generalinio direktoriaus konsultantu rinkodarai Žemaitijos zonai. Dar teko padirbėti draudimo bendrovėje. Baigęs visą tą veiklą pasistatė namą Palangoje.

Čia jo laukė labai skaudus likimo smūgis – teko palaidoti dukterį. „23 metų dukra mirė nuo kraujo užkrėtimo. Turiu dar vieną dukrą Sandrą. Ji gyvena Telšiuose. Dvi anūkės yra, visi vasarą atvažiuoja į Palangą. Gražiai gyvena, o vienas anūkas gyvena ir dirba Norvegijoje“, – kalbėjo šaulių vadas.

2002 metais A. Sendrauskas pradėjo dainuoti „Žilvino“ chore, įstojo į Lietuvos šaulių sąjungą.

„Man tikėjimas, patriotizmas ir senos lietuviškos dainos, tosios patriotinės, visada buvo labai arti mano širdies ir brangu. Kartą, kai Vydmantų tarybiniam ūkyje užtraukiau „Palinko liepos šalia kelio“, tai vienas komunistas stvėrėsi už galvos: „Tu ką, šunsnuki, – banditų dainas dainuoji?“ – pasakojo pašnekovas.

Ūkyje jis dainavo mišriame chore. Ponas Adolfas iki šiol dainuoja Palangos Jūros šaulių vyrų chore.

Kadangi buvo aktyvus šaulys, tai jį pirmiausia paskyrė kuopos vado pavaduotoju, o vėliau, nuo 2010 metų – kuopos vadu.

„Veiklos – labai daug. Mes minime valstybines šventes: Laisvės gynėjų dieną, Vasario 16-ąją, Kovo 11-ąją, Gedulo ir vilties dieną kartu su tremtiniais, Lietuvos šaulių sąjungos įkūrimo dieną, Kariuomenės ir visuomenės dieną ir kt. Taip pat dalyvaujame konferencijose, lapkričio pirmąją pagerbiame visus mirusius šaulius. Dalyvaujame visoje Lietuvoje atstatant partizanų bunkerius, atidengiant paminklus“, – apie Palangos šaulių sąjungos veiklą pasakojo pašnekovas.

Savaitgaliais kuopos antrasis būrys dalyvauja kovinėse pratybose – įgyjami nauji įgūdžiai ir žinios.

„Šiam laikmečiui tai labai reikalinga“, – įsitikinęs žinomas palangiškis.

Pasak jo, jeigu būsime drauge, susitelkę ir patriotiškai, ištersime visus sunkumus.

„Mūsų tėvai ir seneliai išgyveno žymiai sunkesnius laikus. Ir vis tiek – gyveno, kūrė šeimas, gimdė, dainavo, linksminosi. Dabar – daug naujų vėjų, natūralu, kad ne viską galiu priimti, bet aš tikiu, kad valstybės laivas tinkamu kursu plaukia“, – sakė A. Sendrauskas.

PALANGOS KURORTO MUZIEJUS

**Birutės al. 34A, Palanga
III–VII 10:00–19:00
www.kurortomuziejus.lt**

Muziejuje įrengta interaktyvi ekspozicija, pristatanti Palangos istoriją ir skirtingų jos periodų savitumą, kurorto raidą, supažindinanti su grafais Tiškevičiais bei žymiais žmonėmis, kūrusiais ir gyvenusiais Palangoje. Lankytojų laukia legendomis apipintas veidrodžių kambarys, įspūdingi vėjo vargonų garsai ir nepakartojama kelionė laiku. Eksponuojami Palangos kurorto muziejuje ir kituose Lietuvos muziejuose bei privačiose kolekcijose saugomi eksponatai.

NAUJAS DELFINŲ PASIRODYMAS

ŽALIASIS SPINDULYS

Naujas delfinų ir kaliforninių jūrų liūtų pasirodymas „Žaliasis spindulys“ pasakoja žiūrovams apie šiuos ypatingus jūrų gyvūnus, atskleidžia jų gyvenimo ir elgsenos ypatumus bei pabrėžia žmogaus atsakomybę prieš gamtą.

Tai – pažintis su delfiniais ir juos supančia aplinka mažo delfinuko akimis. Pasirodymas atskleis tik natūralią gyvūnų elgseną, parodys šių žinduolių plastiką, jėgą, žaismingumą ir norą bendrauti tarpusavyje bei ryšį su žmogumi.

Delfinariumas pastatytas netrukus po Lietuvos valstybės nepriklausomybės atkūrimo – 1993 metais. Pirmieji delfinai – Juodosios jūros afalinos į Smiltynę atgabenti iš Sevastopolio. Kartu nuo 1996 metų čia gyvena ir kaliforniniai jūrų liūtai. Gyvūnus prižiūri penkiolika specialistų – trenerių, biologų, vet. gydytojų. Prieš aštuoneta metų atlikta delfinariumo rekonstrukcija iš pagrindų pakeitė delfinų gyvenimo ir jų trenerių darbo sąlygas, buvo įkurtas Delfinų terapijos centras, pastatytas baseinas po atviru dangumi – Saulės įlanka.

Bilietai – www.ljm.lt

Klaipėdos universitetas sveikatinimo paslaugų teikėjus kviečia mokytis ir įgyti profesionalų licencijas

Apie Klaipėdos universitete (KU) vykdomas papildomos ir alternatyvios sveikatos priežiūros (PASP) specialistų mokymo programas kalbamės su prof. Daiva Mockevičiene, KU Sveikatos mokslų fakulteto Holistinės medicinos ir rehabilitacijos katedros vedėja.

Kodėl kai kurių grožio ir sveikatinimo veiklų specialistai privalo įgyti licencijas, leidžiančias vykdyti veiklas?

– 2021 m. liepos 1 d. įsigaliojęs LR papildomos ir alternatyvios sveikatos priežiūros (PASP) įstatymas bei poįstatyminiai teisės aktai nustatė reikalavimą asmenims, besiverčiantiems šia veikla – jie privalo baigti kvalifikacijos mokymus ir įgyti PASP specialisto licenciją. Tai viena iš priemonių, saugančių visuomenę nuo sveikatinimo paslaugų rinkoje veikiančių nekvalifikuotų paslaugų teikėjų.

– Kokias mokymo programas papildomosios ir alternatyvios sveikatos priežiūros specialistams siūlo KU?

– KU gali pasiūlyti 9 mokymo programas PASP licencijai įgyti. Visos jos akredituotos ir įtrauktos į sveikatos apsaugos ministro įsakymu patvirtintą PASP specialistų mokymo programų aprašą.

– Kaip vyksta studijos?

– Mokymus, kurių trukmė nuo 480 iki 500 val., organizuoja KU Socialinių ir humanitarinių mokslų fakulteto Tęstinių studijų centras. Paskaitas mokymų dalyviams skaito KU Sveikatos mokslų fakulteto mokslininkai bei dėstytojai, lektoriai-praktikai. PASP specialistų rengimo studijos yra tęstinės, teorinės paskaitos vyksta nuotoliniu ir kontaktiniu būdu, mokymai gali vykti sesijomis, ciklais ar savaitgaliais, tai priklauso nuo grupės poreikių, dėstytojų galimybių ir pasirinktos specialybės pobūdžio. Dalyviai turės dirbti savarankiškai, laikyti egzaminus ir atlikti praktiką, po kurios organizuojamas teorinis-praktinis egzaminas.

– Kokie reikalavimai norintiesiems dalyvauti šiuose mokymuose?

– Svarbiausias dėmuo – mokymo programos turiniu artimas aukštasis išsilavinimas. Konkrečius baigtų studijų pavadinimus pateikiame prie programų aprašų. Mokymų

Prof. Daiva Mockevičienė

programos susideda iš bendrųjų (20 proc.) ir specialybės (80 proc.) dalykų. Svarbu žinoti, jog mokymų dalyviams, baigusiems Papildomos ir alternatyvios medicinos (rehabilitacijos krypties) magistro studijų programą, bendrieji dalykai įskaitomi ir papildomai jų klausyti nereikia. Pabaigus mokymų programą ir sėkmingai išlaikius egzaminus, išduodamas pažymėjimas, pagal kurį Valstybinė akreditavimo sveikatos priežiūros veiklai tarnyba prie Sveikatos apsaugos ministerijos išduoda PASP specialisto licenciją.

– Ką suteikia PASP specialisto licencija?

– Manau, kad šios srities specialistui licencija tai – jo kvalifikacijos ir profesionalumo liudijimas, o klientui tai – kokybiškų, saugių paslaugų garantas.

KU VYKDOMOS PASP MOKYMŲ PROGRAMOS:

AJURVEDOS programa (500 val.)

Ajurvedos (vert. „ąjus“ – gyvenimas, „veda“ – žinojimas) – tai laiko patikrintos unikalios žinios apie visus žmogaus gyvenimo aspektus: mitybą, kūno priežiūrą, dienos režimą, ligų prevenciją bei gydymą, organizmo atjauninimą, gyvenimą harmonijoje su savimi visais gyvenimo tarpsniais bei skirtingais metų laikais. Ajurveda remiasi gamtoje egzistuojančiais principais ir moko darnios gyvenimo, siekiant kūno, proto ir sielos harmonijos.

Programa patvirtinta LR Sveikatos apsaugos ministro

įsakymu (2022-11-11 Nr. V-1655).

Kas gali mokytis: baigusieji medicinos arba rehabilitacijos, farmacijos, odontologijos, burnos priežiūros, visuomenės sveikatos, mitybos, slaugos ir akušerijos, biologijos, genetikos, mikrobiologijos, molekulinės biologijos, biofizikos, biochemijos, psichologijos, antropologijos studijas.

AKUPUNKTŪROS programa (480 val.)

Akupunktūra – tai viena iš tradicinės kinų medicinos šakų, padedančių organizmui palaikyti vidaus ir išorės pusiausvyrą. Akupunktūra sėkmingai taikoma ir šiandien. Pa-

saulio sveikatos organizacijos (PSO) akupunktūrą pripažįsta kaip efektyvų gydymo būdą daugiau nei 100-ai sveikatos sutrikimų.

Programa patvirtinta LR Sveikatos apsaugos ministro įsakymu (2022-04-18 Nr. V-740).

Kas gali mokytis: baigusieji medicinos arba reabilitacijos, farmacijos, odontologijos, burnos priežiūros, visuomenės sveikatos, mitybos, slaugos ir akušerijos, biologijos, genetikos, mikrobiologijos, molekulinės biologijos, biofizikos, biochemijos studijas.

APITERAPIJOS programa (480 val.)

Apiterapija – kompleksinis bičių, bičių produktų ir iš jų pagamintų preparatų, avilio terapijos, apipunktūros ir kitų procedūrų taikymas sveikatinimo tikslais.

Programa patvirtinta LR Sveikatos apsaugos ministro įsakymu (2022-11-11 Nr. V-1655).

Kas gali mokytis: baigusieji medicinos arba reabilitacijos, odontologijos, farmacijos, burnos priežiūros, visuomenės sveikatos, mitybos, biologijos, genetikos, mikrobiologijos, molekulinės biologijos, biofizikos, biochemijos, veterinarijos krypties studijas ir sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka, baigusieji apiterapijos mokymus.

DELFINŲ TERAPIJOS programa (480 val.)

Delfinų terapija – tai bendravimo su delfiniais užsiėmimai, skirti žmonėms su fizine ar protine negalia, sergantiems neurologinėmis ligomis, patyrusiems psichoemocines traumas. Ši programa padeda žmonėms geriau jaustis, ugdo pažinimo ir socializacijos įgūdžius.

Programa patvirtinta LR Sveikatos apsaugos ministro įsakymu (2022-04-18 Nr. V-740).

Kas gali mokytis: baigusieji medicinos arba reabilitacijos, odontologijos, burnos priežiūros, visuomenės sveikatos, mitybos, farmacijos, biologijos, genetikos, mikrobiologijos, molekulinės biologijos, biofizikos, biochemijos, veterinarijos, socialinio darbo, psichologijos, sociologijos, antropologijos, pedagogikos, edukologijos, andragogikos studijas.

FITOTERAPIJOS programa (480 val.)

Fitoterapija – negalavimų, kuriuos sukelia ligos, palengvinimas, tam naudojant iš augalų dalių paruoštus preparatus. Žinia, augalai yra pirmieji žinomi vaistai žmonijos istorijoje. Kad vienas ar kitas augalas būtų pripažintas veiksmingu ir saugiu vaistu, vykdomi ilgalaikiai tyrimai bei stebėjimai. Šioje srityje norintiems dirbti asmenims reikalingos specializuotos žinios.

Programa patvirtinta LR Sveikatos apsaugos ministro įsakymu (2022-04-18 Nr. V-740).

Kas gali mokytis: baigusieji medicinos arba reabilitacijos, odontologijos, farmacijos, burnos priežiūros, visuomenės sveikatos, mitybos, biologijos, genetikos, mikrobiologijos, molekulinės biologijos, biofizikos, biochemijos, veterinarijos studijas.

HIPOTERAPIJOS programa (480 val.)

Hipoterapija – holistinis individualios reabilitacijos metodas, kurį, dirbdami komandoje, taiko terapeutas ir žirgas. Šio metodo terapiniai tikslai gali būti įvairūs – sutelkti į motorinius, kalbos, ugdymosi ar emocinius poreikius. Žirgo judėjimas veikia raitelio sensorinę, motorinę ir nervų sistemas.

Programa patvirtinta LR Sveikatos apsaugos ministro įsakymu (2022-04-18 Nr. V-740).

Kas gali mokytis: baigusieji medicinos arba reabilitacijos, odontologijos, burnos priežiūros, visuomenės sveikatos, mitybos, farmacijos, biologijos, genetikos, mikrobiologijos, molekulinės biologijos, biofizikos, biochemijos, veterinarijos, socialinio darbo, psichologijos, sociologijos, antropologijos, pedagogikos, edukologijos, andragogikos studijas.

HIRUDOTERAPIJOS programa (480 val.)

Hirudoterapija arba gydymas dėlėmis yra vienas iš seniausių ir laiko patikrintų ligų sukeltų negalavimų palengvinimo metodų, priklausantis detoksikuojančios terapijos sričiai.

Programa patvirtinta LR Sveikatos apsaugos ministro įsakymu (2022-11-11 Nr. V-1655).

Kas gali mokytis: baigusieji medicinos arba reabilitacijos, odontologijos, farmacijos, burnos priežiūros, visuomenės sveikatos, mitybos, biologijos, genetikos, mikrobiologijos, molekulinės biologijos, biofizikos, biochemijos, veterinarijos

studijas ir, sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka, baigusieji hirudoterapijos mokymo programą.

KANITERAPIJOS programa (480 val.)

Kaniterapija – tai alternatyvus, pagalbinis įvairių negalavimų palengvinimo metodas, kai siekiant sustiprinti žmogaus motyvaciją, gerinti fizinę, emocinę sveikatos būklę, pažintinius bei socialinius įgūdžius, pasitelkiamas specialiai parengtas šuo.

Programa patvirtinta LR Sveikatos apsaugos ministro įsakymu (2022-12-30 Nr. V-2024).

Kas gali mokytis: baigusieji medicinos arba reabilitacijos, odontologijos, burnos priežiūros, visuomenės sveikatos, mitybos, farmacijos, biologijos, genetikos, mikrobiologijos, molekulinės biologijos, biofizikos, biochemijos, veterinarijos,

socialinio darbo, psichologijos, sociologijos, antropologijos, pedagogikos, edukologijos, andragogikos studijas.

KŪNO AROMATERAPIJOS programa (480 val.)

Kūno aromaterapija – tai holistinis, visaapimantis gydymo ir sveikatinimo būdas, veikiantis žmogaus kūną, protą bei sielą. Metodas grįstas eterinių aliejų poveikiu žmogaus sveikatai.

Programa patvirtinta LR Sveikatos apsaugos ministro įsakymu (2022-11-11 Nr. V-1655).

Kas gali mokytis: baigusieji medicinos arba reabilitacijos, farmacijos, odontologijos, burnos priežiūros, visuomenės sveikatos, mitybos, slaugos ir akušerijos, kosmetologijos, biologijos, genetikos, mikrobiologijos, molekulinės biologijos, biofizikos, biochemijos studijas.

Tiksli informacija apie mokymo programas, priėmimo ir studijų sąlygas – KU Socialinių ir humanitarinių mokslų fakulteto Tęstinių studijų centre, tel. +370 46 398 571.

**Klaipėdos
universitetas**

Pamario-NT

Nekilnojamojo turto paslaugos

Visos NT paslaugos po vienu stogu

Dėl konsultacijų kreiptis

tel.: +370 648 52180

el. paštu: info@pamario-nt.lt

www.pamario-nt.lt

- GRIOVIMO DARBAI,
- STATYBINIŲ ATLIEKŲ PRIĖMIMAS IR TVARKYMAS,
- AKMENŲ, PLYTŲ/BETONO BEI STATYBINIO LAUŽO TRUPINIMO/MALIMO PASLAUGOS,
- ĮVAIRIŲ RŪŠIŲ BETONO MIŠINIŲ GAMYBA,
- KELIŲ ĮRENGIMAS,
- TVENKINIŲ KASIMAS,
- STATYBINĖS TECHNIKOS NUOMA,
- TRANSPORTO PASLAUGOS,
- KARJERŲ EKSPLOATACIJA,
- INERTINĖS MEDŽIAGOS: SERTIFIKUOTAS ŽVYRAS, SMĖLIS, GRUNTAS, JUODŽEMIS, ŽVIRGŽDAS, RIEDULIAI, BETONO SKALDA, PLYTŲ SKALDA, ŽVIRGŽDO SKALDA.

📍 UAB „ALKURAS“
Medvalakio g. 27, LT-00139
Palanga

☎ tel./faks. +370 460 32097
📱 mob. +370 67039788
✉ el. p. uabalkuras@gmail.com

Brolis Benediktas Jurčys: „Vikšrui negali prikluoti drugelio sparnų ir versti jį skristi. Taip ir žmogus“

Linus JEGELEVIČIUS

Brolis Benediktas Jurčys, Klaipėdos Šv. Pranciškaus Asyžiečio vienuolyno vyresnysis brolis, prisipažįsta, kad kartais nusivaręs nuo kojų, bet niekad nėra sakęs, kad persidirbo. „Pašaukimas man teikia džiaugsmą“, – žurnalui „Lietuvos pajūris“ sakė brolis Benediktas.

– Jūs – kuklus tikėjimo žmogus. Kodėl sutikote būti nominuotas laikraščio „Vakarų ekspresas“ „2022 metų klaipėdiečio“ rinkimams? Juolab priimti tokią nominaciją?

– Klaipėda man yra brangiausias miestas. Visas viltis dedu tik į Viešpatį. Gerai suvokiu, kad rinkimai ir nominacijos yra „lyg ryto rasos lašelis, nukrintantis ant žemės“ (Išm. 11, 22). Ar jūs galite įsivaizduoti žmonių visuomenę

be švenčių? *Panem et circenes* (lot. *duonos ir žaidimų*) šaukė romėnai... Tikriausiai, ne.

– **Jus įvertino už jūsų meilę ir rūpestį žmonėmis, ligoniais. Koks praėjusių metų darbas buvo jums didžiausias? Kodėl?**

– Man teko malonė sukurti libretą oratorijai „Sakmė apie Mėmelburgą“, kuriai muziką parašė kompozitorius Alvidas Remesa. Tai buvo mano svarbiausias praėjusių metų darbas, nes pirmą kartą viešai prabilome apie Mėmelį ne kaip apie krikščionių karinės strategijos platformą, bet apie pranciškonų siekį pastatyti katedrinį miestą, atvežti Vakarų civilizacijos pasiekimus.

– **Jūs – klaidėdėtis. O jums klaidėdėčiai – kitokie? Kuo?**

– Klaidėdėčiai yra kūrybingi, jų sielos šiltos ir sūrios, atviros ir išmintingos. Klaidėdėčiai yra šiek tiek hipiški ne madų stiliaus tendencija, o būdo laisvumu.

– **Kada pajutote pašaukimą tarnauti Dievui?**

– Gimiau religingoje šeimoje. Pilnametystės metais supratau, kad miestus stato dorieji, o nedorėliai juos griauina. Ar prisimenate šį sakinį: „Kam reikalingas kelias, kuris neveda į šventovę?“ (T. Abuladzės kino filmas „Atgaila“). Mano gyvenime pašaukimas tarnauti atsirado gan natūraliai.

– **Gal sulaukėte Dievo ženklų? Kokių?**

– Kartą savo mamai pasakiau, kad man futbolo varžybos yra svarbiau už sekmadienio Bažnyčią, ir, apskritai, mano draugai netiki Dievo buvimu. Ji nuoširdžiai patarė: „Sūnau, pradėk daryti gerus darbus ir tu pamatysi, kiek daug yra Dievo“. Man šio ženklo pakako visam gyvenimui!

– **Tėvai neprieštaravo jūsų pasirinkimui?**

– Netgi tie, kurie mūsų giminėje buvo nutolę nuo Bažnyčios, džiaugėsi mano atsiliepimu į evangelinį paraginimą: „Eikite paskui mane!“ (Mt 4, 19).

– **O kodėl – ir vienuolis? Kunigystė pasauliečiui, ko gero, atrodo mažiau ribojanti?**

– Jaunystėje teko darbuotis archeologo prof. V. Žulkaus komandoje. Tyrėme Klaipėdos piliavietės istorinį sluoksnį. Tuomet ir sužinojau, kad mano gimtojo miesto kūrėjai buvo broliai pranciškonai. Nedelsdamas įsijungiau į pranciškonišką pagrindžio sąjūdį.

– **Atleiskite už keistą klausimą: jūs turite turto? Butą, sklypą, mašiną, banko sąskaitą?**

– Į visus šiuos klausimus atsakymas vienas ir tas pats: ne!

– Vadinas, vienuolis negali turėti „Ferrari“? ☺

– Vienuolyno bendruomenė gali turėti „Ferrari“. Juokauju... Yra įvairių produktų su šiuo *brand'u*, ne tik automobiliai.

– **Kaip atrodo jūsų eilinė darbo diena?**

– Mano pašaukimas yra broliška tarnystė, kuri man labai patinka. Kartais nusivirau nuo kojų, bet niekad nesu sakęs, kad persidirbau. Pašaukimas man teikia džiaugsmą. Konfucijus yra pasakęs, kad darbas, kuris žmogui teikia džiaugsmą, virsta švente.

– **Ar jus galima pamatyti roko koncerte? Kokią muziką mėgstate?**

– Tikrai galite, nes jų nevengiu. Mano jaunystę lydėjo Vudstoko roko festivalio, įvykusio 1969 m. Amerikoje, pa-

šėlusi nuotaika, kuri keitė mąstymą ir gyvenimo stilių. Ypač Jimi Hendrix, Janis Joplin... Kokią muziką mėgstu? Nuo armėnų instrumento duduk unikalaus garso ir lietuviškų sutartinių iki operų ir simfonijų. Žinoma, stengiuosi patekti į operos primadonos Nomedos Kazlaus koncertus.

– **Dievo moderniam Vakarų pasaulyje – ir Lietuvoje – lieka vis mažiau. Provincijose mažėja žmonių, vis mažiau jaunuolių renkasi kunigų seminarijas studijoms, bažnyčioms sunku išsilaikyti. Tai – faktai. Jus tai neramina?**

– Savo dvasine patirtimi galiu patvirtinti tautų apaštalo Pauliaus atėniečiams frazės teisingumą: „Mes jame (Dieve) gyvename, judame ir esame“ (Apd 17, 28). Jeigu Jo liktų vis mažiau, visiems mums „chana“. Ateistines pažiūras sustiprina visuotinis vartotojiškumas. Mane neramina kiti faktai: perdėtas ir ligotas žmonių materialumas ir depresija.

– **Ar nėra pavojaus, kad dėl vykstančios sekuliarizacijos ir virtualios realybės įsitvirtinimo ateity bažnyčios ir vienuolynai virs privačiais viešbučiais, galerijomis? Ar tiesiog bus nušluoti nuo žemės paviršiaus urbanistinės plėtros poreikiams?**

– Neturiu nerimo dėl ateities sindromo.

– **Amžinas klausimas: Dievas yra ar ne?... Turite neginčijamų įrodymų?**

– Žmonės „įtikinančiai“ kalba: „Jeigu Dievas būtų, chaoso ir karo Ukrainoje nebūtų“. Netyli ir Dievas: „Jeigu žmonės laikytųsi mano įsakymų, chaoso ir karo Ukrainoje nebūtų!“

– **2008–2014 metais buvote Šv. Pranciškaus onkologijos centro Klaipėdoje iniciatorius ir projekto vadovas. Iki šiol dalyvaujate centro veikloje? Kas jums jame svarbiausia?**

– Tai galima suvokti tik žvelgiant į tai, kas įvyko per 10 metų. Mano galva, Klaipėdos Šv. Pranciškaus onkologijos centro atsiradimu Dievas pagerbė lietuvių tautą.

– **Jūs guodžiate ir meldžiatės už onkologinius ligonius jame. Kai žmogaus gyvenimas kabo ant siūlelio, kokius žodžius parenkate nepagydomam ligoniui ar ligonei?**

– Dievas tave labai, labai myli. Jis myli besąlygiškai. Tavo gyvenimo istorija – šventa.

– **Kokie tokie susitikimai ar palaiminimai – sunkiausi?**

– Atsivėrusias fizinio kūno žaizdas ligonis sugeba priimti. Per 20 metų išmokau ir aš į jas žiūrėti. Tačiau, kai besiantinančios mirties akivaizdoje nuo veido nukrenta dekoratyvinės kaukės, kai žmogus išpažįsta, kad niekada savimi nebuvo ir savęs nesukūrė, ne tik jam sunku, bet ir nuodėmklausiu. Dvasinės žaizdos yra baisios. Jos žymiai skaudesnės už fizines...

– **Ar matėte užsispyrusių žmonių? Tokių, kurie ir gyvenimo pabaigoje savo širdis išlaikė kietas – neprasė atleidimo, palaiminimo, paskutinio patepimo?**

– Deja, taip, ir ne vieną kartą: „*Nerek man Deivo, ek šalinas!*“ Bet po keleto dienų buvo ir prašymai sugrįžti.

– **Tikėti, matyt, verta ir dėl to, kad tikinčiojo laukia amžinas gyvenimas ir prisikėlimas, ar ne? Nors, matyt, nedaug tikinčiųjų tuo tiki...**

– Yra daug praktikuojančių ir netikinčių. Ir priešingai: daug tikinčių, bet nepraktikuojančių. Amžinasis gyvenimas prasideda dabar, prisikėlimas įvyksta dabar, „atgimus iš aukštybių“, o ne po kūno mirties.

– Nuo 2008 metų jūs esate solidarumo su onkologiniais ligoniais ir jų artimaisiais kasmečio renginio Klaipe doje „Vilties bėgimas“ autorius ir koordinatorius. O pats esate distanciją įveikęs?

– Praėjusį rudenį buvau įtrauktas į onkologinių ligonių sąrašą. Maksimaliai suartėjau su sergančiais „nepagydoma“ liga. Dabar esu vienas iš jų ir kartu su visais. Tai mane įpareigoja ruošti „Vilties bėgimui“: nuo trijų kilometrų (šių distanciją įveikiau tik vieną kartą) iki „Vilties maratono“ – 42 kilometrų.

– Kokią knygą patartumėte perskaityti žmogui, ieškančiam Dievo? Šventąjį Raštą?

– Geriau paskaitykite „Pinokio nuotykius. Medinuko istorija“, rašytojo Carlo Lorenzini pasakojimą apie dvasinę brandą, apie tai, kad *net piktybiškas išdykėlis turi galimybę tapti geraširdžiu, inteligentišku ir naudingą visuomenės nariu.*

– O jūs kokią knygą šiuo metu skaitote?

– Haruki Murakami „Pirmojo asmens vienaskaita“. Tai –

apsakymų knyga. Ypač originalus priešpaskutinis skyrius – Sinagavos Beždžionės išpažintis. Rekomenduoju paskaityti.

– Ką patartumėte žmogui, kuris jaučiasi vienišas ir nereikalingas?

– Apskritai, mes esame liūdni, vieniši ir šiek tiek pasiklydę. Bet mumyse slypi kūrybinė galia, kurią pažadina santykis su kitu žmogumi. Santykis eliminuoja vienišumą ir liūdnumą.

– O ar pasaulietis gali trumpam patirti vienuolišką gyvenimą? Nuo ko pradėti? Visus priimate?

– Nežinau, kas visus priima. Nebent tik Vagnerio samdytų žudikų kariuomenės vadai... Taip, mes sudarome terapines sąlygas pasauliečiams pagyventi ir melstis kartu su mumis. Jaunas vyrukas, kuris jaučia „kitokio“ gyvenimo pulsą, savo dvasinę kelionę pradeda Klaipėdos vienuolyne. Mes kasdien meldžiamės už pašaukimus, ateinančių apsisprendimą sveikiname!

– Esate Šv. Pranciškaus Asyžiečio bažnyčios parapijos vadovas. Tą, kuris gali įveikti savo išdidumą, kaip pakviestumėte ateiti į jūsų bažnyčią?

– Vikšrui negali prikluoti drugelio sparnų ir versti jį skristi. Taip ir žmogus. Jis turi pasikeisti iš vidaus, Jėzus sakytų – „atgimti iš aukštybių“.

– Kalbamės prieš Kalėdas. Ko visiems palinkėtumėte?

– Štai ko jums linkiu šv. Kalėdų proga. Naujo „atgimimo iš aukštybės“ (Jn 3, 3) ir malonės keletą kartų per dieną nustepti. Mūsų planetai 4,5 milijardų metų. Ko siekė Kūrėjas, kad mes atsirastume šioje žalioje planetoje? Kas tai žino, neturi laiko nuobodžiavimui ar būti nuobodžiam. Tam priešingybė yra mus ištikęs vienišumas, nusilpimas ir liūdnumas. Tik išsilaisvinę iš toksiškų mokymų, mes nustebsime, koks apstus ir turtingas yra mūsų gyvenimas. Štai ko jums visiems linkiu!

Brangiai perkame mišką

su žeme ar išsikirtimui

- Domina įvairūs žemės sklypai, sodybos, butai, namai, patalpos, ūkiai ir verslai (turtas gali būti apleistas, su netvarkingais dokumentais ar skolomis).
- Nemokamai konsultuojame visais NT klausimais.
- Atstovaujame turto savininkus gyvenančius užsienyje.

Tel. 8-609-60600

**IEŠKOK
STIPRIAUSIŲJŲ
PRIE JŪROS!**

Laikraštis „Palangos tiltas“
ir portalas www.palangostiltas.lt
– kad būtumėte stipresni!

Palangos žiemos šventinės akimirkos

Aldo Kazlauskio (Aldo Ten) nuotraukos

Antanas Stonkus yra UAB „SILEX LT“ savininkas. Radvilės Kucevičiūtės nuotr.

Palangos akmendirbys, „SILEX LT“ savininkas Antanas Stonkus: „Visi mes esame labai laikini – būtina vertinti kiekvieną gyvenimo minutę“

Lukas JOGAILA

Artokiau nuo Palangos centro šurmulio, aprie vieno administracinio namo Viliimiškės kely, pūpsos akmenys ir dirbiniai iš jo – daugiausiai paminklai, taip pat akmens dekoratyviniai gaminiai.

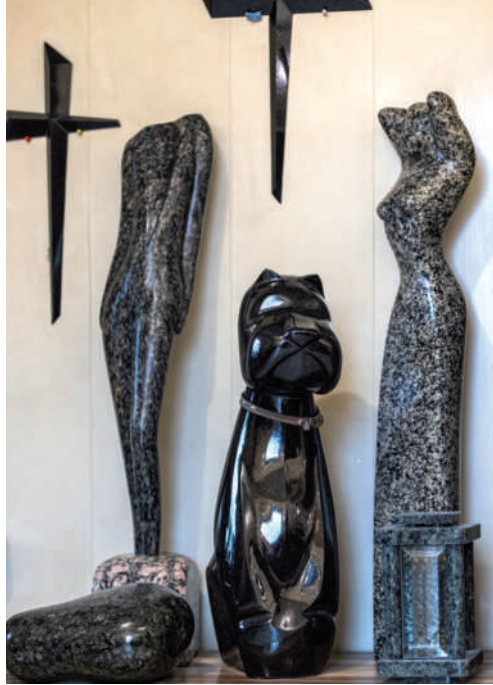
„Žmonės iki šiol gan klaidingai mano, kad akmens apdirbimas – tik paminklų mirusiems atminti darymas. Tačiau pastaraisiais metais mūsų veikla gerokai pasikeitė – gauname daug daugiau užsakymų gaminti dekoratyvinėms skulptūrėlėms iš akmens – namui papuošti, taip pat kitoms namo eksterjero ar interjero detalėms, pavyzdžiui, palangėms, stal-

viršiams, laiptų pakopoms, akmeniniams padėklams, židinių apdailos detalėms ir panašiai. Sezoniskumo, kurį jautėme anksčiau, dėl to nebeliko“, – sakė 57-erių Antanas Stonkus, UAB „SILEX LT“ savininkas.

Šių metų rugsėjį jo įmonė „SILEX LT“ minės 32-ąsias savo veiklos metines.

Jau trečius metus įmonės veikloje dalyvauja ir dukra Simona.

„Šiame versle dirbu dar anksčiau – nuo 1988-ųjų. Pradžioje tik važinėju visur – nuo Skuodo iki Šilutės, daugiausiai – Kretingos rajone – kaldamas užrašus kitų akmendirbių dirbtuvėse. Kai atsirado galimybė, 2000 metais iš kolegos Alfonso Poškaus įsigijau Viliimiškėse veikusio tarybinio ūkio

UAB „SILEX LT“ gauna vis daugiau užsakymų dekoratyvinėms skulptūrėlėms iš akmens – namui papuošti, taip pat kitoms namo eksterjero ar interjero detalėms, pavyzdžiui, palangėms, stalviršiams, laiptų pakopoms, akmeniniams padėklams, židinių apdailos detalėms. Radvilės Kucevičiūtės nuotr.

paminklų apdirbimo cechą, tokiu būdu mano įmonė „apsistojo“ čia,“ – prisiminė UAB „SILEX LT“ savininkas, kuris pagal specialybę yra meninių baldų stalius ir šyptelėjo: – Tais laikais tai buvo žiauriai gera specialybė – galėjai nesunkiai uždirbti 500 rublių.“

Akmens jis atsivežęs iš viso pasaulio – daugiausiai iš Indijos.

„Indų akmuo geras – dideli blokai, vientisas, sveikas. Taip ir plukdomė. Laimei, kad akmens atsivežimo kaina jau ženkliai sumažėjo – buvo pašokusį iki 8 tūkstančių eurų už konteinerį, dabar – trys su puse (tūkstančio). O buvo laikai, kai mokėjome nepilną tūkstantį“, – pasakojo verslininkas.

Anksčiau jis daugiau dirbo su švedišku akmeniu, bet jis – ne itin kokybiškas ir brangus, kaip sako pašnekovas, su „varlėmis“ – dėmėmis.

„Toks pats – ir Lietuvos. Mums daugiausiai ledynmetis atrideno akmenis iš Švedijos, Suomijos – sakė A. Stonkus. – Dėl tų pačių priežasčių atsisakėme ir suomiško akmens. O dėl karo Ukrainoje daugiau nebevežamas Kareljos (Rusija) akmuo, nors jis geras – sveikas ir dideliais blokais.“

Antanas – ne tik akmenidirbys, bet daro ir dizaino eskizus akmenis dirbiniais.

„Tam naudoju plastiliną – lipdau skulptūras pagal brėžinį“, – pasakojo kretingiškis.

Vis tik paminklų gamyba lieka svarbiausia, jai tenka apie 60-70 procentų nuo visų užsakymų.

„Mūsų gamintų paminklų Palangos kapinėse – daugiausiai, maždaug aštuoni iš dešimties. Kai įeinu į Palangos kapines, galiu nesuklysdamas įvardinti savuosius. Labai retai suabejoju – manasis ar ne“, – sako Antanas.

Tačiau „SILEX“ daug dirba ir su latviais, ypač Liepojoje.

„Per 20 metų latviai mane jau gerai žino ir vertina mūsų darbus. Latviams tenka maždaug apie 40 procentų nuo visos mūsų paminklų gamybos“, – sako verslininkas.

Anot jo, ir patys latviai užsako labai gražius kokybiškus

A. Stonkus pastebi, kad per paskutinius kelis dešimtmečius įsivyravo klasikiniai, nedideli, skoningi paminklai

paminklus: „Neretai net gražesnius nei mes, lietuviai“.

Paprašytas apžvelgti paminklų tendencijas, A. Stonkus pastebi, kad per paskutinius kelis dešimtmečius įsivyravo klasikiniai, nedideli, skoningi paminklai.

„Neliko gigantiškų paminklų, nelieka graudžių užrašų – jiems anksčiau net atskirą sąsiuvinį turėjau. Pamatę Palangos kapines, mano kolegos jas giria, kad (yra) labai gražios, skoningos“, – sakė Antanas.

„SILEX“ dabar dirba septyni žmonės, tačiau verslininkas neslepia, kad pasamdyti tinkamą darbuotoją tampa vis sunkiau.

„Man rodos, žmonės vis mažiau mąsto – visuose darbuose, ne tik šiame“, – pastebi pašnekovas.

Nors konkurencija paminklų gamybos sektoriuje žvėriška, A. Stonkus jos nė kiek nebijo ir nejaučia, nes žmonės jį žino ir pasitiki, o jo gaminių kokybei geriausia reklama – iš lūpų į lūpas.

„Be to, aš esu kūrybiškas – stengiuosi nesikartoti kurdamas gaminius, gaminu pagal individualų poreikį, – sako žinomas pajūrio akmendirbys – Dabar jau jokio sezoniškumo neturime – užsakymų pakanka visiems metams.“

Vidutiniškai paminklo pagaminimas, kaip sako Antanas, nuo A iki Z – kainuoja apie tris tūkstančius eurų.

Vyras prisipažįsta, kad esąs darboholikas, ir tik pastaruoju metu išmoko sekmadienį neatsiliepti į klientų skambučius.

Toli gražu ne visi klientai yra lengvi, pasitaiko net kuriozinių situacijų.

Ar darbas, kur mirtis siunčia naujų užsakymų, verčia pa-

minkladirbį kitaip žiūrėti į gyvenimą?

„Liūdna, bet dabar vis jaunesni žmonės miršta. Netektį patyriau ir pats neseniai – mirė nė 40 nesulaukęs vyras. Neišpasakytai gaila. Visi mes esame labai laikini – viskas yra labai laikina, – sako UAB „SILEX LT“ savininkas. – Todėl būtina čia vertinti kiekvieną gyvenimo minutę, mylėti gyvenimą ir žmones šalia.“

PALANGOS
BASEINAS

ČIA
Šilta
IŠTISUS Metus!

www.palangosbaseinas.lt

PASLAUGOS:

Smėlio žvyro karjero eksploatavimas
Žiemos ir vasaros aplinkotvarkos darbai

Pastatų griovimas ir utilizavimas
Statybinės technikos nuoma

www.vakarustatyba.com

Tel. +370 652 22849, +370 656 67107

El. p. vakarustatyba@gmail.com

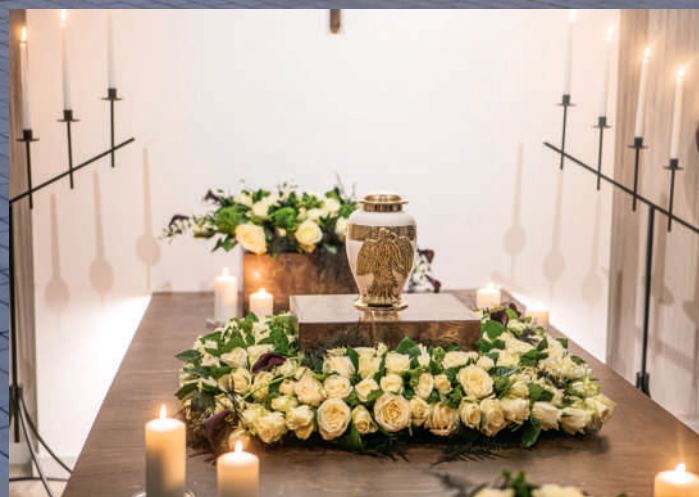
Tel. / Faks. +370 460 32097

Ritualinių paslaugų centras „Vakarų Lietuvos krematoriumas“

FOTO AUTORIS: Norbert Tukaj

Atsisveikinimas su mirusiuoju ir laidotuvių organizavimas Vakarų Lietuvos ir gretimų regionų gyventojams tapo paprastesnis – šią vasarą paslaugas pradėjo teikti „Vakarų Lietuvos krematoriumas“.

Maždaug 15 kilometrų nuo Klaipėdos, šalia Lėbartų kapinių, įsikūręs modernus ritualinių paslaugų centras kartu yra ir naujausias krematoriumas Lietuvoje.

„Pagrindinis mūsų privalumas – kremavimo laikas. Skirtingai nei senesniuose krematoriuose, pas mus kremavimo procesas iki urnos atidavimo klientui trunka apie dvi valandas“, – sakė projekto vystytojas Stasys Gvažiauskas.

Pasak vadovo, efektyvi kremavimo įranga leidžia išvengti eilių, netrikdo laidotuvių planavimo procesų. Ritualinių paslaugų komplekse po vienu stogu teikiamos visos velionio paruošimo, atsisveikinimo ir laidojimo paslaugos.

Prie gamtos apsuptyje įsikūrusio „Vakarų Lietuvos krematoriumo“ patogus privažiavimas, įrengtos erdvios parkavimo aikštelės su elektromobilių įkrovimo stotele. Komplekse veikia 3 atskiros atsisveikinimo salės su būtinėmis patalpomis, erdvioje kavinėje ruošiami gedulingi pietūs.

„Centre šiuo metu jau teikiame tradicines ritualines paslaugas. Kremavimas yra tik viena iš jų, ir tiek krematoriū-

mų, kiek jau pastatyta Lietuvoje bei artimajame užsienyje, visiškai patenkina rinkos poreikius. Tačiau ko tikrai trūksta, tai laidojimo vietų. Tad atsižvelgdami į vis populiarėjantį palaikų kremavimą, jau pradėjome įgyvendinti antrąjį projekto dalį – šalia komplekso statysime kolumbariumą“, – pasakojo S. Gvažiauskas.

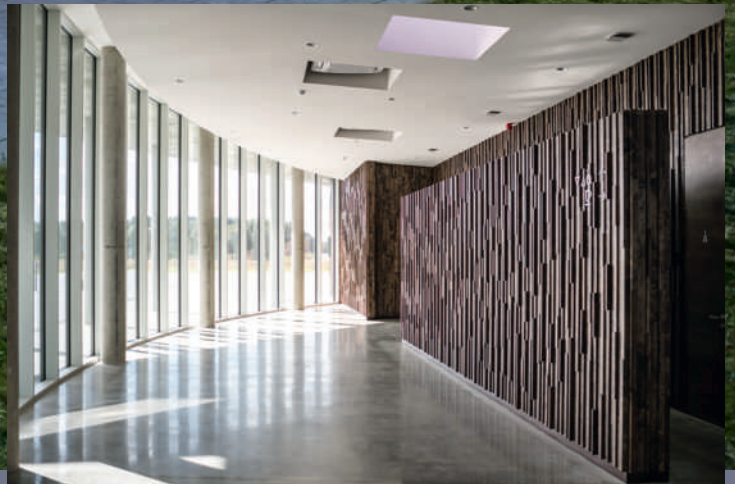
„Vakarų Lietuvos krematoriumo“ vystytojai kolumbariumo parkui yra numatę skirti 5 hektarų teritoriją. Kolumbariumo projektą, kaip ir ritualinių paslaugų komplekso, sukūrė Vilniaus architektų kompanija UAB „AEXN“.

Daugiau informacijos:

Projekto vystytojas Stasys Gvažiauskas

Mob. +370 671 15387

<https://vakarukrematoriumas.lt/>

PALANGOS BASEINO
SPORTO KLUBAS

TAVO JĖGOS PARTNERIS

TRENIRUOKLIAI

CARDIO

ASMENINIAI TRENERIAI

METINIS	MĖNESINIS	SPORTO KLUBAS + BASEINAS IR PIRTYS	MĖNESIO e-sąskaita	MĖNESIO moksleiviai, studentai, senjorai, neįgalieji
319 EUR	44 EUR	89 EUR	29 EUR	29 EUR

Kretingos g. 23, Palanga

Palangos Baseino Sporto Klubas

8 - 676 36 776

I - V 7:00 - 22:00

VI 10:00 - 22:00

VII 10:00 - 21:00

*taikomos įvairios akcijos ir nuolaidos (apie vykstančias akcijas ir taikomas nuolaidas informacija pateikiama facebook / instagram paskyrose bei sporto klube

Pajūrio Šaltinis

UAB „PAJŪRIO ŠALTINIS“

UAB „Pajūrio šaltinis“ jau daugiau kaip 20 metų sėkmingai dirbanti statybos bendrovė, teikianti profesionalias inžinerinių tinklų statybos, vidaus santechnikos įrengimo, žemės, aplinkos tvarkymo statybos darbus Vakarų Lietuvos regione. Pagal klientų poreikius bendrovė gali atlikti tiek smulkius statybos darbus, tiek sudėtingus statybų projektus.

Skambinkite mums: +370 (683) 10104
Rašykite mums el. paštu: info@pajuriosaltinis.lt

2023-ieji – Klaipėdos krašto prijungimo prie Lietuvos metai

Minint Klaipėdos krašto prijungimo prie Lietuvos šimtmetį, Seimas 2023-uosius paskelbė Klaipėdos krašto metais. Šią visai šaliai reikšmingą sukaktį Klaipėdos rajonas pažymi ne tik išskirtiniais renginiais, bet ir parodomis, specialiais maršrutais.

Pirmojo pasaulinio karo metais, puoselėdami viltis sukurti nepriklausomą Lietuvą, lietuviai neįsivaizdavo savo valstybės be natūralaus uosto – Klaipėdos. Vadinamojoje Gintarinėje deklaracijoje, kurią Rusijos Dūmos deputatas Martynas Yčas įteikė Rusijos Vyriausybei, buvo išreikšta viltis, kad po pergalingo karo Rusija prisijungs Rytprūsius ir sujungs Mažąją Lietuvą su Didžiąja. Panašūs reikalavimai buvo iškelti ir Amerikos lietuvių seimuose Čikagoje bei Niujorke, lietuvių konferencijose Šveicarijoje ir Švedijoje.

Paryžiaus taikos konferencijos metu, kuri vyko nuo 1919 metų sausio 18 dienos iki 1920 metų sausio 21 dienos, buvo sprendžiamas taikos sutarčių tarp sąjungininkų ir jų priešininkų sąlygos. Šios tarptautinės konferencijos metu buvo pasirašyta Versalio taikos sutartis, kurioje be visų kitų klausimų buvo pradėta spręsti Klaipėdos krašto problema.

Nors Paryžiaus taikos konferencijoje sprendėsi Klaipėdos krašto likimas, lietuvių delegacija į ją nebuvo pakviesta, tačiau išsiuntė savo atstovus į Paryžių, kurie turėjo atstovauti Lietuvos interesus. Į taikos konferenciją buvo pasiūsta Augustino Voldemaro vadovaujama delegacija, kuri kėlė etninių lietuvių žemių sujungimo klausimą, akcentavo natūralaus uosto – Klaipėdos – svarbą Lietuvos valstybei.

Konferencijos metu Klaipėdos kraštas nebuvo perduotas Lietuvos valstybei, nes Lietuva neturėjo tarptautinio teisinio (de jure) pripažinimo, taip pat nebuvo išspręstos problemos su Lenkija dėl Vilniaus krašto. Šie faktai rodo, kad didžiosios Europos valstybės nelabai tikėjo, kad jauna Lietuvos valstybė ilgai egzistuos. Versalio taikos sutartis (99 str.) numatė, kad Vokietija atsisako savo suverenų teisių į Klaipėdos kraštą ir įsipareigoja pripažinti visus Antantės, t. y. sąjungininkų,

1920 m. vasario mėn. į Klaipėdos kraštą atvyko 21-asis Prancūzų šaulių pėstininkų batalionas su 650 šaulių, kurie buvo dislokuoti Klaipėdoje, Šilutėje, Pagėgiuose.

Ypatingosios paskirties rinktinė buvo ginkluota vienodais dar XIX a. pabaigoje gamintais vokiškais šautuvais; taip pat turėjo 21 kulkosvaidį, lauko ryšio priemones, 4 motociklus, 3 kariškus automobilius ir 1 sunkvežimį. Rinktinėje buvo taip pat 2 gydytojai bei 6 sanitarai.

sprendimus dėl šios teritorijos.

1920 metais Klaipėdos kraštą pradėjo administruoti Prancūzija. Didžioji Britanija 1922 metų birželio mėn. Ambasadorių konferencijos dienotvarkėje išklė Klaipėdos klausimą ir paragino pripažinti de jure Lietuvos valstybę bei perduoti jai Klaipėdą. Prancūzijos vyriausybė tam nepritarė. Lietuvai liko viena išeitis: bandyti prisijungti Klaipėdos kraštą jėga.

Silpna, oficialiai dar nepripažinta Lietuvos valstybė viena nebūtų drįsusi planuoti ginkluotos akcijos Prancūzijos valdomame Klaipėdos krašte. Prancūzijos įtaka Europoje tuomet buvo pasiekusi savo didžiausią galybę, ir pasekmės galėjo būti katastrofiškos. Iš pirmo žvilgsnio paradoksalu, bet labiausiai pritarė ir Lietuvos vyriausybę ryžtis šiam žingsniui net paskatino Vokietija. Tokią poziciją ji užėmė siekdama realizuoti savo interesus, nes senosiomis sąlygomis Vokietija nebūtų užleidusi Lietuvai nė pėdos Rytprūsių žemės. Naujos aplinkybės, privertusios Vokietiją radikaliai keisti savo politiką, buvo Versalio sutarties sąlygos ir iškilęs Lenkijos pavojus.

Skubotą Klaipėdos krašto prijungimą nulėmė tai, kad 1922 metų spalio viduryje didžiosios valstybės sudarė specialią komisiją, kuri turėjo parengti Klaipėdos krašto konvenciją ir nuspręsti, kas turėtų valdyti ne tik kraštą, bet ir uostą. Vokietija ir SSRS į Klaipėdos krašto prijungimą daugiausia žiūrėjo paisydamos savo interesų. 1923 metais joms buvo paranku, kad Klaipėda atitektų Lietuvai, nes šitaip iš šio Baltijos pakraščio buvo išstumti prancūzai, kurie galėjo sudaryti sąlygas čia įsigalėti savo sąjungininkams lenkams. Ir Vokietii-

Prancūzai laive 1920 m. Nemune ties Rusnės tiltu.

Sukilimo kariniu vadu buvo paskirtas tuometinis Lietuvos kariuomenės Generalinio štabo kontržvalgybos viršininkas Jonas Polovinskas, kurio slapyvardis Jonas Budrys (stovi centre).

ja, ir SSRS nenorėjo leisti Lenkijai sustiprėti.

Tą patvirtina ir faktas, kad nuo 1922 metų pavasario prisidėjo slaptos įvairiais lygiais vykusios Vokietijos ir Lietuvos atstovų konsultacijos. Galiausiai akcijos išvakarėse Vokietija pusvelčiui pardavė tam reikalingų ginklų ir garantavo, kad Klaipėdos krašto vokiečiai nespriešins lietuviams.

Klaipėdos krašto prijungimu prie Lietuvos buvo suinteresuota ne tik Vokietija, bet ir SSRS. Čia taip pat suveikė antilenkiškumo veiksnys – Maskva buvo suinteresuota užkirsti kelią Lenkijos įtakos plitimui. Sovietų Rusijos užsienio reikalų liaudies komisaras Georgijus Čičerinas 1922 metų lapkričio 29 dieną, vykdamas į Ženevą, trumpam sustojo Kauno geležinkelio stotyje ir per trumpą pokalbį su Ernestu Galvanausku pareiškė: „Lietuvos vyriausybės nuosprendis užimti Klaipėdos kraštą nėra priešingas Sovietų nusistatymui. Aš suprantu Lietuvos padėtį ir pritariu jos žygiui.“ Jis taip pat pažadėjo, kad SSRS neliks „neveikliu stebėtoju“, jei prijungimo metu Lenkija pakels ginklą prieš Lietuvą. Šis pažadas Lietuvai buvo labai svarbus, nes didžiausią pavojų ji jautė iš Lenkijos, kadangi ši irgi stengėsi paimti Klaipėdą į savo rankas ir nebuvo linkusi leisti Lietuvai įsitvirtinti Baltijos pajūryje.

Prie krašto užėmimo prisidėjo ir palankios tarptautinės aplinkybės. Vokietijai ir Sovietų Sąjungai laikantis savo pažadų (o Didžiajai Britanijai laikantis palankaus neutralumo), Lietuva 1923 metais sausio 15 dieną užėmė Klaipėdą ir prisijungė Klaipėdos kraštą. Išvengti rimtesnių komplikacijų padėjo vykusiai pasirinktas akcijos laikas (Prancūzija 1923 metų sausio 11 dieną įvedė savo kariuomenę į Ruro sritį, ir įvykiai tolumoje Klaipėdoje atsidūrė antrame plane) ir prancūzų visuomenės nenoras po tiek aukų ir netekčių kainavusio pasaulinio karo veltis į naują karinį konfliktą Europoje.

1924 metais gegužės 8 dieną Paryžiuje Didžiosios Britanijos, Prancūzijos, Italijos ir Japonijos vyriausybių atstovai pasirašė konvenciją dėl Klaipėdos krašto perdavimo Lietuvai. Taip Klaipėdos kraštas iki 1939 metų kovo 23 dienos tapo Lietuvos valstybės sudedamąja dalimi. Klaipėdos krašto prijungimas autonominėmis teisėmis prie Lietuvos, nors ir labai sunkiomis aplinkybėmis bei ribotomis teisėmis, suteikė jai laisvą priėjimą prie jūros. Klaipėdos uostas Lietuvos ekonomikai buvo labai svarbus, tiesiog lemiantis jos egzistenciją. Uostas turėjo tapti visos Lietuvos užsienio prekybos centru, atverti kelius prekybai su užsienio šalimis.

Prūsų Lietuvos Tautinės tarybos aktas, kuriuo reikalaujama sujungti Mažąją Lietuvą su Didžiąja Lietuva.

Muziejininkas-istorikas Ignas Giniotis

MINERAL SPA *Draugystė*

Nauja sveikatinimo
programa!

Sanatorinis kurortinis
gydymo kompleksas „MINI“
Kaina nuo: 75 Eur.

Įskirtinė, gilią gydymo tradicijas turinti „Draugystės sanatorija“ teikia sanatorinio kurortinio gydymo, rehabilitacijos ir SPA procedūrų programas. Ypač vertingos ir veiksmingos gydymo procedūros – mineralų vonios iš giliausio ir sūringiausio grėžinio Druskininkuose, gydomojo purvo, vaistažolių ir kitos sveikatinimo bei grožio procedūros. Svečiams siūlome sveikatinimo programas: „Individualus gydymo kompleksas“, „Gydymui – viskas įskaičiuota“, septynių dienų svorio reguliavimo ir liekninimo, streso poveikio mažinimo, odos susirgimų gydymo bei 2-3 dienų savaitgalio poilsio programas su SPA procedūrų kompleksais.

Centrinuose rūmuose sezono metu galima pasimėgauti po atviru dangumi esančiu plaukimo baseinu su kaskadomis, soliariumu, lauko teniso kortais.

2022-aisiais „Draugystės sanatorija“ atsinaujino iš esmės – pastatytas naujas gydymo ir SPA sveikatinimo procedūrų kompleksas „**Mineral SPA Draugystė**“. Vertinantams komfortą ir paslaugų kokybę – parke, ant Nemuno upės kranto įkurtame sveikatinimo centre įrengta visiškai nauja, prabangi SPA erdvė su dideliu plaukimo baseinu, sukurine vonia, vertikaliomis voniomis bei pirtimis.

Iš giluminio grėžinio aukščiausios mineralizacijos vandens įrengtas mineralinių vonių skyrius – sūručio, perlinių anglirūgštės, vaistažolių, terpentino, ozono vonioms ruošti bei gydomojo purvo skyrius. Ypač mineralų vonios (58 gramų/litre mineralų) yra efektyvios odos ir judėjimo-atramos susirgimams gydyti.

SPA centro interjeras darniai susilieja su juosiančios gamtos atspalviais, sukurdamas jaukumo ir erdvės įspūdį. Įrengti gydomojo, ajurvedinio masažo, fizioterapijos, kineziterapijos, aromaterapijos ir relaksacijos, druskų haloterapijos, kūno grožio puoselėjimo, kosmetikos kabinetai.

Visą parą Jūsų sveikata rūpinsis medikai, teikiamos nuotolinės ir kontaktinės gydytojų konsultacijos.

Tame pačiame pastate netrukdomą poilsį užtikrina erdvūs, modernūs, skandinaviško dizaino kambariai apgyvendinimui, interneto ryšys.

Maitinimas teikiamas tris kartus, įvairus, gausus daržovėmis, švediško stalo principu – kavinėje „Mūza“. Čia kepama šviežia duona, bandelės ir kiti konditerijos gaminiai, skanūs užsakomieji pietūs, vaistažolių arbatos, natūralus mineralinis vanduo, vyno taurė.

Kiekviena detalė čia apgalvota taip, kad, įžengus į „**Mineral SPA Draugystė**“, visi rūpesčiai pasiliktu už durų. Viskas skirta Jūsų sveikatai stiprinti, poilsiui ir grožiui!

Maloniai kviečiame atvykti!

Dainius Drungilas, UAB „Rota fortuna“, administruojančios Palangos apžvalgos ratą, direktorius

Mūsų Palanga – labai graži. Bet jos žavesys man ypač atsiveria iš paukščio skrydžio – iš mūsų Palangos apžvalgos rato. Kai juo kiekvieną kartą pats pakylu, regis, netenku amo – kiek akys aprėpia, atsiveria Baltijos jūros tolis, vasarą akyse raibsta Palangos žaluma, nepriekaištingai sutvarkyti visi žemės rėželiai, o saulėtą žiemos dieną, pažvelgus į Palangą iš gondolos, viskas tviska tarsi pasakoje. Mūsų komanda ir aš esame nuoširdžiai dėkingi visiems mūsų keleiviams už jų nesuvadintus atsiliepimus apie kelionę Palangos apžvalgos ratu: „Nuostabu! Toks naujas! Toks patogus! Tokie neįtikėtini vaizdai! Ačiū!“ Džiaugiamės, kad jau galėjome padovanoti daugybę neišdildomų įspūdžių daugybei Palangos svečių – šeimoms, vaikams, jauniems – visiems vestuvių ar piršlybų dalyviams, švenčiantiems gimtadienius ir kitas šventes. Laukiame jūsų!

www.facebook.com/palangosapzvalgorsratas

Išskirtinės ir unikalios erdvės Jūsų gražiausioms asmeninėms šventėms, gimtadieniams ar įmonės renginiams visus metus žalioje oazėje, pušų apsuptyje, vos 200 metrų iki jūros. Šventiniu maistu, gėrimais, užkandžiais bei profesionaliu aptarnavimu pasirūpins visų širdis jau pavergęs restoranas „grás“, o apgyvendins „Žilvinas Hotel Palanga“, kuriame šventės dalyviai galės ilsėtis 2-3 kambarių apartamentuose.

grás
RESTORANAS

- 📍 Restoranas_gras
- 📌 Restoranasgras
- 📍 Kęstučio g. 32, Palanga
- ☎️ +370 665 90 301

